

ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒

ครั้งที่ ๑

(สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันพุธที่ ๑๐ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้มา
ลงชื่อประชุมทั้งสิ้น ๑๙๗ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุม
ตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่จะแจ้งให้ทราบมีทั้งหมด ๔ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ รับทราบพระบรมราชโองการ ด้วยมีพระบรมราชโองการ
ประกาศพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระบรมราชโองการ
ประกาศแต่งตั้งรัฐมนตรี จึงขอเชิญท่านสมาชิกโปรดยื่นชั้นรับฟังพระบรมราชโองการ
ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านพระบรมราชโองการ เชิญครับ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยื่นชั้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"พระบรมราชโองการ ประกาศ
พระราชกฤษฎีกา
เรียกประชุมรัฐสภา
พ.ศ. ๒๕๓๘

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้มีสมัยประชุมสามัญ
ประจำปีของรัฐสภาปีละสองสมัย โดยให้ถือวันที่มีการเรียกประชุมรัฐสภาเพื่อให้
สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรก เป็นวันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง
ซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ให้มีการเรียกประชุม
รัฐสภา เพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรกในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘
ตามความในมาตรา ๑๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๓๘
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราช
อาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๓๘ ในวันที่
๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายบรรหาร ศิลปอาชา
นายกรัฐมนตรี"

"พระบรมราชโองการ

ประกาศ

แต่งตั้งรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ แต่งตั้งรัฐมนตรีเพื่อบริหารราชการแผ่นดิน ตามประกาศลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘ และประกาศครั้งสุดท้ายลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙ นั้น

บัดนี้ นายกรัฐมนตรีได้กราบบังคมทูลว่า ได้มีรัฐมนตรีลาออกหลายตำแหน่ง สมควรแต่งตั้งรัฐมนตรีแทนตำแหน่งที่ว่าง เพื่อบริหารราชการแผ่นดินสืบไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

๑. นายสมัคร สุนทรเวช เป็นรองนายกรัฐมนตรี
๒. นายประชา คุณะเกษม เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ
๓. นางพิมพ์ จันทรประสงค์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
๔. นายชัยภักดิ์ ศิริวัฒน์ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
๕. นายยิ่งพันธ์ มนะสิการ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๙
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายบรรหาร ศิลปอาชา
นายกรัฐมนตรี"

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญนั่งครับ

๑.๓ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี แจ้งเหตุขัดข้อง
ซึ่งนายกรัฐมนตรีไม่สามารถพิจารณาให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเรื่อง
การเงินได้ภายในกำหนดเวลาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕
ข้อ ๙๒ ตามความที่กำหนดในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๓ ด้วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ได้มีหนังสือแจ้งเหตุขัดข้องที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองร่างพระราชบัญญัติ
เกี่ยวกับการเงินได้ภายในกำหนดเวลา เพราะอยู่ในระหว่างการพิจารณาของ
ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๕ ฉบับ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.
(นายอุกลงกรณ์ พลบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (นายอุกลงกรณ์ พลบุตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติมาตรการตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน
ซึ่งสินค้าจากต่างประเทศ พ.ศ. (นายสัญญา การวัฒนาศิริกุล เป็นผู้เสนอ)
เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ตามที่ท่านประธานได้กราบเรียนแจ้งเพื่อทราบในกรณี
ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ยังไม่ได้ให้คำรับรองต่อพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการเงิน
กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมและคณะพรรคประชาธิปัตย์ได้นำ
เสนอร่างพระราชบัญญัติสวัสดิการสังคม ซึ่งเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญที่รัฐบาลได้
กำหนดไว้เป็นนโยบาย และทางโฆษกรัฐบาลได้เคยแถลงว่า กฎหมายฉบับนี้จะเป็น
กฎหมายที่รัฐบาลจะต้องเร่งรัดในการที่จะดำเนินการ แต่ว่าผมยังไม่เห็นร่างของ
ฝ่ายรัฐบาลปรากฏเลย มีแต่ร่างของผมที่ได้เสนอต่อท่านประธานสภาไปแล้ว และทาง
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ตอบหนังสือมายังผมว่า ได้ส่งเรื่องร่างดังกล่าวไปให้
นายกรัฐมนตรีให้คำรับรอง ผมจึงอยากจะเรียนถามท่านประธานว่า ในขณะนี้ร่างอันนี้
ทางนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาไปอย่างไรแล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชินวรณ์ครับ เรื่องของคุณชินวรณ์ไม่ได้
อยู่ในระเบียบวาระนี้นะครับ เพราะฉะนั้นต่อไปถ้าคุณจะสงสัยถามเรื่องนี้กรุณาไป
พบผม เพราะผมมีรายชื่อต้นฉบับอยู่ทั้งหมดเลย ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
๕๙ ฉบับอยู่ที่ผม ท่านใดสงสัยไม่ต้องมาถามในสภา ผมอยากจะให้เวลาของสภานี้

เป็นประโยชน์จริง ๆ นะครับ ก็อยากจะให้ไปถามผม และผมจะติดตามให้ เชิญ
คุณชินวรณ์

นายชินวรณ์ บุญเกียรติ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมต้องขอขอบคุณท่านประธานที่ได้กรุณาชี้แจง แต่ด้วยเหตุผลในการร่างพระราชบัญญัติ
สวัสดิการสังคมนั้น ไม่ใช่เฉพาะผมคนเดียวครับท่านประธาน กระผมและคณะพรรค
ประชาธิปัตย์เป็นคนนำเสนอร่างนั้น และร่างนี้อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน
เพราะบัดนี้รัฐบาลได้บริหารงานมา ๑๒ เดือนแล้วนะครับท่านประธาน แต่กฎหมายที่
เป็นประโยชน์กับคนที่ด้อยโอกาส คนยาก คนจนนั้น ยังไม่ได้สนองตอบ ผมคิดว่า
น่าจะเป็นเหตุผลที่จะนำมาพูดในที่ประชุมสภาแห่งนี้ เพื่อเรียนต่อท่านประธานสภา
ในฐานะที่เป็นประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ ที่จะต้องเร่งรัดกฎหมายให้เกิดขึ้น เป็นที่ทราบ
อยู่แล้วว่า ๑๒ เดือนที่ผ่านมา-----

เรามีกฎหมายผ่านสภาฯไปเพียง ๑๗ ฉบับเท่านั้นเอง และในจำนวน ๑๗ ฉบับนั้น เป็น ๑๗ ฉบับที่ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของสภานิติบัญญัติแห่งนี้เป็นคนนำเสนอ ไม่ใช่ เป็นของฝ่ายบริหารที่นำเสนอ จริง ๆ แล้วกฎหมายนั้นเป็นเครื่องมือของ การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นผมจำเป็นต้องใช้เวลา ของสภาฯครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเข้าใจแล้ว เมื่อสักครู่นี้ผมก็เชิญ สมาชิกที่เสนอร่างพระราชบัญญัติการเงินไปพบ ผมก็เชิญรัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ไปพบ แล้วก็ตามเรื่องกัน บางเรื่องกฎหมายรัฐบาลผ่านคณะรัฐมนตรีไปแล้ว อยู่ที่คณะกรรมการกฤษฎีกา กำลังเร่งอยู่ขณะนี้ คืออยากจะให้เป็นเรื่องเป็นราว อยากให้ไปพบผมแล้วก็มาชี้แจงกันและกัน เพราะอยากให้สภาฯทำหน้าที่ เป็นประโยชน์จริง ๆ

๔. ร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อช่วยเหลืออาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน พ.ศ. (นางอรดี สุขขศรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๕. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการปกปิดหรือ เปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด พ.ศ. (นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ทั้ง ๕ ฉบับนี้เป็นเรื่องการเงินที่นายกฯ แจ้งเหตุขัดข้องที่ไม่สามารถ จะรับรองได้

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอลงกรณ์ซึ่งเป็นผู้เสนอ เรื่องแรก

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ออลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ตามระเบียบวาระที่ ๑.๓ ซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่ต้องการการรับรองจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อันเนื่องด้วยเป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเงินและกฤษฎีกาที่กระผม และชาวคณะพรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนออยู่ในวาระในวันนี้ ๒ ฉบับด้วยกัน ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติ ปรับปรุงส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งทั้ง ๒ ร่างกฎหมายดังกล่าวท่านประธาน ได้มาชี้แจงต่อที่ประชุมว่าทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีเหตุขัดข้องที่ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีไม่สามารถให้คำรับรองได้ ความจริงแล้วเป็นกฎหมาย ที่มีความสำคัญต่อบ้านเมืองของเราเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในระบบการเงิน

ระบบของอาชญากรรมปัจจุบันซึ่งมีลักษณะของการพอกเงิน มีการเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำผิด มูลฐานความผิดไม่ว่าจะเกิดจากการค้ายาเสพติด กติกา การค้าอาวุธ กติกา การค้าหญิงและเด็ก กติกา ตลอดจนการคอร์รัปชัน การฉ้อโกงประชาชน ล้วนแล้วแต่จำเป็นจะต้องใช้กฎหมายเป็นกลไกที่สำคัญ และเนื่องจากเราไม่มีกฎหมายดังกล่าวในระบบกฎหมายของเราเลย ตรงนี้เองที่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สภาผู้แทนราษฎรจะได้เร่งรัดดำเนินการในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม กระผมใคร่ขอทราบเหตุผลแล้วก็ความคืบหน้าในส่วนของคุณะรัฐมนตรีโดยทราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีที่รับผิดชอบถึงความคืบหน้าของกฎหมายดังกล่าว แล้วจะสามารถยืนยันได้หรือไม่ว่าจะให้การรับรองกฎหมายที่พรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนอ เพื่อนำกลับเข้ามาสู่การพิจารณาในสภาโดยเร็วที่สุด และขอเพิ่มเติมเล็กน้อยว่าที่ท่านสมาชิกชินวรณ์ บุญเกียรติ ได้ตั้งข้อสังเกตไปนั้น อันที่จริงกฎหมายทุกฉบับมีความสำคัญทั้งสิ้นไม่ว่าจะอยู่ในวาระหรือไม่ก็ตาม และเป็นภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรที่เราจำเป็นจะต้องสร้างผลงานในการตรากฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองออกไป สมัยประชุม ๑๑ เดือนที่ผ่านมา เราประกาศกฎหมาย ๑๗ ฉบับด้วยกัน แต่ที่จริงแล้วกฎหมายผ่านสภานี้ทั้งสิ้น ๖๓ ฉบับ ตั้งแต่ชั้นรับหลักการวาระที่ ๑ เป็นต้นไป แต่ว่าที่ประกาศเป็นกฎหมายจริง ๆ ๑๗ ฉบับ ก็ด้วยความหวังว่าท่านประธานในฐานะประมุขของสภาแห่งนี้จะได้เร่งรัดดำเนินการทั้งในส่วนที่รัฐบาลและในส่วนของเราในการที่จะเกลากฎหมายออกไปเพื่อเป็นประโยชน์มากยิ่งขึ้นกว่าในสมัยประชุม ๒ สมัยที่ผ่านมา กราบขอบพระคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง
ท่านรัฐมนตรีโกตินโปรดชี้แจงด้วยครับ

นายโกติน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งท่านสมาชิกได้เสนอกันก็มีอยู่ ๒ คณะ
คือคณะของท่านอลงกรณ์ พลบุตร แล้วก็คณะของท่านสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ อยาก
กราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรีก็ได้รับหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้ก่อนเดี๋ยวกัน
เมื่อวันอังคารในสัปดาห์ที่แล้ว แล้วก็ส่งให้กับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เพื่อจะได้ตรวจแก้ต่อไป โดยสาระสำคัญแล้วก็คล้ายคลึงกัน ร่างที่คณะรัฐมนตรี
รับหลักการไปนั้นก็มาจากสำนักงาน ป.ป.ส. ซึ่งก็มุ่งเน้นเรื่องการฟอกเงินจาก
ยาเสพติด ก็มีข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปด้วยว่าจะครอบคลุมไปถึงเรื่อง
การค้าหญิงและเด็กหรือการฉ้อโกงประชาชนได้แค่ไหนเพียงไร ขอให้ทางกฤษฎีกา
ช่วยตรวจสอบดูด้วย ดังนั้นถ้าเมื่อเสร็จจากกฤษฎีกาแล้วก็คงจะต้องนำเข้าสู่
สภาแห่งนี้ ซึ่งในขั้นนั้นก็คงไม่น่าจะเป็นปัญหาถ้าโดยหลักการและเนื้อหาสาระ
ส่วนใหญ่คล้ายคลึงกันก็คงจะรับรองร่างของท่านสมาชิกได้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็คงจะต่อไปนะครับ เนื่องจาก
ผมได้รับหนังสือจากคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีขอถอนร่างพระราชบัญญัติ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย
อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พ.ศ.
ซึ่งบรรจุอยู่ในระเบียบวาระที่ ๕.๒ ตามข้อบังคับข้อ ๔๕ วรรคสอง บัญญัติไว้ว่า
ผู้เสนอญัตติหรือผู้รับรองอาจถอนญัตติหรือการรับรองของตนได้เมื่อได้รับความยินยอม
ของที่ประชุม ก่อนจะขอมติผมอยากจะขอเชิญท่านรัฐมนตรีที่ขอถอนที่เกี่ยวข้องโปรด
ชี้แจงเหตุผลด้วยครับ ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ
กระผม นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอชี้แจง
เหตุผลในการขอถอนร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางเลน
จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอ
บางกรวย จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ทั้งนี้เนื่องจากว่า ปราบกฏว่ามีผู้ถูกเวนคืน
ยินยอมทำสัญญาขอรับเงินทดแทนตามกฎหมายเพิ่มเติมอีกจำนวน ๖ ราย คงเหลือ
เจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่ไม่ตกลงซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวอีกเพียง ๑๓ ราย

จึงขอถอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อดำเนินการแก้ไขแผนที่กับรายชื่อ
เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินทำพระราชบัญญัติให้เป็นการถูกต้องตามปัจจุบัน
และคณะรัฐมนตรีจะรีบเร่งดำเนินการแก้ไขโดยด่วนและนำกลับเข้าสภา
อีกครั้งหนึ่งภายใน ๑ อาทิตย์ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพครับ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท
พรรคเสรีธรรม วันนี้เป็นวันประชุมสภาวันแรกของสมัยประชุมสมัยที่สอง ก็อยากจะ
เรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่าในเรื่องการที่จะบรรจุพระราชบัญญัติใด ๆ เข้ามา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คนละเรื่องแล้ว นี่เรื่องเวนคืน

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : พระราชบัญญัติเวนคืนนะครับ
ท่านประธานบรรจุเข้ามา การบรรจุพระราชบัญญัติเวนคืนเข้ามาหรือพระราชบัญญัติใด ๆ
เข้ามาท่านประธานก็ต้องมีการตรวจสอบที่ดีแล้วต้องเหมาะสมเรียบร้อยเสียก่อนแล้ว
จึงบรรจุเพื่อไม่ให้สภานี้เสียเวลาในการที่จะทำงาน อย่างที่ท่านประธานตระหนักไว้ว่า
ท่านอยากทำงานให้เร็วที่สุด ให้สภานี้มีผลงานให้มากที่สุด ทันท่วงทีการบรรจุเช่นนี้
ขึ้นมาทำให้สภาต้องมาขออนุมัติในการที่จะยอมหรือไม่ยอม ท่านประธานครับ ผมเอง
ก็เลยคิดจากคำของท่านรัฐมนตรีท่านบอกว่าเนื่องจากมีผู้ที่ยอมในการที่จะรับค่าทดแทน
๖ ราย แต่ยังเหลืออีกตั้งหลายราย ๑๓ ราย -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็ถ้าเกิดเป็นไปไม่ได้ใหม่ถ้าเกิดวันหน้าวันหลัง หลังจากข้าราชการ
ไปดำเนินการแล้ว ๖ รายยอมไปแล้ว แล้วก็ไปทำใหม่ เรื่องมาบรรจุในสภาอีก
เช่นเดียวกัน มีผู้ยอมอีกสัก ๓ ราย ไม่ต้องถอนอีกหรือทำนประทาน แล้วเมื่อไร
จะเสร็จสิ้นกระบวนการ แล้วสำหรับโครงการต่าง ๆ ที่จะทำก็ทำไม่ได้ เพราะ
สาเหตุว่าจะไปดำเนินการในการล่วงล้ำสิทธิของประชาชนในการดำเนินการ
เพราะฉะนั้นโครงการตรงนี้ก็ต้องหยุดยั้งในการดำเนินการ จำนวน ๑๓ ราย
ถ้าเขาผ่อนมาเรื่อย ๆ เอาสักคนละเดือนอีก ๑๓ เดือน แล้วคนละอีก ๖ เดือน
สภาสมัยหน้าก็อีก ๖ ปี ทำไม่ได้ทำนประทานด้วยเหตุด้วยผลดังกล่าวผมคิดว่าไม่
สามารถดำเนินการได้ ผมคิดว่าโครงการดังกล่าวในการที่จะดำเนินการใน
เรื่องนี้ต้องมีนอกเหนือไปกว่านั้น นอกเหนือไปกว่านั้นแน่นอน เพราะฉะนั้นผม
ไม่เห็นด้วยประทานถ้าจะปล่อยให้ดำเนินการเป็นเช่นนั้น ขอให้พิจารณาไปก่อน
ในการที่จะเวนคืนแล้วถ้าเราจะไปชดเชยในเรื่องของค่าใช้จ่ายให้กับพี่น้อง
ประชาชนสามารถดำเนินการตามข้อตกลงได้อยู่แล้ว เพราะข้อตกลงมีก่อน
เบื้องต้นแล้ว สามารถดำเนินการได้แล้ว ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเอกภาพ พลซื่อ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเสรีธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัด
ร้อยเอ็ด เมื่อสักครู่ที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงเหตุผลในการขอถอนอ้างว่าเดิมทีนั้น
มีผู้ที่ไม่รับเงิน ๑๙ ราย ตอนนั้นรับไปแล้ว ๖ ราย ท่านรัฐมนตรีครับเมื่อเขา
รับ ๖ ราย เหลืออีก ๑๓ ราย ท่านก็แปรญัตติวาระ ๒ ใต้ครับ ทำไม่ต้อง
ถอนร่างออกไปทำไม ผมว่าน่าจะมีเหตุผลอื่น การที่ออกกฎหมายเวนคืนก็
หมายความว่าทางราชการเราไปบังคับซื้อที่จากพี่น้องประชาชน ราคาถูก
เกินไปหรือเปล่า ๑๙ รายนั้น ผมอยากเรียนถามรัฐมนตรีว่า ๖ รายที่ว่ามี
ใครบ้างที่รับเงินไปแล้ว ทำสัญญาไปแล้ว ช่วยตอบเรื่องนี้ด้วยนะครับ แล้วที่
เราให้ค่าเวนคืนเขาไม่คุ้มกับค่าเสียหายที่เขาต้องเสียไป เอาเงินจากตรงนี้
แล้วไปซื้อที่บริเวณข้างเคียงได้หรือเปล่า ไม่ได้ นะครับ อันนี้คือเหตุผลที่พี่น้อง
ประชาชนไม่ยอมรับเงินค่าเวนคืน ก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีเวลาทำอะไรรึนั้น
ให้รอบคอบกว่านี้หน่อย ไม่ใช่ว่าคิดอยากจะถอนก็ถอน คิดอยากจะเสนอก็เสนอ
กฎหมายสำคัญ ๆ ก็ไม่เอาเข้ามา ที่กฎหมายอย่างนี้เอามาแล้วก็ถอน ๆ ไป
ดูเหตุผลท่านรัฐมนตรีดูสิครับ หนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๘ ลงชื่อ
นายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ทำหนังสือถึงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร

อ้างเหตุว่าอย่างนั้นะครับ ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาหารือลงมติให้เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
 และอำเภอไทรน้อย อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย
 จังหวัดนนทบุรี พ.ศ. ต่อรัฐสภา เป็นความเห็นของคณะรัฐมนตรีที่เสนอ
 กฎหมายนี้ต่อสภาผู้แทนราษฎร เสนอมาที่ท่านบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ และ
 ด้วยหลักการและเหตุผล มีเหตุผลของผู้เสนอตามมาด้วยคำชี้แจงประกอบ
 ร่างพระราชบัญญัติบอกว่า ของผู้เสนอนะครับ ด้วยการประสานครหลวงรายงาน
 ว่าได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างคลองส่งน้ำดิบและโรงงาน
 ผลิตน้ำประปาตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนใน
 ท้องที่ ตำบลบางภาษีตำบลบางเลน ตำบลคลองนกกระทุง ตำบลนราภิรมย์
 อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม ตำบลทวีวัฒนา ตำบลหนองเพรางาย อำเภอ
 ไทรน้อย ตำบลบางคูวัดอะไรต่าง ๆ เป็นเหตุผลของการประปาที่เขาสำรวจ
 มาแล้ว สำรวจพื้นที่ทำคลองส่งน้ำประปาสำเร็จเรียบร้อยหมดแล้ว แต่เวลา
 ๖ รายได้ประนีประนอมกับทางราชการแล้ว ทำไมต้องทำแผนที่ใหม่ แสดงว่า
 ของเก่าไม่ได้ทำใช้ใหม่หรือจะไปติดที่ของผู้มีเงิน ไปติดที่ของพรรคพวกพวกท่าน
 หรืออ้อมหรือเปล่าขอเรียนถามว่า ๖ รายที่ว่าคือใครบ้าง เนื้อที่เท่าไร
 เสียเงินเท่าไร -----

แล้ว ๑๓ รายที่เหลือด้วยเป็นใครนะครับ พวกเราเองก็สงสัยว่ากฎหมายฉบับนี้ผ่านขั้นตอนมาจากการประปา มาจากคณะกรรมการหลายท่านเข้าสู่ ครม. มีมติของ ครม. เสนอเข้ามาที่สภาผู้แทนราษฎร ข้ามกฎหมายอื่นเข้ามาเลย เมื่อถึงวาระที่จะอภิปรายก็อ้างเหตุว่ามี ๖ คนขอรับเงินจากทางราชการ เพราะว่าเหตุผลมันจะง่ายเกินไป แล้วอยากจะฝากต่อว่าการทำคลองน้ำประปาก็ดี แทนที่เราจะทำคลองส่งน้ำระดับผิวน้ำ เหนื่อน้ำมา ทำให้พี่น้องเกษตรกรนั้นได้รับความเดือดร้อน ทำไม้ไม้ฝั่งท่อขนาดใหญ่ ทำเป็นท่อขนาดใหญ่ส่งมาเลย แล้วก็ให้พี่น้องประชาชนเจ้าของที่ดินใช้ประโยชน์ได้ด้วย เอาเงินค่าเวนคืนด้วย แล้วใช้ประโยชน์ได้ด้วย น่าจะเหมาะสมนะครับ กระผมไม่เห็นด้วยด้วยเหตุผลที่รัฐมนตรีมาตอบมาอ้างเหตุผลว่าขอถอนเนื่องจาก ๖ รายรับเงินไปแล้ว ขอถามคำถามเพียงเท่านี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณปัญญา เกสรทอง

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ปัญญา เกสรทอง พรรคชาติพัฒนา จากจังหวัดเพชรบูรณ์ ตามที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ให้เหตุผลได้ชี้แจงต่อสภานี้ด้วยเหตุผลว่า เพื่อจะถอนร่างไปใหม่ เนื่องจากจะมีการเพิ่มค่าชดเชยที่ดินขึ้น แต่กระผมคิดว่ามันไม่เป็นเหตุผลที่จะถอนนะครับ ถ้าเราจะไปปรับปรุงชดเชยให้เพิ่มขึ้นดังที่ท่านสมาชิกบอกว่าแปรญัตติได้ แต่ผมดูร่างพระราชบัญญัติที่เวนคืนที่ท่านรัฐบาลเสนอมานั้นมันไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ท่านดูให้ดี เพราะฉะนั้นแสดงว่ารัฐบาลนี้ส่งกฎหมายเข้าสภานี้มันไม่มีความรอบคอบ ไม่ได้ดูเลยว่าพระราชบัญญัติที่เสนอเข้ามานั้นสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ซึ่งมีกันอยู่ตั้งแต่ ๕ - ๕ วรรค เพราะฉะนั้นอันนี้อ่าด้านานะครับ อย่างนี้ถ้าสมาชิกนี้จะไม่รู้ไม่เห็น เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเสนอเวนคืนยังมีอีกหลายฉบับ ถ้าจะถอน ถอนไปเสียใหม่ แล้วเขียนกฎหมายให้มันสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ไม่ใช่จะมาโกหกสมาชิก บอกถอนไปเพราะค่าชดเชยมันเพิ่มขึ้น แล้วจำเป็นต้องถอน เพราะฉะนั้นอันนี้ยอมรับด้วยว่าท่านเขียนกฎหมายเวนคืนไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ แล้วผ่าน ครม. มาได้อย่างไรกัน ผ่านกฤษฎีกามาได้อย่างไร ผมฝากเป็นข้อสังเกตต่อรัฐบาลนี้ ทำอะไรให้มีความรอบคอบ ทำอะไรให้มันละเอียดถี่ถ้วน ไม่ใช่สักเอาเผากิน ส่งเข้ามานึกว่าสภานี้ตาบอด ไม่ใช่ครับ รู้ เห็น ผมนั่งอยู่นี้ผมรู้ บางเรื่องไม่อยากจะพูด แต่พูดไปก็คิดว่าจะกระทบกันเสียเปล่า ๆ แต่วันนี้อดไม่ได้ครับ เพราะสมาชิกมาหลอกสมาชิกกลางสภา

บอกจะถอนไปเพิ่มค่าชดเชย ค่าชดเชยนั้นไปแปรญัตติเพิ่มก็ได้ ใช่มั้ยครับ
 เพราะฉะนั้นมันไม่เป็นเหตุผล ผมจึงฝากข้อสังเกตต่อสภาฯ และก็นำไปเรียน
 นายกรัฐมนตรีหัวหน้ารัฐบาลเสียด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรชาติ ชำนาญศิลป์

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ ส.ส. อุดรธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ
 ผมฟังรัฐมนตรีได้แถลงต่อสภา ผมก็วิตก ฉะนั้นผมไม่พูดยาว ผมเพียงแต่ขอฝาก
 ข้อสังเกต เพราะว่าราษฎรเดือดร้อนเกี่ยวกับเรื่องการสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 ในท้องที่อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุดรธานี เขาเรียกว่าทางหลวงแผ่นดินสายบ้าน
 กลางใหญ่ อำเภอสิงห์ใหม่ เพราะว่าเดี๋ยวเกิดทางรัฐบาลเสนอกฎหมายมาขอ
 เวนคืนที่ดินของราษฎรในส่วนนี้แล้ว ผมฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีด้วย
 ความเคารพว่า เส้นทางสายนี้ซึ่งกรมทางหลวงได้ใช้เป็นสร้างถนนสายใหม่ ตัดทุ่งนา
 ของราษฎร ตอนนี้เขาทำไร ทำนาทำไม้ไม่ได้เลย และเงินก็ยังไม่ได้รับ ยังไม่ได้
 ค่าเวนคืนแม้แต่บาทเดียว -----

ฉะนั้นถนนสายนี้ผมกราบฝากท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ดูแลกรมที่ดินอยู่ด้วยว่า ทำอย่างไร ถึงให้กรมทางหลวงชดเชยโดยเร็ว ซึ่ง ๓ ครั้งมาแล้วเรียกราชกรมาประชุม อันนี้ผมฝากข้อสังเกตนะครับท่านประธาน เพราะว่าเดี๋ยวเกิดถึงเวลานั้นแล้ว จะมาโต้แย้งโต้เถียงกันในสภาแห่งนี้ผมไม่อยากเห็น ฉะนั้นผมฝากข้อสังเกต ผ่านไปยังท่านประธาน ไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีทั้ง ๒ ว่าเส้นทางสายนี้จะแล้วเสร็จ สัญญาวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙ แต่พี่น้องประชาชนในท้องที่ตำบลกลางใหญ่ อำเภอบ้านฝื่อ จังหวัดอุดรธานี ก็ยังไม่ได้รับค่าเวนคืนชดเชยแม้แต่บาทเดียว แล้วที่นาของเขาก็ไม่สามารถทำนาได้ด้วย กรมทางหลวงเรียกประชุมแล้ว ๓ ครั้ง จะให้เขาไร่ละ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ต้องถินเขาซื้อขายกันไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท แต่จะให้เพียง ๕๐,๐๐๐ บาท ฉะนั้นผมฝากท่านประธาน ด้วยความเคารพ ฝากข้อสังเกตไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีทั้ง ๒ ให้กำกับดูแล ในส่วนนี้ แล้วส่วนไหนที่จะหาเงินมาชดเชยให้พี่น้องประชาชนที่กรมทางหลวง สร้างทางผ่านที่นาเขาไปและเขาไม่ได้มีนาทำเพื่อปลูกข้าวมาบริโภคแล้ว ทางรัฐ จะกำกับดูแลเขาอย่างไร จะชดเชยเขาอย่างไร หรือจะหาข้าวปลาอาหาร มาชดเชยให้กับพี่น้องประชาชนที่ถูกตัดถนน ที่ไร่นาเขาในส่วนนี้ด้วย ผมฝาก ข้อสังเกตท่านประธานด้วยความเคารพ ก่อนที่ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอต่อ สภาแห่งนี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงรัฐบาลได้เสนอกฎหมาย และถอนกฎหมายเพื่อนำไปแก้ไขหลายครั้งแล้วในสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ซึ่งเมื่อ ได้รับฟังเหตุผลของรัฐบาลนั้นสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ เราได้ให้ความเห็นชอบ ให้ถอนไปหลายเรื่องแล้ว แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่า คณะรัฐบาลโดยเฉพาะ ท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบท่านต้องบอกความจริงต่อสภาแห่งนี้ว่า เหตุผลที่ท่านขอ ถอนร่างพระราชบัญญัติไปนั้นเป็นเพราะเหตุผลประการใด ผมกราบเรียน ท่านประธานว่า ผมไม่เชื่อว่าสิ่งที่ท่านได้แถลงต่อสภานี้เป็นความจริง ท่านประธาน กฎหมายที่ผมแสดงต่อท่านประธานแห่งนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ทุกฉบับที่รวบรวมอยู่ในเล่มนี้ กฎหมายที่รัฐบาลขอถอนออกไปคือร่างพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม และอำเภอไทรน้อย

อำเภอบางบัวทอง อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรีนั้น เหตุผลที่ท่านต้องขอลงท่านไม่ได้บอกความจริงก็คือ ท่านเขียนมาไม่ครบทุกมาตรา ท่านประธานครับตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๓๔ การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องระบุว่ารัฐบาลต้องเข้าไปทำการเวนคืนภายในระยะเวลาเท่าไร ต้องระบุไว้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ในวรรคสาม กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืน และให้กำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจน แต่ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้ไม่มีกำหนดเวลาในการเข้าเวนคืนไว้ ผิดกับทุกฉบับที่ผมถืออยู่นี้มีระบบเวลาการเข้าเวนคืนไว้ชัดเจน เพราะฉะนั้นเห็นได้ชัดเจนว่าสิ่งที่รัฐบาลเสนอเหตุผลในการขอลงนั้นไม่เป็นความจริง ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายเกือบทุกฉบับเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดทุกฉบับมี ๖ มาตรา แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลถอนคืนไปนั้นมีเพียง ๕ มาตราเท่านั้นเอง ท่านเขียนตกไป ๑ มาตราคือ กำหนดเวลาในการเวนคืน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานฝากไปถึงรัฐมนตรี ท่านต้องชี้แจงเหตุผลว่า ท่านเขียนตกไป ๑ มาตรา จึงจำเป็นต้องถอนคืน และผมจะยกมือให้ แต่ถ้าท่านไม่บอกความจริงต่อสภาแห่งนี้ผมไม่ยกมือให้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีอนุสรณ์

นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
 นายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผม
 ขอกราบขอบพระคุณในข้อชี้แนะต่าง ๆ ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน
 ในส่วนของรายชื่อผู้ที่ยื่น ๖ ราย ที่ท่านได้ขอมา ก็มี นายปรีชา ชำศิริ
 มีเนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๕ ตารางวา นางสุกัญญา บุญมหากะ มีเนื้อที่ ๑ งาน
 นายพงษ์ศักดิ์ เมธาพิพัฒน์ มีเนื้อที่ ๑ งาน ๑ ตารางวา นายสุพจน์ เชื้อสกุล
 มีเนื้อที่ ๓ งาน ๑๑ ตารางวา นางมิ่ง อ่ำมาก มีเนื้อที่ ๒ งาน ๑๘ ตารางวา
 เป็นประชาชนธรรมดา เพราะฉะนั้นเนื้อที่ก็ไม่มาก อยากจะกราบเรียนว่า
 เมื่อออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืน มีทั้งหมดเกือบ ๑,๐๐๐ กว่าราย แล้วเรา
 สามารถตกลงและดำเนินการไปได้จนเหลือเพียง ๑๙ ราย ตอนที่เสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติ แล้วหลังจากนั้นเนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รอบรรจุ
 วาระอยู่เป็นเวลานานพอสมควร ก็มีการเปลี่ยนแปลงและมีการยินยอมตามที่
 กระผมได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ไปแล้ว ในส่วนของการประสานครหลวง
 ก็มุ่งในการที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยตามโครงการ ซึ่งขณะนี้โรงกรองน้ำ
 มหาสวัสดิ์ ก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว และในส่วนคลองประปาซึ่งเป็นส่วนต่อเนื่อง
 ขณะนี้ได้ดำเนินการเสร็จไปแล้ว ๘๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในส่วนที่จะต้อง
 ไปเพิ่มเงินเพิ่มทองอะไรต่าง ๆ ผมสามารถพูดได้เลยว่าไม่มี ในส่วนที่เหลือ
 อีกจำนวน ๑๓ รายนี้ ส่วนมากเป็นการไม่สามารถจะตกลงกันได้ เนื่องจากว่า
 โฉนดบางโฉนดมีรายชื่ออยู่ ๔ - ๕ คน บางคนก็อาจจะได้เงินทดแทน บางคน
 ติดขัดอยู่ บางรายก็ไม่มีเอกสารสิทธิ์ แล้วอีกบางรายก็ไม่มาติดต่อเลย ก็อยากจะ
 เรียนให้ทราบในจุดนี้

สำหรับเรื่องรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ก็มีทั้งส่วนผิดส่วนถูก กระผม
 จะรับไปพิจารณาในส่วนที่จะทำให้ถูกต้อง แต่อยากจะกราบเรียนว่า ตอนที่
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านกฤษฎีกาตอนนั้นเป็นปี ๒๕๓๓ ในส่วนนั้นยังไม่มีมาตรา
 ออกมา ทั้งนี้ทั้งนั้นผมก็ยอมรับในส่วนของการประสานครหลวง เรื่องการเวนคืน
 ต่าง ๆ คงจะไม่มี ความชำนาญเท่าที่ควร ถ้าเป็นจุดที่บกพร่องของเจ้าหน้าที่
 ผมก็ยอมรับไปแก้ไข ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเอกภาพครับ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 เอกภาพ พลซื่อ พรรคเสรีธรรม จังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพ รัฐมนตรี
 ช้างเมื่อกี้ ที่ผมเรียนถามท่านรัฐมนตรีโกดิน ถามผ่านไปรัฐมนตรีว่า เมื่อกฎหมาย
 ฉบับนี้ผ่านเข้ามาสู่สภาแล้ว ถ้ามีพี่น้องประชาชนคนใดคนหนึ่งยินยอมรับค่าชดเชย
 โดยไม่ต้องเวนคืนนั้น จำเป็นต้องดึงกฎหมายกลับหรือไม่ ผิดกฎหมายไหมครับ
 จำเป็นต้องแก้แบบแปลนหรือไม่ ไม่จำเป็น ถ้าใครที่รับเงินไปแล้วก็ไม่ต้องบังคับ
 ตามกฎหมาย เหตุผลของท่านนั้นโกหกสภา เรื่องหลัก ๆ ก็คือท่านทำกฎหมาย
 ผิดพลาด ระยะเวลาในการใช้ที่ดิน ไม่มีในมาตรา ๓๘ ต้องยอมรับสภาชุดนี้
 เขาตรวจสอบ รัฐบาลที่ทำมานั้น ผมก็ไม่เข้าใจ เวลาทั้งหมดไปทำอะไรอยู่
 ผ่าน ครม. มีมติของ ครม. ที่ส่งเข้ามา วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๓๘ นายภ
 ลงชื่อเข้ามา ครม. ไม่ตรวจสอบหรืออย่างไร หรือนิ่งอยู่เฉย ๆ ผมเองอยากจะ
 บอกรัฐมนตรีว่า ท่านยอมรับเถอะว่า เรื่องคน ๕ ราย ๖ รายที่ว่า ไม่เป็นอุปสรรค
 สำหรับกฎหมายฉบับนี้ จะแก้ก็ได้ จะถอนก็ไม่เป็นไร ใครจะรับ ไม่รับ ก็สิ้นสุดไป
 ส่วนปัญหาหลักก็คือ ท่านไม่ทำกฎหมายให้ถูกต้องตามมาตรา ๓๘ ในรัฐธรรมนูญ
 ก็คือท่านไม่ได้บอกระยะเวลาในการใช้ประโยชน์ตรงนั้นว่า ใช้กี่ปี กี่วัน ถ้าไม่เสร็จ
 ต้องคืนเจ้าของเขาไป กฎหมายบอกไม่ชัด ก็อยากจะฝากท่านประธานไปถึง
 ท่านรัฐมนตรีว่าเอาเวลามาบริหารบ้านเมืองบ้าง ตรวจสอบดูกฎหมายบ้าง
 แต่ละฉบับเข้าสู่สภาเสียเวลาไหมครับท่านประธาน เสียเวลา แล้วกฎหมายหลัก ๆ
 กฎหมายฟอกเงินเขารออยู่ก็ไม่ให้เขา อ้างว่าติดขัดเรื่องการเงินการทอง
 ก็อย่างนี้ไม่ตรวจเลย เอาเข้ามาได้ ก็อยากจะฝาก เรื่องวุ่นวายของบ้านของเมือง
 ทุกคนเป็นห่วง ก็อยากฝากรัฐบาลชุดนี้ด้วยว่าเราไม่สบายใจ เป็นฝ่ายค้านอยากจะ
 ให้รัฐบาลชุดนี้อยู่ยืดยาวไป ๔ ปี ต่ออีก ๘ ปีเราก็ไม่ว่า แต่ปัญหาทะเลาะกันในมุ้ง
 เป็นเรื่องที่บ้านเมืองเสียหาย ก็ฝากไว้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐ มีอะไรครับ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ท่านรัฐมนตรีได้เปิดความรับผิดชอบของท่าน ท่านบอกว่าการประปานครหลวงนั้นไม่สันกัจัดเจนในการเขียนกฎหมาย ผมกราบเรียนท่านประธานว่าการประปานครหลวง ไม่ว่าจะเขียนกฎหมายลักษณะอย่างนี้มากมายแล้ว ท่านอย่าไปเปิดความรับผิดชอบไปยังการประปานครหลวงเลย และผมกราบเรียนท่านประธาน กฎหมายฉบับนี้ท่านนายกรัฐมนตรี นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นคนเสนอต่อท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรด้วยตัวท่านเอง และกฎหมายฉบับนี้ นายกรัฐมนตรี เป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ เพราะถ้าท่านรัฐมนตรีท่านแสดงความรับผิดชอบสักนิดหนึ่ง บอกว่าท่านผิดพลาด รัฐบาลผิดพลาด โดยเขียนกฎหมายมาไม่ครบองค์ประกอบของกฎหมายรัฐธรรมนูญทุกอย่างก็จะจบ แต่เมื่อท่านยังบอกว่าเป็นความผิดพลาดของการประปานครหลวง ก็ยังไม่มีความรับผิดชอบหรือ ผมอยากให้ท่านแสดงความรับผิดชอบอย่างลูกผู้ชายว่า รัฐบาลผิดพลาดในการเขียนกฎหมาย ทุกอย่างก็จะยุติครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัยวัฒน์ครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนท่านประธานสภา ขออีกครึ่งนะครับ เรื่องนี้ ความผิดพลาดดังกล่าวบางครั้งเรายอมรับกันเฉย ๆ อย่างนี้ผมคิดว่าไม่น่าจะถูกต้อง ถึงแม้เป็นเรื่องของลูกผู้ชายยอมรับกันแล้วก็ให้อภัยกันก็จริง แต่นั่นให้อภัยกันในเรื่องของการแสดงสปิริต (Spirit) การแสดงความรับผิดชอบต่อหน้าที่การทำงาน แต่การทำงานอย่างนี้ถือว่าผิดพลาดอย่างมหันต์ การผิดพลาดนั้นผมไม่โทษท่านรัฐมนตรีคนเดียว แต่ผมโทษถึงเจ้าหน้าที่ด้วย คณะรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน คณะรัฐมนตรีดูแลในเรื่องดังกล่าว การให้ผ่านกฎหมาย เวเนชั่นฉบับนี้ออกมานั้นต้องมีการตรวจสอบอย่างเรียบร้อยถี่ถ้วนเสียก่อนว่าถูกต้องไหม แล้วเรื่องดังกล่าวในการผิดพลาดก็บอกว่าเป็นเรื่องกฎหมายเก่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ ซึ่งเป็นเหตุผลไม่สำคัญอย่างยิ่งที่จะเอามาใช้ในการพุดจาวันนี้ เราก็รู้กันอยู่แล้วว่า กฎหมายฉบับนี้ทำเมื่อปี ๒๕๓๒ ท่านจะเอาเข้าสภาท่านจะต้องมารีวิว (Review) ใหม่ ต้องมาพุดกันใหม่ ต้องมาทำกันใหม่ว่าเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไร เพราะฉะนั้น ไม่ได้มาดำเนินการใหม่มันถึงผิดพลาด ผมคิดว่าในเรื่องนี้เป็นความผิดพลาดที่เห็นชัด เช่นเดียวกันความผิดพลาดที่ไม่เห็นชัด ที่สภาแห่งนี้ไม่สามารถตรวจสอบได้ทัน หรือพิจารณาได้ทัน หรือเรื่องดังกล่าวนี้ไม่เอามาผ่านสภา เป็นเรื่องอำนาจหน้าที่

ในการทำงานที่สามารถอนุมัติได้โดยตัวบุคคล โดยตัวรัฐมนตรีเอง ที่เป็นความผิดพลาด อยู่ทุกวันนี้ ที่เห็นเด่นชัดที่สุดในเรื่องของนโยบายหรือเรื่องการเงิน การธนาคาร หรือการลดภาษีอะไรก็ตามแต่ ท่านยอมรับไหมว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความผิดพลาดของ รัฐบาลที่ดำเนินการอยู่ทุกเวลา ที่บ้านเมืองเป็นอย่างนี้เพราะอะไร เพราะว่า กฎหมายนั้น เข้า สาย บ่าย เย็น ๗ วัน ๘ วัน เปลี่ยนครึ่งหนึ่ง อาจจะถามนิด มีนักลงทุนคนไหนอยากเข้ามา เมื่อเข้ามาในประเทศไทยแล้วยังไม่รู้เลยว่าอีก ๗ วัน ๑๕ วัน รัฐบาลจะเปลี่ยนอะไรบ้าง จะยกเลิกภาษีแบบไหน จะยุบเป็นแบบไหน ความมั่นคงในธุรกิจไม่มี ระบบการเงิน ระบบการค้าถึงระส่ำระสายไปหมดในประเทศ ท่านต้องยอมรับสิในสิ่งเหล่านี้ ผมบอกได้เลย ณ วันนี้รัฐบาลบริหารประเทศชาติ ถ้ายังใช้วิธีการที่เสียหายอย่างนี้อยู่ ผมบอกได้เลยบ้านเมืองแย่ ท่านคิดรับ แต่บ้านเมืองเสียหาย คนอีก ๕๐ - ๖๐ ล้านคนจะอยู่กันอย่างไร ท่านคิดถึง ประเทศชาติบ้างว่า อีก ๓ ปี ๕ ปีข้างหน้าลูกหลานจะเป็นอย่างไร ถ้าท่าน ดำเนินการแบบนี้อยู่ ท่านเอาสถิติมาดูว่านักอุตสาหกรรมที่มาลงทุนในประเทศไทย ที่เขาลงทุนไว้ก่อนเก่า ที่เขามีโครงการมาก่อนเก่าเขาต้องเดินหน้าต่อ มันจะเสียหายเขาก็คิดว่ามันเสียหายน้อยกว่าที่เขาจะถอนออกไป แต่คนที่ จะ มาใหม่ถามว่ามีหรือเปล่า แล้วมีก็คนเอาสถิติมาดูสิ อย่างนี้เป็นต้น ผมบอกได้เลย ท่านประธาน เป็นห่วงอย่างยิ่งในเรื่องดังกล่าว เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพว่า ในเรื่องดังกล่าวนี้เป็นแค่สปีริตความรับผิดชอบ ในหน้าที่การงานถูกต้อง แต่ต้องพิจารณาตนเองในการดำเนินการในครั้ง นี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพจิต ศรีวรขาน เชิญ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ไพจิต ศรีวรขาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน ต่อร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น เมื่อ
 ท่านประธานได้บรรจุในระเบียบวาระการประชุมแล้ว ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง
 เหตุผลเพื่อที่จะขอถอนร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไป เนื่องจากเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ
 การปฏิบัติต่อพี่น้องประชาชน ในบางครั้งมีการเจรจาประนอมโดยมิต้องออก
 เป็นพระราชกฤษฎีกา เว้นแต่ที่เพื่อไปสร้างสิ่งที่จะก่อสร้างเพื่อการพัฒนาประเทศ
 ก็มีอยู่หลายครั้งที่ทำโดยมิต้องออก ในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นจะเป็นประโยชน์
 เพราะฉะนั้นในรายนี้ผมเห็นว่าเมื่อท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง ได้ให้รายละเอียด
 ค่อนข้างมากแล้ว เมื่อสภาจะมีความเห็นอย่างไรนั้นชอบที่ท่านประธานจะได้
 ขอความเห็นจากสภา เพื่อเป็นการเร่งรัดในเรื่องเวลา เพราะฉะนั้นผม
 ขอประธานอนุญาตท่านประธานได้ให้ความเห็นเพื่อให้สภาได้วินิจฉัยด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีชี้แจงครับ

นายโกดิน พลกุล (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกดิน พลกุล
 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมาก็มีเหตุมีผล
 ขณะเดียวกันผมเข้าใจว่าทางท่านรัฐมนตรีที่รับผิดชอบนั้น ท่านก็แสดงเจตนาที่
 ค่อนข้างดี เพื่อจะทำให้รอบคอบรัดกุม ผมอยากกราบเรียนประเด็นข้อกฎหมาย
 นิดเดียวเท่านั้น พอดีตรวจสอบกับทางกฤษฎีกา คือมันเป็นปัญหาจากรัฐธรรมนูญ
 เอง รัฐธรรมนูญปี ๒๕๒๑ กิติ ปี ๒๕๓๕ ก่อนจะมีการแก้ไขในปี ๒๕๓๘ ไม่ได้
 เขียนในเรื่องการกำหนดเวลาเอาไว้ ผมอยากกราบเรียนว่ารัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๓๘ ที่ท่านสมาชิกบางท่านได้กรุณาอ่านไปแล้วนั้นก็คือบอกว่า กฎหมายเวรคืน
 อสังหาริมทรัพย์ต้องระบุนิติบุคคลแห่งการเวรคืน และกำหนดระยะเวลา
 การเข้าใช้สิทธิอสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจน แต่รัฐธรรมนูญก่อนหน้านั้นไม่ได้เขียน
 อย่างนี้ไว้ เขียนแต่เพียงว่า อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยการเวรคืนเพื่อการใด
 ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย ต้องคืนให้เจ้าของเดิม
 หรือทายาท ด้วยเหตุนี้เองผมเข้าใจว่า ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๘ คงมีปัญหา
 แต่ก่อนมาว่า จะเขียนในกฎหมายเวรคืน หรือต้องมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งออกมา
 กำหนดระยะเวลาการใช้สิทธิอสังหาริมทรัพย์ ดังนั้นในปี ๒๕๓๘ จึงเขียนไว้ชัดเจนว่า
 ให้กำหนดในกฎหมายเวรคืนเสียเองเลย บังเอิญเรื่องนี้ตรวจสอบแล้ว ทาง

๒๒

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กัลยา ๑๐/๒

กฤษฎีกาที่ได้พิจารณา พิจารณาร่างนี้ไปก่อนที่จะมีการใช้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๓๘ ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ต่อไปนี้เราคงต้องมาดูกันว่า กระบวนการต่าง ๆ ควรจะต้องระบุกันอย่างไรให้ชัดเจน ในขั้นนี้จึงกราบเรียนเพื่อให้ท่านได้สบายใจ ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้ผมขอถามมติเสียเลยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ

ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นควรให้ถอน

โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าไม่ควร

ให้ถอน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนน้อยนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมนี้

มีมติเห็นสมควรให้ถอน

๒๓

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เสาวลักษณ์ ๑๑/๑

ต่อไประเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) จำนวน ๖ ครั้ง คือครั้งที่ ๑๑ วันพุธที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๙ ครั้งที่ ๑๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๓๙ ครั้งที่ ๑๓ วันพุธที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๙ ครั้งที่ ๑๔ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๓๙ ครั้งที่ ๑๕ วันพุธที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๓๙ ครั้งที่ ๑๖ วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๙ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางให้ท่านสมาชิกได้ตรวจสอบดูแล้ว จึงเสนอให้สภารับรอง ถ้าท่านผู้ใดไม่แก้ไขถือว่าที่ประชุมนี้ให้การรับรองรายงานการประชุมทั้ง ๖ ครั้งแล้ว

ระเบียบวาระที่ ๓ ไม่มี

ตามที่ผมจะเรียนชี้แจงถึงข้อบังคับข้อ ๘๕ เรื่อง แจ้งผลการปฏิบัติ ตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการตามข้อบังคับข้อ ๘๕ นั้น ตามที่สภาได้มีมติให้ส่งข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการเต็มสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ก็ให้ศาลพลเรือนเป็นศาลทหารในเวลาไม่ปกติ และให้ศาลทหารพิจารณาคดีซึ่งเกี่ยวกับความผิดอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ไปให้คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และจะครบกำหนด ๖๐ วัน ในวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น บัดนี้คณะรัฐมนตรีได้แจ้งว่าได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงยุติธรรม และสำนักงานอัยการสูงสุดรับข้อสั่งเกิดไปพิจารณาดำเนินการแล้ว และผลปฏิบัติการเป็นประการใดนั้น จะได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบต่อไป กระผมจึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบ (ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่
คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่าง ค่าปรารภ แล้วเรียงลำดับตามมาตรา และให้อภิปราย ได้เฉพาะถ้อยคำ หรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือผู้แปรพฤติสงวน คำแปรพฤติ หรือที่กรรมการสงวนความเห็นไว้ ทั้งนี้ เว้นแต่ที่ประชุมจะ ลงมติเป็นอย่างอื่น ตามข้อบังคับข้อ ๑๐๓ ขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการ ไปโปรดแถลง เชิญครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล ในฐานะประธานคณะกรรมการ ใครขอกราบเรียนที่ประชุมว่า

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และแต่งตั้ง คณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณานั้น โดยมีร่างของท่านสมาชิกอีก ๒ ร่างได้เสนอควบคู่กันมา บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้วมีการแก้ไขเพิ่มเติมในประการสำคัญ ๔ ประการ คือ

๑. ตัดข้อความในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา จะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอยู่แล้ว ไม่ต้องยื่นตามพระราชบัญญัตินี้

๒. กำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่ต้องแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของคู่สมรสที่เป็นสินสมรส

๓. แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขการเปิดผนึกซองและการเปิดเผยรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และ

๔. ตัดข้อความที่ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาที่ยังมีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยสี่สิบวัน ไม่ต้องยื่นบัญชีตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ออก คงเหลือเพียงข้อความที่กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ต้องยื่น

แบบแสดงทรัพย์สินและหนี้สินภายในหกสิบวันเท่านั้น จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ดำเนินการครับ

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติ การแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติ ขอสงวนคำแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านถวิล ไพรสณฑ์

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม กระผมได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ในชื่อ ร่างพระราชบัญญัติ คือตามร่างที่รับหลักการไปแล้วในวาระที่ ๑ ได้เขียนไว้ว่า ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งเข้าใจว่าผู้ร่างนั้นได้เขียนตามแนวใน รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๕ ที่บอกว่า สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกตามที่ กฎหมายบัญญัติ แต่ในขณะที่เดี๋ยวกันผมมองเห็นว่า ถ้าเราใช้แต่เพียงคำว่า ร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา ก็น่าจะ ครอบคลุมไปถึงสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว เพราะใน มาตรา ๘๐ ได้เขียนไว้ชัดเจนว่า รัฐสภาประกอบด้วยวุฒิสภาและสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงคิดว่าการใช้ชื่อร่างพระราชบัญญัติแต่เพียงแค่นี้ น่าจะ เป็นการเพียงพอ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม กระผมเองก็คงไม่ติดใจเท่าไรนัก แต่ว่า อาจจะเรียนให้มีบันทึกเอาไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ว่า กระผมเองไม่ค่อยจะ เห็นด้วยที่การใช้ชื่อร่างพระราชบัญญัติในลักษณะอย่างนี้ เขียนไว้ในลักษณะตาม ร่างที่รัฐบาลเสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นกระผมเองผมคงไม่ติดใจ และเพื่อ ไม่ให้เสียเวลาของสภาแห่งนี้ ผมเองก็ผมขอสงวนคำแปรญัตติไว้หลายมาตรานั้น

สผ ๑/๒๕๓๘ (ส. ๑)

รพีพร ๑๒/๓

ตั้งแต่ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ ถึง มาตรา ๕ กระผม
ขอไม่ติดใจ แต่ผมจะเริ่มของผมเองตั้งแต่มาตรา ๖ เป็นต้นไป ขอขอบคุณ
ท่านประธาน

- ๑๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญท่านเลขาฯ ครับ
นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไปครับ
นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการขอสงวนความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อไปครับ
นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๓ มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติขอสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรช
นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพกระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร
พรรคประชาธิปัตย์ ต่อกรณีในมาตรา ๓ นั้น ผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ขอแปรญัตติและได้
ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๓ วรรคสอง ซึ่งทางคณะกรรมการการเมือง
ไม่ได้มีการแก้ไข ในร่างของคณะกรรมการในมาตรา ๓ วรรคสองนั้น
ได้บัญญัติไว้ว่า การยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นภายใน
หกสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับหน้าที่หรือภายในระยะเวลาที่ประธานวุฒิสภาหรือ
ประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณีขยายให้ แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน ซึ่งในเรื่อง
ดังกล่าวนี้ กระผมเองได้ขอแปรญัตติและได้ขอสงวนไว้ โดยขอเพิ่มคำต่อไปนี้
ครับท่านประธาน การยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่น
ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เข้ารับหน้าที่และวันพ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี เติมนลงไป
ตรงนี้เพิ่มเติมขึ้นไป ผมมีหลักการผมมีเหตุผลตามที่ผมได้อภิปรายแสดงเหตุผล
ไว้ในชั้นวาระที่ ๑ แต่ผมไม่ได้รับคำชี้แจงในครั้งกระนั้น และแม้แต่กระทั่งในชั้น
คณะกรรมการผมเองก็ไม่ได้รับคำชี้แจง ผมขออนุญาตท่านประธานที่จะรบกวน
เวลาอีกนิดเดียวครับ เหตุผลที่ผมได้ขอแปรญัตติว่า และพ้นจากตำแหน่งหน้าที่
แล้วแต่กรณี ก็เนื่องมาจากผมเห็นว่าในการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินหนี้สินตามวรรคหนึ่งนั้น
ในวันที่เข้ารับหน้าที่กฎหมายกำหนดว่าให้ยื่นภายใน ๖๐ วัน เพราะฉะนั้นถ้าหากบุคคล
ที่ต้องยื่นแสดงบัญชีทรัพย์สินหนี้สินนั้นสิ้นสุดจากการเป็นสมาชิกภาพในรัฐสภาแห่งนั้น

ผมเข้าใจว่าเพื่อที่จะให้เกิดความโปร่งใสและตรงไปตรงมาและกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้จะได้รับการยอมรับจากสาธารณชนโดยทั่วไป นั่นก็คือเมื่อวันที่พ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ก็วันที่จะมีการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินหนี้สินอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะให้เกิดการเปรียบเทียบว่าในวันที่ท่านเข้ารับตำแหน่งหน้าที่กับวันที่ท่านพ้นจากตำแหน่งหน้าที่นั้น ทรัพย์สินกีดหนี้สินของท่านกีดที่มีนั้นได้มีการเพิ่มพูนมากขึ้นไปกว่ากันแค่ไหนเพียงไร เพื่อที่จะเกิดการเปรียบเทียบและสาธารณชนโดยทั่วไปก็จะได้มีการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวด้วย ซึ่งในเรื่องดังกล่าวนี้ผมเองขออนุญาตต่อท่านประธานครับว่าขอฟังคำชี้แจงจากทางคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถ้าหากได้รับคำชี้แจงเป็นที่พอใจของกระผม ผมเองก็อาจจะขอถอนคำแปรญัตติของผมขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายโภคิน พลกุล : (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโภคิน พลกุล ในฐานะประธานกรรมาธิการ ขอเรียนชี้แจงดังนี้ครับ ความจริงแล้วในชั้นของคณะกรรมการในครั้งสุดท้ายก่อนสรุปเรื่องเราก็จะเชิญผู้ขอแปรญัตติทุกท่านมา ก็ได้มีการชี้แจงกันในเรื่องนี้รู้สึกที่ท่านสุวัชรจะฝากประเด็นมาและขอสงวนไว้ ผมเรียนชี้แจงย่อ ๆ อย่างนี้ครับว่า ในมาตรา ๓ ที่ท่านสุวัชรขอแปรญัตติไว้มันไปโยงกับวรรคหนึ่ง วรรคหนึ่งนั้นการยื่นแสดงทรัพย์สินหนี้สินแต่ละสภาสมาชิกก็ยื่นต่อประธานของตน สมาชิกวุฒิสภาก็ยื่นต่อประธานวุฒิสภา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยื่นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร -----

หลักการผมว่าคงตรงกันคือว่า ยืนวันที่เข้ารับตำแหน่ง และพอพ้นจากตำแหน่ง ก็ควรจะยืน แต่ปัญหาเกิดในทางปฏิบัติก็คือว่า เวลาสภาพหมดอายุลงจะโดย ครบวาระหรือถูกยุบสภา ประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่มี ปัญหาก็คือว่า เมื่อหมดวาระจะไปยืนกับใคร เพราะในวรรคสามไปโยงวรรคหนึ่งว่า ถ้าอ่านดู การยืนบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ของท่านยืน ๒ ครั้ง ยืนครั้งแรก ตอนเข้ามาเป็นสมาชิกยังมีประธาน ท่านยืนต่อประธานได้ พอตอนท้ายไม่มี ด้วยเหตุนี้เองในคณะกรรมการมาก็พุดกันในประเด็นนี้ว่าอาจจะติดขัดตรงนั้นก็เลยเอาเป็นว่ายืนครั้งเดียวเมื่อเข้ามาเป็นสมาชิก เพราะว่าจะมีปัญหา ในทางปฏิบัติว่าจะยืนอย่างไร เสี่ยงข้างมากส่วนใหญ่ก็เลยบอกว่าจะตั้งนั้น ให้ยืนครั้งเดียว เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอบคุณ ท่านประธานคณะกรรมการนะครับ ที่ได้กรุณาชี้แจง แต่ผมต้องขอกราบเรียนว่า ในวันดังกล่าวนั้นผมได้ไปเพื่อที่จะแสดงผลต่อที่ประชุมกรรมการ แต่ท่านประธานเองยังไม่มาถึง ผมเองก็มีการกีดประมุขอย่างอื่น ก็เลยทำบันทึกเอาไว้ ก็ต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานครับ ไม่ได้หมายความว่าผมบันทึกเหตุผลไว้แล้ว ผมไม่ได้เข้าไปชี้แจงต่อคณะกรรมการแต่ประการใด ตามคำชี้แจงของท่านประธาน นั้น ผมเองต้องขอกราบเรียนต่อท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในสิ่งที่ผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มเติม นั้น ผมมีเจตนาอย่างเดียวกับท่านนั้นเองครับ เพื่อที่จะให้เกิด การตรวจสอบอย่างเป็นมรรคเป็นผลครับท่านประธาน ท่านประธานครับ วันที่ท่านประธานเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ถ้าท่านยืนต่อประธานสภาไป แล้วถ้า วันที่ท่านสิ้นสุดละครับ ผมเข้าใจว่าท่านประธานคณะกรรมการคิดกรณีเดียว เท่านั้นเอง คือหมายความว่ารัฐสภาจะต้องมีการยุบสภาเท่านั้นเอง แต่ท่านไม่เคยคิดตามครรลองตามแนวคิดของท่านประธานเลย ว่า ในกรณีที่ไม่ได้เป็น ความผิดของรัฐสภา สภาควรจะมีอยู่ ๕ ปี เหมือนที่ท่านประธานให้สัมภาษณ์ไป เพราะฉะนั้นถ้าเกิดรัฐสภาอยู่ ๕ ปีละครับ แล้วถ้าเกิดสิ้นสุดตรงนั้นไป เกิดว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านนั้นไปโงกกินไปทุจริตคอร์รัปชั่น มีผลประโยชน์มาก เพิ่มขึ้นมา แล้วเราจะตรวจสอบอย่างไรครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นสิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะหารือต่อท่านประธานว่า ที่ผมแปรญัตติไว้ชอบด้วยหลักการ ด้วยเหตุด้วยผลหรือไม่ ถ้าหากมีการยุบสภา จริงครับ ท่านประธานสภาอาจจะ สิ้นสุดไป แต่ในขณะที่เดียวกันผมเข้าใจว่าถ้าเราออกเป็นกฎ เป็นระเบียบ

เป็นวิธีการ อาจจะไม่ได้อยู่ที่เลขฯ สภาซึ่งไม่ได้ยุบไปจากการยุบสภาไปด้วย
 อย่างน้อยก็เป็นกรือไว้แทน สิ่งตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมอยากจะให้ทางคณะกรรมการ
 นั้นได้หยิบยกขึ้นมาให้ปรากฏในร่างฉบับนี้เท่านั้นเอง แต่เท่าที่ผมเห็นไม่ได้มีการ
 ปรับปรุง ไม่ได้มีการแก้ไขในร่างที่น่าจะเสริม น่าจะเพิ่มเติมให้เป็นมรรคเป็นผล
 ในการปฏิบัติเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าถามผมส่วนตัวผมยังติดใจที่จะขอถามมติ
 ทั้ง ๆ ที่รู้ผลจะออกมาอย่างไร เพราะอย่างน้อยก็จะได้เป็นหลักฐานปรากฏเอาไว้ใน
 รายงานการประชุมของร่างฉบับดังกล่าวว่าผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้แสดงเหตุผลตรงนี้
 เอาไว้ เพราะในอนาคตข้างหน้าผมเชื่อว่า ถ้าหากมองแต่เพียงว่ามีการ
 ยุบสภาเท่านั้น ไม่ได้คิดถึงสภาอยู่ครบวาระเลย ผมเชื่อว่านั่นเป็นการมองใน
 ลักษณะที่แคบ ๆ เท่านั้นเอง ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ เช่นเดียวกับท่านสมาชิกจากจังหวัดชุมพร คุณสุวโรช พะลัง ได้
 สงวนคำแปรญัตติ แล้วในความมุ่งหมายความตั้งใจก็เช่นเดียวกัน คือเมื่อพิจารณา
 จากเจตนารมณ์ของการที่เราจัดทำกฎหมายฉบับนี้กัน ก็คือต้องการที่จะให้กลไกนี้
 เป็นกลไกหนึ่ง ในการที่จะมีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อตรวจสอบว่าทรัพย์สิน
 หรือว่าหนี้สินของสมาชิกของทั้ง ๒ สภานั้นมีการเปลี่ยนแปลงมากนักเพียงใด
 เพื่อที่จะตรวจสอบต่อไปว่าการเพิ่มขึ้น ลดลง หรือการเปลี่ยนแปลงนั้นมีลักษณะที่
 ผิดปกติหรือไม่ เพื่อใช้ในการตรวจสอบว่าการปฏิบัติหน้าที่นั้นเป็นไปด้วยความสุจริต
 หรือไม่-----

ทันทีเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วจะเห็นได้ว่า ร่างเดิมที่มีการเสนอเข้ามานั้นกำหนดให้มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเพียงครั้งเดียว สมาชิกในสภานี้หลายต่อหลายคน ได้ลุกขึ้นอภิปรายว่า ถ้ายื่นกันเพียงครั้งเดียวนั้นไม่สู้จะเป็นประโยชน์นัก เพราะว่าไม่มีอะไรแน่นอนที่จะบอกได้ว่าสมาชิกนั้นจะกลับมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาอีกสมัยหนึ่งหรือไม่อย่างไร ถ้าหากว่ามีสมาชิกผู้ใดมาเป็นสมาชิกเพียงสมัยเดียวก็คือยื่นบัญชีทรัพย์สินหนี้สินไว้เพียงครั้งเดียว เกิดปัญหาต่าง ๆ มีการร้องเรียน มีอะไรก็ไม่สามารถจะไปเปรียบเทียบอะไรได้ ว่าทรัพย์สินหนี้สินเพิ่มขึ้นลดลงอย่างไร เพราะฉะนั้นโดยหลักของมันแล้ว ผมคิดว่าการมีกฎหมายลักษณะนี้นั้น ต้องการให้มีการเปรียบเทียบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นระยะ ๆ ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าจะกำหนดระยะเวลาอย่างไร ความจริงแล้วในส่วนของวุฒิสภาไม่น่าจะมีปัญหามากนัก เพราะว่ามีวาระแน่นอน ๕ ปี สามารถกำหนดได้ค่อนข้างชัด แต่ในส่วนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ผมเข้าใจว่ามีสมาชิกบางท่านแปรญัตติว่า อาจจะต้องให้แสดงกันทุกปีก็ได้ ซึ่งอาจจะดูว่าถี่เกินไป ครั้นจะไปกำหนดว่า ๒ ปี หรือ ๓ ปี บางครั้งเราก็ไม่ทราบว่ายอายุของสภาผู้แทนราษฎรจะยาวนานแค่ไหน เพราะฉะนั้นการที่จะกำหนดให้เป็นการยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งนั้น ดูจะเป็นจุดเปรียบเทียบที่มีความเหมาะสมอย่างยิ่ง กระผมไม่เข้าใจคือว่าเหตุใดทางคณะกรรมการจึงเอาปัญหาในทางปฏิบัติที่มองว่า เมื่อสมาชิกพ้นจากตำแหน่งแล้ว ท่านประธาน ท่านก็พ้นจากความเป็นประธานสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย จึงทำให้เขียนกฎหมายไม่ได้ ความจริงมันไม่เป็นเช่นนั้นครับท่านประธาน คำแปรญัตติของผมจึงแตกต่างจากท่านสมาชิกจากชุมพร คือว่าในวรรคสาม ผมเขียนไว้เลยว่า กรณีที่พ้นจากตำแหน่งนั้นให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภากำหนด นั่นก็หมายความว่า ไม่ว่าสภาย่อยหรือจะอยู่ครบวาระหรืออะไรก็ตาม สมาชิกทุกคนจะต้องรู้ว่ามีระเบียบ ซึ่งท่านประธานจะได้เป็นผู้กำหนดต่อไปว่า เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วจะต้องปฏิบัติอย่างไร ถ้าหากว่าทางกรรมาธิการจะลองทบทวนพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง อย่างเอาเรื่องปัญหาในทางปฏิบัติ ปัญหาเทคนิคเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งแก้ไขได้มา ทำให้เสียเจตนาารมณ์ของการจัดทำกฎหมายฉบับนี้น่าจะเป็นประโยชน์มากกว่า ผมได้คำนึงถึงความเป็นไปได้ในเรื่องนี้แล้ว จึงได้เสนอคำแปรญัตติและระบุไว้ชัดเจน ว่ากรณีพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากจะมีปัญหาทางเทคนิคให้กำหนดเป็นระเบียบไว้ล่วงหน้า ผู้ที่จะต้องทำหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายนี้จะสามารถ

๓๒

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประทีป ๑๕/๒

ปฏิบัติไปตามระเบียบได้ ไม่ได้ขัดต่อเทคนิคในทางกฎหมายแต่ประการใดทั้งสิ้น
ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : กราบเรียนประธาน

สภาที่เคารพ ผม ชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรคเสรีธรรม ในขณะนี้คือพระราชบัญญัติแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งอยู่ในวาระที่ ๒ ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ครับว่า ผมมองเห็นกรรมวิธีการพิจารณาแล้ว แล้วในส่วนมาตรา ๓ เอาเร็ว ๆ และบอกว่า คณะกรรมการไม่เห็นด้วย (ผู้แปรญัตติขอสงวน) ผมอยากจะกราบเรียน ในมาตรา ๓ นั้นสิ่งที่ผมแปรญัตติไปนั้น กรรมการเห็นด้วยตั้งเยอะ เห็นด้วยมาก อาจจะพูดได้ว่าการเห็นด้วยของกรรมการนั้น เห็นด้วยเกินกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ในมาตรา ๓ มีบางข้อบางประการเท่านั้น ที่ผมบอกว่าเห็นควรว่า จะเขียนกฎหมายไม่ให้มันซ้ำซ้อนกันไม่ให้เขียนเยื่อควรจะเขียนเสียใหม่ ให้รวบรัดได้ใจความ ผู้อ่านกฎหมายอ่านแล้วไม่สับสน ไม่งง ชาวบ้านสามารถที่จะใช้เป็นกฎหมายในชีวิตประจำวันของเขาได้ -----

นี่เป็นเหตุผลง่าย ๆ การเขียนกฎหมายนั้นผมคิดว่าบางครั้งถ้าเราใช้วิชาการทางนักกฎหมาย ที่เขียนบอกว่ามาตอบกันในสภาง่าย ๆ ว่ากฎหมายในอดีตนั้นเขียนไว้แบบนี้ เพื่อให้มันรองรับกันเป็นในลักษณะของกฎหมาย หรือว่าในอดีตก่อนเก่าเขียนกันไว้แบบนี้ก็ทำกันแบบนี้ ผมคิดว่านั่นคือไม่ได้ปรับปรุง และเช่นเดียวกัน ถ้าเกิดมาพูดบอกว่าในสมัยก่อนถ้าเราไม่มีกฎหมาย และคนแรก ที่เขียนกฎหมายเขาไปเอาแบบอย่างมาจากไหน หรือว่าแบบอย่างที่มีอยู่เราไม่สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขได้อย่างนั้นหรือ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน อย่างนี้ว่า ในส่วนที่เห็นฟ้องต่องด้วยนั้นกับในเรื่องของการที่จะยื่นแสดงทรัพย์สินไปไว้ที่ ป.ป.ป. อีกแห่งหนึ่ง กรรมการเห็นด้วยว่าไม่จำเป็น เอาไว้ที่ ท่านประธานสภา ป.ป.ป. อาจจะดีวันไหนก็ทำเรื่องร้องขอมาเอาไปตรวจสอบได้ นั่นกรรมการเห็นด้วยแล้ว ตรงนี้ผมไม่ติดใจ แต่ในส่วนของการเขียนแล้ว ที่ผมยังติดใจอยู่นั้นก็คือว่า ในเรื่องของการเขียน ท่านประธาน ดูเขาเขียนออกมา และท่านประธานลองวิพากษ์วิจารณ์สักครั้งว่า จะเป็นเช่นไร ผมอยากจะเอาตรงนี้ อยากให้สถาบันการศึกษากฎหมายทั้งหลายได้เอาไปศึกษาแล้ววิพากษ์วิจารณ์กัน ว่าในอนาคตการศึกษากฎหมายประเทศไทยมันจะต้องดีกว่านี้ ไม่ใช่เป็นแบบนี้ ท่านประธาน ให้สมาชิกวุฒิสภายื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา ตามแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ประธานวุฒิสภาประกาศกำหนด และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรกำหนด นี่เขียนไว้แบบนี้ท่านประธาน นี่กรรมการเขียนไว้ ผมเขียนบ้างท่านประธาน ผมเขียนใหม่ท่านประธาน ขอแปรญัตติแล้ว เขาไม่เห็นด้วย ท่านประธาน แล้วท่านประธานไปคิดพิจารณาดูว่า มันเหมาะสมหรือถูกต้องอย่างไรหรือไม่ ผมไปชี้แจงในกรรมการ กรรมการก็ไม่เห็นด้วย ท่านประธาน และบอกว่าให้ผมมาขอสงวนคำแปรแล้วกัน กรรมการไม่มีเวลาที่จะคุยด้วยพูดด้วย ให้คนละ ๑๕ นาทีอย่างนี้เป็นต้น ผมบอกไม่ได้หรอกครับ ถ้าเราใช้เวลาส่วนใหญ่ในกรรมการ นี่สอนเลย ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้เวลาส่วนใหญ่แล้วก็รับภาระหน้าที่ ตระหนักถึงเวลาที่สำคัญต่อสภาแห่งนี้ แล้วเอาทุกเรื่องไปตกลงหรือไปชี้แจงในกรรมการ ทำความเข้าใจกันได้ ไม่ต้องมาเสียเวลาในสภาแห่งนี้ ท่านประธานถูกไหมครับ ท่านประธานก็จะมีเวลาในการบริหารในสภาแห่งนี้ได้ยาวยิ่งขึ้น กฎหมายก็จะได้ผ่านเร็วยิ่งขึ้น ไม่ใช่ตกลงกันไม่ได้ มีความเห็นไม่สอดคล้องกัน ไม่ยอมชี้แจงกัน

แล้วก็ต้องมาแสดงเหตุผลในสภาแห่งนี้ มันถูกต้องหรือเปล่าท่านประธาน ไม่ถูกต้อง วิธีการทำงานผมว่าต้องคิดใหม่ ต้องเอาใหม่ แบบนี้ใช้ไม่ได้ ผมเขียนอย่างนี้ท่านประธาน ท่านประธานบอกว่าถ้าไม่ดีผมยินดีที่จะถอน ผมเขียนไว้ในมาตรา ๓ ให้สมาชิกวุฒิสภาขึ้นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ต่อประธานวุฒิสภา และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นบัญชีแสดงทรัพย์สิน และหนี้สินต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ตามแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ประธานวุฒิสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎรกำหนดแล้วแต่กรณี ได้ใจความ ไหมครับท่านประธาน สั้นกว่า ได้ใจความไหมครับ มันเหมาะสมไหมท่าน ประธาน ด้วยอ้างเหตุผลใด ๆ ผมก็ไม่ทราบท่านประธาน ผมอยากจะทำ กราบเรียนอย่างนี้ว่า ด้วยเจตนาด้วยเจตจำนงมุ่งหมายที่ดี ถ้าบอกว่ากฎหมาย ไม่สามารถจะเขียนรูปแบบอย่างอื่นได้ แล้วคำชี้แจงที่ผมได้รับ เขาบอกว่า ต้องเขียนไปตามที่มีในอดีต เอาอย่างนี้ท่านประธาน ผมว่าที่เขียนกันปัจจุบันนี้ มันก็ตกแต่งไปเยอะแล้ว ถ้าเอากันจริง ๆ ในสมัยก่อนเก่าจริง ๆ มันไม่ใช่ อย่างนี้ ผมอยากจะทำกราบเรียนท่านประธานอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมเอง อยากจะพูดในที่นี้ว่า กฎหมายอยากให้มีการเขียนแล้วก็ให้พี่น้องประชาชน คนทั้ง ๖๐ ล้านคนในประเทศอ่านแล้วเข้าใจ ไม่ใช่ให้นักกฎหมายเท่านั้นที่เข้าใจ แล้วผลสุดท้ายคนที่ไม่ได้เรียนกฎหมายอย่างแท้จริง ก็เป็นเบี้ยล่างสำหรับคนที่ ได้ศึกษากฎหมาย เพราะฉะนั้นขอฝากไว้ ขอขอบคุณครับ

๓๕

สพ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รัตน (๒) ๑๗/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวินัย แสนเนียม เชิญครับ

นายวินัย แสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน

สภาที่เคารพ กระผม นายวินัย แสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาตแก้ไขนามสกุล ผมยังไม่ได้แก่นะครับ ท่านประธาน ผมนามสกุลแสนเนียม เพื่อบันทึกการประชุมที่ถูกต้อง ท่านประธาน ผมได้ส่งวนคำแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. . . . ในมาตรา ๓ วรรคสอง และวรรคสามไว้ เราทราบกันดีอยู่แล้วว่า กฎหมายฉบับดังกล่าว เกิดขึ้นมาตามความเป็นไปของสังคม ตามกระแสของสังคม แน่แน่นอนว่าสภานี้เป็นผู้เขียนกฎหมาย เมื่อมีปัญหา มีสิ่งที่ปฏิบัติแล้วกฎหมายใดที่มีอยู่ ควรจะปรับปรุงแก้ไข ก็ควรจะปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาวะความเป็นจริงในวันนี้และในอนาคต กฎหมายฉบับนี้แม้จะเป็นกฎหมายใหม่ ถือว่าเป็นกฎหมายใหม่ เพราะฉะนั้น ในมุมมองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและมุมมองของกรรมาธิการ หรือมุมมองของผู้ร่างกฎหมายนั้น อาจจะมีมุมมองที่แตกต่างกัน ผมได้รับคำชี้แจงจากประธานกรรมาธิการ เหตุผลที่ได้แก้ไขตามวรรคสองของกรรมาธิการ ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยในหลักการและเหตุผลนั้น กระผมได้ระบุไว้ชัดเจน ว่าการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานั้น ต้องกระทำภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันเข้ารับตำแหน่งและในขณะเดียวกัน กระผมได้เสนอเข้าไปชัดเจนว่า เมื่อพ้นตำแหน่งหรือใช้คำว่า และ ในขณะที่กรรมาธิการใช้คำว่า หรือ เพราะฉะนั้นกระผมได้ขอตัดคำว่า หรือ และเปลี่ยนคำว่า และ นั้นหมายถึงว่า สมาชิกทั้ง ๒ ประเภท จะต้องยื่นภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันเข้ารับตำแหน่ง และจะต้องยื่นอีกครั้งหนึ่งภายใน ๖๐ วัน เช่นเดียวกัน นับตั้งแต่วันที่พ้นตำแหน่ง คำว่า นับตั้งแต่วันที่พ้นตำแหน่ง นั้น เป็นข้อความที่กระผมใส่ไว้อีกข้อความหนึ่ง เพราะฉะนั้นตรงนี้ จึงได้กราบเรียนท่านประธานผ่านมายังท่านสมาชิกว่า ได้โปรดพิจารณาในรายละเอียดของตัวบทกฎหมายในการเขียน เพราะมีเช่นนั้นแล้ว อาจจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ

ประการถัดมา ผมขออนุญาตแสดงเหตุผลก็คือว่า ท่านประธานกรรมาธิการได้เป็นห่วงเป็นใย ซึ่งคุณอภิสิทธิ์ได้เขียนแล้วว่า ในกรณีการยื่นหลังจากพ้นตำแหน่งแล้วนั้น ประธานก็พ้นตำแหน่งในกรณีที่มีการยุบสภาเกิดขึ้น ประเด็นนี้ได้คิดไว้เหมือนกันท่านประธาน เพราะฉะนั้นหนทางแก้ก็คือว่า ในวรรคสาม ที่กระผมขอตัดและเปลี่ยนแปลงข้อความไป ตัดคำว่า ในกรณีที่

สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ ตรงนั้นผมตัดแล้วเพิ่มเป็นการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน ในกรณีพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภากำหนดแล้วแต่กรณี ขอตีความคำว่า แล้วแต่กรณี ก่อนก็คือว่า แล้วแต่เป็นสมาชิกสภาหรือวุฒิสภา เพราะฉะนั้นความเป็นห่วงเป็นใยตรงนี้ ขอกราบเรียนท่านประธานว่า พรรคสามัคคีได้เขียนไว้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้หากผ่านที่ประชุมสภา หรือผ่านเป็นกฎหมายที่ยังคับใช้แล้วอย่างน้อยเราจะได้ไม่ต้องมาอภิปรายไม่ไว้วางใจกันว่า คนที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ดี เป็นวุฒิสภาก็ดีในอนาคตในวันข้างหน้าอาจจะใช้อำนาจหน้าที่เหมือนกับรัฐบาลนี้ บางคนเคยใช้อำนาจหน้าที่ ในการถอนฎีกา ซึ่งเป็นที่เคลือบแคลงและสงสัยของประชาชน กฎหมายฉบับนี้อาจจะไม่สามารถป้องกันทุจริต ประพฤติมิชอบ หรือมีการคอร์รัปชันกันได้เลย อาจจะไม่สามารถป้องกันได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่อย่างน้อยกฎหมายฉบับนี้ทำให้นักการเมืองหรือเป็นคนที่ถูกรอบคลุมด้วยกฎหมายดังกล่าวนั้น ได้คิดได้ละเอียดกับความรู้สึกในสิ่งที่ตัวเอง อาจจะประพฤติหรือปฏิบัติ หรืออย่างน้อยได้ทบทวนทรัพย์สินหนี้สินของตัวเองว่า ในช่วงของการดำรงตำแหน่งทั้ง ๒ ประการนั้น ต้องทบทวนอยู่ตลอดเวลาว่า จะทำอย่างไร เพื่อที่จะให้กฎหมายของเรานั้นมีความศักดิ์สิทธิ์ยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าว ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานสภาขอแปรญัตติพรรคสองและพรรคสามดังกล่าว ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายกรีช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณเจริญ คันชวงศ์ ครับ

นายเจริญ คันชวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเจริญ คันชวงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมอยากจะแสดงความคิดเห็นในมาตรา ๓ นี้ เพราะว่าดูแล้วความไม่ค่อยสมบูรณ์เท่าไร ดังที่ท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้ชี้แจงไปแล้วครั้งหนึ่งว่า โดยภาพรวมแล้ว การเสนอกฎหมายอันนี้ คือว่าต้องการที่จะให้ความมั่นใจกับประชาชนผู้เลือกเราเข้ามาแล้ว แม้ว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภาก็ตาม ว่าจะต้องเข้าไปใช้อำนาจในทางสุจริต ไม่เข้าไปแสวงหาผลประโยชน์ อันนั้นคือวัตถุประสงค์ของมัน แต่ว่าการที่เสนอกฎหมายอันนี้ขึ้นมา นั้น เหมือนกับเป็นเสือกระดาษ เพราะว่ายื่นไปเฉย ๆ แล้วก็ไม่มีคณะกรรมการตรวจสอบแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินก็ไม่มีการแก้ไข ผมขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานสภาที่เคารพว่า สมัยที่ผมเป็นประธานคณะกรรมการกิจการสภาผู้แทนราษฎร เมื่อสมัยที่แล้ว ถ้าผมจำไม่ผิดมีข้าราชการ ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ซึ่งเป็นกรรมาธิการอยู่ในขณะนั้น เราไปดูงานต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไปประเทศกรีซ และไปประเทศฝรั่งเศส สเปน เราหนึ่งคุยกับเขาว่า สเปนนั้นมีวิธีการป้องกันมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มาใช้อำนาจตำแหน่งหน้าที่นี้ทำมาหากินอย่างไรบ้าง เขาก็เล่าให้ฟังว่ามีกฎหมายคล้าย ๆ กับที่ของเรากำลังเสนออยู่ในขณะนี้ แต่ว่าหลักการของเขา และวิธีการของเขามีรายละเอียดมากกว่านี้ ตัวอย่างชัด ๆ คือว่า ถ้าผู้ใด ยื่นแล้ว แม้ว่ายื่นภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาก็ตาม แต่ถ้าหากว่ามีทรัพย์สินเปลี่ยนแปลงไปด้วยเหตุใดก็ตาม จะต้องยื่นใหม่ แม้ว่าจะช้อรถยนต์ ๑ คัน ก็ต้องมีการยื่นเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ ช้อรถยนต์ ๑ คัน หรือต่อเติมบ้านมีราคาเท่าไรขึ้นไป ต้องมีการเปลี่ยนแปลง เท่านั้น ยังไม่พอ ท่านประธานที่เคารพเรามีคณะกรรมการตรวจสอบอีกต่างหาก ว่าจะต้องมีการยื่นแล้ว มีคนคอยตรวจสอบ คนตรวจสอบคือไม่ใช่ใครที่ไหน คือจะประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา ตามมาตราส่วนมานั่งทำงานอยู่ด้วยกัน ที่สหรัฐอเมริกาเองก็มีปัญหาอย่างนี้ขึ้นมา ด้วยเหตุนี้

ทางระบบของทางต่างประเทศนั้น จึงให้ความมั่นใจต่อประชาชนผู้เลือกไป
แล้วในขณะนี้ ท่านประธานที่เคารพ ท่านจะเห็นได้ว่า ขณะนี้ประชาชนเริ่ม
เบื่อหน่ายต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คิดว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกคน
เดิมนั้นดี กลับเข้าไปแล้ว ในสภาเป็นคนไม่ดี ผมคิดว่าไม่ใช่ใช้อย่างนั้น คนดีก็ยัง
เป็นคนดีอยู่ คนไม่ดี อยู่ที่ไหนก็ไม่ดีที่นั่น แต่ว่าคนไม่ดีประเภทนี้เข้ามาอยู่ใน
สภาผู้แทนราษฎรก็มี ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องมีกฎหมายประเภทนี้เข้ามา แต่ว่า
รายละเอียดของกฎหมายนี้มีอยู่ ๑๒ มาตรา ไม่สามารถที่จะให้ความมั่นใจต่อ
พี่น้องประชาชนได้ ฉะนั้นจำเป็นจะต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบอีกคณะหนึ่ง
คอยดูแลว่า ทรัพย์สินเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร แม้แต่ว่าชายหุน ก็หมีนหุน
หุนกำไรอย่างไร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องชี้แจงทรัพย์สินเพิ่มเติม ไม่ใช่
ว่าเอาครึ่งเดียว ตั้งแต่เป็น ส.ส. ครั้งแรก ไม่ใช่ครับ อันนี้ผมอยากจะฝาก
ข้อสังเกตนี้ไว้ ท่านประธานคณะกรรมการนั้น ผมคิดว่าท่านก็คงจะรู้ดี แต่ว่า
ท่านคงจะไม่ค่อยมีเวลาที่ดูรายละเอียดนี้ เพราะกฎหมายที่ฝรั่งเศส เขามีระบุไว้
ให้มีทางที่ตรวจสอบ ส.ส. ได้อย่างดี -----

ฉะนั้นผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ ถ้าร่างอย่างนี้ ไม่มีความหมาย เหมือนเป็น
 เลือกระดาก ประชาชนไม่มีศรัทธา ท่านประธานกรรมาธิการได้ชี้แจงไปเมื่อกี้
 บอกว่า เอละเมื่อสมาชิกหมดไปแล้วด้วยยุบสภาก็ตาม เราจะไปยื่นกับใคร
 เพราะทุกคนหมดอายุ ท่านประธานที่เคารพ ผมว่ากระบวนการตรวจสอบนี้
 จะต้องไม่หยุด แม้ว่าสภายุบ ก็ให้คณะกรรมการชุดหน้าที่เลือกตั้งเข้ามาใหม่
 ตรวจสอบคนเก่า แม้ว่าเขาสอบไม่ได้ก็ตาม แต่มีสิทธิตรวจสอบได้ อันนี้เป็น
 วิธีการอย่างหนึ่งที่เราจะให้ความมั่นใจต่อพี่น้องประชาชนได้ สำหรับวุฒิสภาแล้ว
 อยู่ ๕ ปี แน่นนอนไม่มีปัญหา สมัยก่อนมีการปฏิวัติ แล้วเดี๋ยวนี้คงจะลดลงไป
 หรือโอกาสปฏิวัติคงยากขึ้น ฉะนั้นก่อนที่สมาชิกวุฒิสภาจะสิ้นสุด ๕ ปีนั้น
 เราอาจจะมียุทธศาสตร์ใส่ลงไประเบียบ ใส่ลงไปว่า ก่อนสิ้นอายุภายใน ๑ ปี
 หรือ ๖ เดือน ก็ต้องมีการตรวจสอบ คณะกรรมาธิการตรวจสอบ ไม่ใช่ให้เลขาธิการ
 ตรวจสอบ ไม่ใช่ ต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งประกอบด้วย
 สมาชิกของแต่ละสภา เรื่องนี้ผมใคร่จะขอฝากว่า ท่านประธานกรรมาธิการ
 มีทางที่จะไปทบทวนใหม่ได้ไหม ไปแก้ไขต่าง ๆ ได้ไหม เพราะว่าวิธีการทบทวนนี้
 ที่จริงรัฐบาลชุดนี้เคยขอให้กรรมาธิการ ซึ่งเสนอต่อสภาในวาระ ๒ แล้ว
 ถอนออกไป แล้วทบทวนใหม่ได้ครับ ผมใคร่จะขอฝากความเห็นนี้ต่อท่านประธาน
 กรรมาธิการ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับกรรมาธิการ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญ ผมขอให้เหตุผลใน
 ส่วนที่กระผม ๓ คน ได้ขอสงวน และขอแก้ไขในส่วนของมาตรา ๓ ไว้ดังนี้ครับ
 มี ท่านเอกภาพ พลซื่อ คุณนพดล ปัทมะ เรามีความเห็นสอดคล้องต้องกันว่า
 ถ้าจะให้การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้นเป็นประโยชน์ สมกับที่กรรมาธิการวิสามัญ
 แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ (ฉบับที่ ๕) ได้เพิ่มเติมวรรคนี้ขึ้นมาในมาตรา ๙๕ นั้น
 การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งเดียวจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ประการใด
 ในระบบไหนก็แล้วแต่ การแสดงบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ไม่ใช่ไม่เป็นการไว้วางใจ
 ผู้แสดง เป็นการให้เกียรติ เป็นการที่จะทำให้ผู้แสดงนั้นได้รับสันนิษฐานเบื้องต้น
 ไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ นี่คือหลักการและของเราก็ดำรงอย่างนี้อยู่ในหลักของ
 กฎหมาย ป.ป.ป. ท่านประธานคงทราบดี เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแสดงบัญชี
 ทรัพย์สินและหนี้สิน เมื่อมีการเปลี่ยนตำแหน่งทุกครั้ง เราไม่สามารถจะบังคับให้

เจ้าหน้าที่ของรัฐแสดงทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนทรัพย์สินได้ เพราะจะเป็นการเพิ่มภาระ เราจึงให้แสดงเมื่อมีการเปลี่ยนฐานะ แต่ในฐานะที่สมาชิกรัฐสภาไม่ได้เป็น เจ้าหน้าที่ของรัฐ เราจึงกำหนดไว้ในส่วนที่กระผมได้ขอสงวนว่า จะต้องแสดง ทุกรอบปี เพื่อจะได้เอาบัญชีนั้นมาเปรียบเทียบกัน ว่าท่านมีน้อยหรือมีมาก ประการใด การให้แสดงดังกล่าวนี้จะเป็นประโยชน์ต่อตัวท่านสมาชิกนั่นเอง ผมจึงได้ขอสงวนเอาไว้ว่า จะต้องแสดงทุกรอบปี ท่านประธาน สิ่งนี้จะเป็นการ เกิดประโยชน์ และในส่วนของผมก็จะมีบทบัญญัติตามมาที่สอดคล้องกับท่าน อาจารย์ดอกเตอร์เจริญ คันธวงศ์ ได้พูดถึง เราจะมีคณะกรรมการตรวจสอบ เมื่อมีการกล่าวหาขึ้นมาในทางไม่ชอบประการใด ทางท่านประธานก็จะเอาบัญชี ที่แสดงไว้ไปเปิดและเปรียบเทียบกันดู ในส่วนของผมจะเป็นการเสริมที่ ท่านสมาชิกได้ขอสงวนไว้ว่า ในเมื่อในสถานะมันไม่สามารถจะแสดงได้ตอน พ้นจากตำแหน่ง ในสิ่งนี้ก็เอามาช่วยเสริมว่า เมื่อไม่สามารถจะแสดงได้ เมื่อพ้นจากตำแหน่ง เพราะท่านไม่มีสมาชิกภาพ ส.ส. แล้ว ประโยชน์เกิดน้อย ไม่สามารถจะตรวจสอบประการใด สภาพไม่มีแล้ว แต่การแสดงทุกรอบปีจะเกิด ประโยชน์ กระผมจึงกราบเรียนว่า สิ่งนี้เป็นการให้เกียรติผู้แสดง ไม่ใช่ไม่ให้ ว่างใจแต่ประการใดเลย ในทางสากลทุกประเทศต้องแสดงอย่างนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธาน

กรรมมาธิการ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ กระผม นายโกศล พลกุล ในฐานะประธานกรรมมาธิการ ผมอยากกราบเรียนสั้น ๆ เท่านั้นเองครับว่า ที่ท่านสมาชิกพูดว่าผมมองแคบ มองกว้างอะไรนี่คงไม่ใช่ความเห็นของผม เป็นเรื่องของคณะกรรมมาธิการเขา โดยเฉพาะเสียงข้างมาก เขาว่าอย่างไรผมก็รายงานไปตามที่เสียงข้างมาก เขาว่าอย่างนั้น ไม่อย่างนั้นก็คงมีผมคนเดียวว่าอย่างไรก็ได้ คงไม่ใช่ประเด็นนั้น ส่วนประเด็นที่ว่า กรณีที่ได้เรียนชี้แจงไปตอนต้นที่ท่านสมาชิกเข้าใจว่า ผมหมายถึงเรื่องยุบสภานั้นคงไม่ใช่ ผมชี้ว่า สภามหาวาระ ซึ่งอาจจะโดยอายุ ของสภาครบ ๔ ปี หรือจะด้วยจากยุบสภาก็ตามแต่ ตรงนี้คงจะเป็นอย่างนั้นคง ไม่ใช่เฉพาะว่าสภาจะมหาวาระด้วยการยุบสภาอย่างเดียว ผมกราบเรียนสั้น ๆ ว่า จากความเห็นในที่ประชุมที่มองตรงนี้ก็เพราะว่า ไปโยงกับพรรคแรกเท่านั้นเอง ว่า การขึ้นนั้นต้องขึ้นต่อประธานแห่งสภานั้น ๆ ท่านอภิสิทธิ์พูดถูกครับ วุฒิสภาไม่มีปัญหา เพราะว่ามหาวาระแล้วเขาให้ทำหน้าที่ต่อจนกว่าจะมีใหม่ ก็ต่อเนื่องตลอด แต่ สภาผู้แทนฯ มหาวาระลงจะโดยเหตุใดก็ตาม ก็หมดลงเลย และเราให้ขึ้นนับแต่วัน พ้นจากตำแหน่ง คือวันนั้นก็ไม่ใช่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎร ก็ไม่มี ถึงแม้จะไปกำหนดต่อไปว่าให้ไปทำตามประธานกำหนดในรูปแบบวิธีการ ไว้เราก็มีการพูดกันว่า บางท่านก็เสนอว่าไปขึ้นต่อเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรดีไหม หลายท่านก็บอกว่า ครั้งแรกขึ้นต่อประธานทำไปทำมาไปขึ้นต่อเลขาฯ แล้ว ก็ดูว่า ในทางปฏิบัติจะทำกันได้อย่างไร คงเป็นเพราะด้วยเหตุผลตรงนี้ก็เลยคิดว่า เชิญ เอม่าไว้ตรงนี้ ส่วนที่ท่านอาจารย์เจริญเป็นห่วงผมคิดว่า เดี่ยวคงจะไปประเด็น ในมาตราต่อ ๆ ไปด้วยนะครับ เรื่องการตรวจสอบซึ่งก็คงมาโยงกับการขึ้น จะกี่ครั้งจะเปิดเผยอย่างไร จะตรวจสอบอย่างไร เมื่อร่างนี้เริ่มต้นมาอย่างนี้ ในเสียงส่วนใหญ่ก็เลยเห็นเป็นอย่างนั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชานิปัตย์ครับ ผมเข้าใจคำชี้แจง ของท่านประธานคณะกรรมมาธิการ แต่ที่ยังติดใจในแง่ที่ว่าทำไมเราไม่เอาในเรื่อง ของวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์เป็นหลัก ปัญหาในการปฏิบัติ ปัญหาในทางเทคนิค นั้นเป็นเรื่องซึ่งมีวิธีแก้ไขมากมาย ผมเองไม่ติดใจนะครับถ้าหากว่าท่านติดขัด

ในเรื่องนี้จริง ๆ ว่าจะไม่มีประธานสภาผู้แทนราษฎรเมื่อพ้นวาระกันไป ก็ยังไม่มีคำตอบว่าเหตุใดไม่ดำเนินการตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย จึงขอสงวนความเห็นไว้ เพราะว่าหลักใหญ่จริง ๆ ของการมีกฎหมายแสดงทรัพย์สินนั้นต้องมีการแสดงเป็นระยะ ๆ อยากจะถามท่านกรรมาธิการว่า การยื่นครั้งเดียว มีประโยชน์อะไร และเหตุใดจึงไม่กำหนดให้มีการยื่นเป็นระยะ ๆ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการ

นายนพดล ปัทมะ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นพดล ปัทมะ กรรมาธิการ กระผมได้สงวนคำแปรญัตติในมาตรา ๓ วรรคสอง เกี่ยวกับเรื่องการตรวจสอบ เพราะว่าวัตถุประสงค์ในการที่จะผ่านกฎหมายนี้ ออกมาก็คือเพื่อที่จะตรวจสอบว่านักการเมือง โดยเฉพาะสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้มาซึ่งทรัพย์สินในระหว่างที่อยู่ในตำแหน่งมากน้อยแค่ไหน เพียงไรได้มาในทางที่ไม่ชอบหรือไม่ เพราะฉะนั้นการที่ยื่นเพียงครั้งเดียว หลังจากที่ได้รับตำแหน่ง หรือภายใน ๖๐ วัน นับแต่เข้ารับตำแหน่ง ยื่นครั้งเดียว ผมไม่เห็นด้วย แล้วก็ได้สงวนคำแปรญัตติว่าควรจะต้องยื่นทุกปี เพราะวัตถุประสงค์ในการที่เขียนกฎหมายนั้น เราเขียนขึ้นมาเพื่อที่จะให้ใช้บังคับได้ เพราะถ้าหากการยื่นครั้งหนึ่งในกรณีที่รัฐบาลสมมุติว่าอยู่ ๕ ปี ในช่วง ๕ ปีนั้น วุฒิสมาชิก หรือว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจจะได้ขึ้นมาซึ่งทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก และในระหว่างนั้นอาจจะจำหน่ายจ่ายโอนไป เราไม่สามารถที่จะตรวจสอบในระหว่างนั้นได้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราควรจะต้องยื่นทุกปีนั้นเป็นประเด็นหนึ่ง มีการอภิปรายในการประชุมกรรมาธิการว่า การที่ยื่นบังคับให้สมาชิกได้ยื่นหลายครั้งนั้น อาจจะเป็นภาระ ผมคิดว่าภาระดังกล่าวนั้นไม่น่าจะมาเป็นขัดกับหลักการที่ควรจะเป็น ในกรณีที่สมาชิกมีทรัพย์สินสมบัติหลายหมื่นล้านบาท ก็อาจจะมีปัญหาบ้าง ในการที่จะยื่นบัญชีทรัพย์สิน หรือในกรณีที่มหรณ์สินมากก็อาจจะมีปัญหาบ้าง แต่อย่างไรก็ตามผมในฐานะที่เป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ได้เรียนเสนอว่า น่าจะยื่นทุกปี ทั้งนี้เพื่อที่จะให้มีกลไกในการที่จะควบคุมและตรวจสอบการได้มาซึ่งทรัพย์สินของสมาชิกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการ

พิรพันธุ์

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม พีรพันธุ์ พาลุสุข กรรมาธิการ ผมขออนุญาตเพิ่มเติมคำชี้แจงของท่านประธาน
 คณะกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงไปแล้วเกี่ยวกับเรื่องว่า ทำไมจึงให้มีการยื่นเพียง
 ครั้งเดียวเมื่อเข้ารับตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งอันนี้เกี่ยวเนื่องกับการพ้นจากตำแหน่ง
 หน้าที่ด้วย ซึ่งเหตุผลได้ชี้แจงไปแล้วว่า คือตอนที่ออกนั้นไม่ทราบว่าจะไปยื่น
 กับใคร ในส่วนที่จะให้มีการชี้แจงกันทุกรอบปีนั้นก็เช่นเดียวกัน เห็นว่าอาจจะ
 เป็นภาระกับสมาชิกในการที่จะยื่นกันบ่อย ๆ อยู่มาก แต่อย่างไรก็ตามประเด็น
 ที่ผมคิดว่าสมาชิกหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นประกอบกันขึ้นมา นั้น เรื่องใหญ่
 อยู่ที่เรื่องการตรวจสอบ ที่เราให้แสดงแล้วก็อยากให้มีการตรวจสอบนั้นก็ เป็น
 เรื่องสำคัญ ในคณะกรรมาธิการได้พูดกันในเรื่องนี้กันหลายครั้งมากกว่า ควรจะ
 มีระบบการตรวจสอบ หลายท่านที่ได้แสดงคำแปรญัตติขึ้นมาซึ่งอยู่ในมาตรา
 ๓๓ ๆ ไปนั้น คณะกรรมาธิการก็ได้พิจารณาเช่นเดียวกัน ฝ่ายเลขานุการของ
 คณะกรรมาธิการเองก็ได้ลองยกร่างขึ้นมาดู ซึ่งจะเห็นว่าเมื่อเราพูดถึงระบบ
 การตรวจสอบมีเรื่องที่สลับซับซ้อนอยู่ค่อนข้างมาก เริ่มตั้งแต่นั้นว่าใครจะเป็น
 คณะกรรมาธิการการตรวจสอบ หลากหลายมาก แล้ววิธีตรวจสอบจะตรวจสอบ
 อย่างไร การกล่าวหาจะกล่าวหาอย่างไร จุดอ่อนของเรื่องเหล่านี้มีอยู่มากมาย
 คณะกรรมาธิการเองผมคิดว่าทุกคนในคณะกรรมาธิการในส่วนนี้เห็นด้วยว่า
 ควรจะมีการตรวจสอบ แต่เนื่องจากในกฎหมายฉบับนี้ที่เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร
 ขึ้นมานั้น ได้พูดถึงเรื่องการแสดงและวิธีการแสดงอยู่แค่นี้ ฉะนั้นถ้าจะพูดถึง
 เรื่องการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งก็ควรจะเสนอกฎหมายขึ้นมาเป็นอีกฉบับหนึ่ง
 เพราะรายละเอียดมีอยู่มาก ผมคิดว่าตอนที่รับร่างมานั้นในที่ประชุมสภานั้นไม่ได้
 พูดถึงเรื่องการตรวจสอบ แล้วอยู่ดี ๆ ถ้าคณะกรรมาธิการเองจะไปเพิ่มเรื่อง
 การตรวจสอบ ซึ่งถ้าเพิ่มขึ้นมาแล้วผมคิดว่าความยาวของกฎหมายฉบับนี้จะ
 มากกว่าร่างเดิมด้วยซ้ำ ฉะนั้นจึงเห็นว่าในชั้นนี้คณะกรรมาธิการทุกคนก็
 เห็นด้วยว่าควรจะมีการตรวจสอบ แต่ขอให้เพิ่มเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่งขึ้นมา
 เพราะตัวกฎหมายฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการยื่น และวิธีที่จะเปิดนั้น
 ก็กำหนดไว้แล้วว่าเปิดอย่างไร มีขอบเขตจำกัดอยู่เพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์อีก
 ที่หนึ่งครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์

ผมต้องกราบเรียนท่านประธานว่า ความจริงเรื่องการตรวจสอบคงจะได้มีการอภิปรายกันต่อไปในมาตราอื่น แต่ว่าในข้อเท็จจริงนั้นในวาระที่ ๑ ผมจำได้ว่ามีสมาชิกหลายท่านได้พูดชัดเจนว่า กฎหมายฉบับนี้ต้องมีกลไกตรวจสอบด้วย เพราะว่าเราคงไม่ได้มาออกกฎหมายฉบับนี้เพียงเพื่อได้แสดงทรัพย์สินและหนี้สิน และไม่ได้เอาไปใช้ประโยชน์อะไร ทั้งนี้ปัญหาว่า อยู่ในขอบเขตของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ผมกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ก็ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกัน ซึ่งในขณะนั้นวัตถุประสงค์ ก็ชัดเจน มีท่านกรรมาธิการซึ่งเป็นกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ ก็คงจะยืนยันได้ว่าต้องการให้มีการตรวจสอบ แต่ประเด็นตรวจสอบจะเป็น อย่างไรก็แล้วแต่ ปัญหาก็คือว่าสมมติเป็นอย่างที่ท่านกรรมาธิการว่า เอาละ ไปออกกฎหมายเรื่องการตรวจสอบที่หลัง ประเด็นก็ยังย้อนกลับมาว่าให้ เขาตรวจสอบอะไร เมื่อให้เขายืนยันแสดงบัญชีทรัพย์สินเพียงครั้งเดียวบอก แค่นั้นว่า มีบุคคลคนหนึ่ง ณ เวลาหนึ่ง มีทรัพย์สินอยู่เพียงเท่านั้น มีหนี้สิน อยู่เพียงเท่านั้น แต่สิ่งที่จะต้องเป็นการตรวจสอบคือว่า ทรัพย์สิน หนี้สินของ บุคคลคนนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างที่ดำรง ตำแหน่งซึ่งอาจให้คุณให้โทษ หรือว่าไปกระทำการใด ๆ ซึ่งอาจจะ เป็น การไม่สุจริต ฉะนั้นกฎหมายของการตรวจสอบจะมีหรือไม่ก็มีไม่ใช่ประเด็น ประเด็นก็คือว่าต้องมีพื้นฐานเบื้องต้นเสียก่อนว่า เราสามารถที่จะมีบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินในช่วงระยะเวลาต่างกันไปเปรียบเทียบได้ว่า ทรัพย์สิน และหนี้สินของสมาชิกรัฐสภามีการเปลี่ยนแปลง จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงหรือ อะไรก็แล้วแต่ ตรงนี้ยังไม่ได้ยินคำตอบจากท่านกรรมาธิการว่า ทำไม่ถึง ปักใจว่าจะต้องยืนยันกันเพียงครั้งเดียว เหตุใดจึงไม่ให้ยืนยันทุกรอบปีถ้าหาก เกรงว่ามีปัญหาในเรื่องของการพ้นจากวาระไปแล้ว และก็ไม่มีประธาน สภาผู้แทนราษฎรอยู่ในตำแหน่งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน

กระผม นายวินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ กระผมได้รับฟังคำชี้แจงของท่านประธานและ คณะกรรมาธิการบางท่านยังติดใจในประเด็นเรื่องการยืนยันครั้งเดียวอยู่ คำอภิปรายก็คงคล้าย ๆ กับคุณอภิสิทธิ์ แต่ที่อยากจะเรียนก็คือว่าในเมื่อ ยืนยันแล้วตอนออกไม่ยืนยันอีก ตรงนี้ผมอยากจะชี้ว่า ฉะนั้นผมยืนยันคำแปรญัตติเดิม

ของผมว่า ในเมื่อเราต้องการที่จะตรวจสอบเมื่อเวลามีปัญหาในกรณีที่ยื่น
ครั้งแรกแล้ว ถ้าหากว่ามีปัญหาเกิดขึ้นจะติดตามทรัพย์สินและหนี้สินได้อย่างไร
เพราะฉะนั้นเห็นว่ามีควมจำเป็นจะต้องยื่นทั้งเข้าและตอนออก ในเรื่อง
ของการตรวจสอบได้ฟัง ขอประทานโทษเอ่ยนาม ท่านอาจารย์พีรพันธุ์ได้
กราบเรียนว่า -----

ในเมื่อทางกรรมาธิการเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญจะไปกังวลอะไรรับในเรื่องของความสลับซับซ้อน ในการแปรญัตติของกระผมในวาระสามระบุไว้ชัดเจนว่า ในกรณีที่พันตำแหน่งให้เป็นไปตามแบบและวิธีการที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภากำหนด แล้วแต่กรณี เพราะฉะนั้นเวลาเข้า ทางประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาอาจจะกำหนดออกมาว่า เราอาจจะยื่นกับเลขานุการก็ได้ ไม่จำเป็นจะต้องยื่นกับประธานสภาทั้ง ๒ สภา เพราะตรงนั้นมันไม่ใช่สาระสำคัญ สำคัญว่า ๑. ได้ยื่นหรือไม่ ประการที่ ๒ ยื่นความจริงหรือไม่ ประการที่ ๓ เวลาออก เมื่อประธานสภาอาจจะพันตำแหน่งไปพร้อม ๆ กับสมาชิก แต่ยังมีคณะกรรมการหรือวิธีการที่ประธานสภากำหนดเอาไว้ อาจจะเป็นเลขานุการเหมือนที่ผมกราบเรียนครั้งแรกก็ไม่เห็นเป็นอะไร เพราะฉะนั้นตรงนั้นเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะกังวล และเป็นเรื่องที่สมาชิกต่างหากที่ควรจะมีปฏิบัติที่เราชี้ตรงในการยื่นบัญชีทรัพย์สินหรือไม่ แล้วดำรงตำแหน่ง แล้วเรามีหนี้สินหรือมีทรัพย์สินเพิ่ม ก็ทำให้มีรายละเอียดเห็นกันชัดเจน เพราะฉะนั้นขอกราบเรียนท่านประธานด้วยเหตุผลดังกล่าวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวโรช มีอะไร เชิญครับ

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์ ขอขอบพระคุณทางคณะกรรมการครับที่ได้ให้ความกรุณาให้ความกระจ่างถึงข้อจำกัดในระยะเบี่ยงวิधिปฏิบัติ ผมเองก็เคารพด้วยเหตุด้วยผล แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานครับ ว่าผมไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการยื่นบัญชีทรัพย์สินหนี้สินเพียงครั้งเดียว ผมยังยืนยันในเจตนารมณ์ครับว่าอยากที่จะให้ได้มีการตรวจสอบเป็นมรรคเป็นผล อยากที่จะให้มีการยื่นอีกสักครั้งหนึ่งเมื่อสิ้นสุดสมาชิกภาพไม่ว่าจะเป็นกรณีใด ๆ ทั้งสิ้นก็ตาม เพราะฉะนั้นเมื่อฟังคำชี้แจงแล้วผมคิดว่าถ้าหากเราเคารพกันด้วยเหตุด้วยผล ผมคิดว่าทางออกกรณีหนึ่งก็น่าจะเป็นไปได้ครับท่านประธาน นั่นก็คือค่าสงวนค่าแปรญัตติของกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ซึ่งได้มีการชี้แจงแสดงเหตุผลซึ่งผมคิดว่าเป็นเหตุผลที่ควรแก่ที่สภานี้จะให้ความสำคัญ เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้เป็นมรรคเป็นผลในการยื่นบัญชีแสดงทรัพย์สินหนี้สินอีกสักครั้งหนึ่ง ผมขอถอนคำแปรญัตติของผมเพื่อจะไปสนับสนุนกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านใดอภิปรายแล้วผมขอถามมติกันครับ ในกรณีนี้มีผู้แปรญัตติแล้วก็มีคณะกรรมการแก้ไข เพราะฉะนั้นการถามมติก็จะถามว่า เห็นด้วยกับกรรมการแก้ไข หรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ จากนั้นถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็จะเรียงว่าใครแปรญัตติเห็นด้วยกับใครบ้างนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเรียนว่าคือมาตราที่มีทั้งกรรมการแก้ไขและก็มีทั้งผู้แปรญัตติขอสงวน ผมจะถามประเด็นแรกก่อนว่า เห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมการหรือไม่ หรือใครเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ หลังจากนั้นถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติแล้วก็จะถามผู้แปรญัตติเห็นด้วยกับของใคร ผมขอถามนะครับ เชิญคุณอภิสิทธิ์มืออะไรครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ผมคิดว่าการถามมติน่าจะเป็นว่าจะคงตามร่างเดิมหรือมีการแก้ไข จากนั้นจึงถามว่าจะแก้ไขตามความเห็นของใครครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อมีคณะกรรมการแก้ไขนะครับ ครั้งแรกก็คือคงจะถามร่างเดิมว่าเห็นควรกับร่างเดิมก่อน แล้วก็การแก้ไข แก้ไขตามกรรมการหรือแก้ไขตามผู้แปรญัตตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
ตามที่มีการแก้ไข โปรตยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ที่นี้ผมจะถาม
ต่อไปว่า เห็นแก้ไขตามกรรมาธิการหรือเห็นแก้ไขตามผู้แปรญัตติ ท่านผู้ใด
เห็นด้วยกับการแก้ไขตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก โปรตยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๗ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็น
ด้วยกับผู้แปรญัตติที่ขอสงวนไว้ โปรตยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๓๙ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยกับ
ผู้แปรญัตติ ๓๙ เสียง เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไข ๗๗ เสียง เป็นอันว่า
เป็นไปตามกรรมาธิการแก้ไขนะครับ ต่อไปมาตรา ๕ ขอเชิญเสนาฯ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์ครับ
นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์
กรุงเทพมหานคร ในมาตรา ๕ นั้นประเด็นที่จะเป็นความแตกต่าง นอกเหนือ
จากเรื่องของรายละเอียดในการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินแล้วจะมีประเด็นว่า
ทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นนั้นควรจะเป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันใด ซึ่งในร่าง
ของคณะกรรมการนั้นระบุว่าให้ เป็นทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่ในวันที่ยื่น ซึ่งวันที่
ยื่นนั้นก็ไม่น่าจะแน่นอน เพราะว่าจะถูกกำหนดโดยมาตรา ๓ ว่าให้ยื่นภายใน ๖๐ วัน
นับจากวันที่เข้ารับหน้าที่ ผมคิดว่ามีสมาชิกหลายท่านได้สงวนคำแปรญัตติไว้ใน
ลักษณะที่ว่าทรัพย์สินและหนี้สินที่จะต้องแสดงนั้นควรจะระบุไปเลยว่า เป็นวันไหน
อย่างไร เพราะว่ามันจะเป็นเรื่องง่ายต่อการตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ที่ผมสงวนคำแปรญัตติไว้วันนี้ได้ถือหลักที่ว่าควรจะมีการยื่นหลายครั้ง ก็กำหนดจุด
ไปเลยว่าทรัพย์สินควรจะเป็นในวันใด เช่น ถ้าให้ยื่นในวันที่เข้ารับและพ้นจาก
ตำแหน่งก็ต้องเอาทรัพย์สินและหนี้สินในวันนั้น ไม่มาเปิดโอกาสว่ามีเวลากี่เดือน
กี่วันในการที่จะไปเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินและหนี้สินได้ในช่วงระยะเวลาก่อนที่จะยื่น

แล้วมายืนตามทรัพย์สินและหนี้สินหลังจากที่มีการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายไปแล้ว ซึ่ง
อันนี้น่าจะเป็นหลักที่ไม่ถูกต้อง อยากจะให้เปลี่ยนข้อความในลักษณะที่จะสอดคล้อง
กับการสงวนค่าแปรผันติของหลายท่านว่า จะต้องเป็นทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่
เข้าดำรงตำแหน่ง อันนี้ถึงจะเป็นการตรวจสอบที่ถูกต้อง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวินัย

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน

กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดสงขลา ผมแปรญัตติมาตรา ๔ ข้อความเดียวกับคุณอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ พรรคประชาธิปัตย์ ที่นั่งลงไปสักครู่ แต่อยากจะเรียนเพิ่มเติมว่า ในการบัญญัติมาตรา ๔ ที่กระผมเขียนไว้ นั้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓ ที่เราพิจารณาไปเมื่อสักครู่ ประการแรกข้อมูลอาจจะซ้ำซ้อนกันก็คือว่า อาจจะยืนยันว่าในการยื่นนั้นต้องยื่นวันเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งครบเวลา ๖๐ วันตามที่กำหนด เพราะฉะนั้นกระผมจึงกราบเรียนท่านประธานด้วยเหตุผลดังกล่าว แต่อยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมอีกสักชนิดหนึ่งว่า รัฐบาลเราหรือรัฐบาลนี้อาจจะเป็นเหมือนที่สื่อวิจารณ์หรืออะไรก็ไม่ทราบ ไม่เคยออกกฎหมายหรืออย่างไร บางที่ประธานสภากฎหมาย พวกผมก็ลงไปหมด สมาชิกก็ยกไม่ถูก โดยเฉพาะสมาชิกฝ่ายรัฐบาล ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปคุณชัยวัฒน์ เชิญครับ

นายชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง (ชัยนาท) : ท่านประธาน ความจริง

เพื่อนสมาชิกก็บอกว่า เมื่อสักครู่มาตรา ๓ ผ่านไปแล้ว มาตรา ๔ ก็มีความเห็นไม่สอดคล้องกับกรรมาธิการเล็กน้อย ก็อยากจะให้ผ่าน ความจริงก็อยากจะให้ผ่านไปแล้ว ผมก็อยู่ตำแหน่ง ท่านประธานเรียกมาก็เลยขอสักเล็กน้อยก็แล้วกัน ท่านประธานคือจริง ๆ ข้อแตกต่างระหว่างที่ผมขอแปรญัตติกับของกรรมาธิการมีความเห็นแตกต่างกันเล็กน้อย ในกรรมาธิการที่มีความเห็นอยู่ หรือร่างเดิมก็คือว่า จนกระทั่งกรรมาธิการขอแก้ไขก็คือว่า ให้มีการนำบัญชีทรัพย์สินใส่ซอง แล้วก็ปิดผนึกมอบให้กับประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภา นั่นคือเนื้อหาของมัน แต่ของผมนั้นขอกราบเรียนท่านประธานชนิดหนึ่งว่า เพิ่มเติมอีกเล็กน้อยนั้นก็คือว่า พร้อมทั้งนำสำเนาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินมอบให้กับประธานวุฒิสภา และประธานสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งลงลายมือชื่อของผู้ยื่นกำกับไว้บนรอยผนึกซองและสำเนาเอกสารสาเหตุที่อยากจะให้ส่งเอกสารไปด้วย สำเนาเอกสารนั้นก็เพราะว่า การส่งซองไปอย่างเดียวนั้นก็คงเป็นหลักฐานที่เก็บไว้ที่ท่านประธานวุฒิสภาหรือประธานสภาผู้แทนราษฎร เก็บเอกสารนั้นไว้อย่างมิดชิดในตู้เซฟ หรือตรงจุดใดจุดหนึ่ง การเก็บรักษาหลักฐานหรือเอกสารตรงนั้น เข้าใจว่าน่าจะเก็บเอาไว้เป็นเวลาหลายปี ถ้าไม่มีการใช้ ไม่มีการนำออกมาใช้ ก็คงจะรักษาตลอดไป ซึ่งจะเมื่อไรนั้นขึ้นอยู่กับประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานวุฒิสภาจะเป็นคนสั่งให้มีการทำลาย

ซึ่งก็คงจะต้องใช้เวลา ๕ ปี ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี อย่างนั้นเป็นต้น เช่นเดียวกัน การเก็บรักษาของดังกล่าวนั้น ขอกราบเรียนท่านประธานว่า คงเก็บไปรวม ๆ กัน คงไม่ได้เก็บหมายความว่าไปประทับไว้ ช่องที่ ๑ คืออยู่ล็อกที่ ๑ ช่องที่ ๒ คืออยู่ล็อกที่ ๒ การที่ผมให้เอาสำเนาไปเก็บไว้ รักษาเอาไว้ ท่านประธาน สำเนาเอกสารดังกล่าวก็เป็นสำเนาที่สามารถที่จะปกปิดเป็นความลับได้ ไม่นำมาเปิดเผยได้ แต่ว่าสำเนาดังกล่าวนั้นสามารถจัดเรียงเป็นเอกสารเป็นชุด เป็นแฟ้ม สามารถที่จะดำเนินการออกมาใช้ หรือดึงออกมาใช้นั้นอย่างง่ายดาย นี้ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า ผมถึงขอแปรญัตติตั้งนั้น แต่ว่ากรรมวิธีการไม่เห็นด้วย ผมก็ไม่ได้ว่า ไม่เห็นด้วยก็ไม่ว่า ว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่าง แต่อยากจะกราบเรียนเพื่อความสะดวกในการทำงาน เพื่อความสะดวกในการที่เก็บหลักฐาน เช่นเดียวกันว่า ถ้าเรานำช่องที่ปิดผนึกนั้น เมื่อมีการตรวจสอบ ป.ป.ป. ขอมมา ร้องขอมมาแล้ว แล้วถ้าเกิดว่าช่องนั้นให้ ป.ป.ป. ไปหรือเปล่า ให้ใหม่ วิธีการผมยังไม่ทราบว่า จะเขียนกันไปถึงขนาดไหน ให้ไปใหม่ หรือถ่ายเอกสารไป และช่องยังเก็บไว้เหมือนเดิม ถามว่ามีไหม ต้องเกิดแน่ เรื่องนี้ต้องเกิดแน่ ต้องมีแน่ ต้องมีการตรวจสอบกันแน่ ผมคิดว่า ๓๙๑ คน ต้องโดนแน่ แล้วถามคำถามต่อไปก็คือว่า เมื่อช่องนั้นมันไปแล้ว หรือส่งทั้งช่องไปแล้ว ถ้าเกิดมีการขอร้องขึ้นมา และหน่วยงานอื่นขอเข้ามาอีก แล้วจะทำอย่างไร การตรวจสอบทรัพย์สินนั้นคงไม่ได้หมายความว่า ป.ป.ป. สอบอย่างเดียว ในอนาคตสภาผู้แทนราษฎรก็อาจจะมีการมาธิการบางคณะ หรือหน่วยงานอื่นที่มีนอกเหนือจาก ป.ป.ป. นั้นมาเป็นหน่วยงานในการตรวจสอบแสดงทรัพย์สิน ตรงจุดนี้ถามท่านประธานว่า เอกสารหรือหลักฐานตรงนั้นจะแสดงไว้ได้อย่างไร คนที่ยื่นนั้นต้องไปทำใหม่ไหม แล้วทำแล้วมันมีหลักฐานอยู่ไหม แล้วมันสามารถดำเนินการได้ไหม ตรงนั้นคือปัญหา แต่ถ้าพูดถึงอยู่ที่ท่านประธานทั้ง ๒ รายการ มีทั้งสำเนาด้วย มีทั้งตัวจริงด้วย ตัวจริงก็อยู่ในช่อง แล้วสำเนาที่สามารถที่จะให้ดำเนินการได้ แต่ว่าสำเนานั้นก็ปิดผนึก ปิดผนึกแล้วก็ปกปิดเป็นความลับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าจะ เป็นวิธีการที่สามารถดำเนินการมาใช้ได้ เพื่อความสะดวกสบายในการปฏิบัติราชการในการทำงานมากกว่า และก็ยังสามารถแสดงเป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ในโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นผมก็ขอฝากไว้ ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุวโรช

นายสุวโรช พะลัง (ชุมพร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายสุวโรช พะลัง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์

ท่านประธานครับ ในมาตรา ๕ นี้ผมได้มีการแปรญัตติ ในทำนองที่คล้ายคลึงกับ

ทางท่านชัยวัฒน์ ทรัพย์รวงทอง คงจะมีหลักการมีเหตุผลที่คล้ายคลึงกันครับ

แต่ผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานเพิ่มเติม ว่าการยื่นบัญชีทรัพย์สินนั้น

นั้นตามร่างของรัฐบาล หรือร่างที่คณะกรรมการได้มีการปรับปรุงแก้ไขใน

วาระที่ ๒ นั้น ไม่ได้มีการกำหนดหรือบัญญัติให้เห็นว่าจะเก็บบัญชีทรัพย์สินนั้น

ของสมาชิกนั้นไว้อย่างไร มีระเบียบวิธีการที่จะออกเป็นระเบียบอย่างไร

ซึ่งตรงนี้แหละครับ ผมด้วยความเคารพครับว่าสถาบันรัฐสภาเรามีหน่วยงานต่าง ๆ

แล้วก็ตาม แต่อย่าลืมครับท่านประธาน ว่าบัญชีทรัพย์สินนั้นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

และวุฒิสภานั้นเป็นรูปแบบของกฎหมายฉบับใหม่ ซึ่งผมยังไม่มีความมั่นใจว่า วิธีการ

เก็บรักษาบัญชีทรัพย์สินนั้นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภานั้นจะเก็บไว้

ที่ไหนอย่างไร เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะให้เกิดความรัดกุมรอบคอบ และสะดวกรวดเร็ว

และมีความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย ว่าถ้าหากมีกรณีหนึ่งกรณีใดที่บัญชีทรัพย์สินนั้น

ของสมาชิกท่านนั้นสูญหายไป อย่างน้อยถ้าหากได้มีการยื่นเป็น ๒ ฉบับ ฉบับหนึ่ง

เก็บไว้ที่ประธานสภา หรือประธานวุฒิสภาสุดแล้วแต่กรณี อีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ที่

เจ้าของคือสมาชิกท่านนั้น ถ้าหากมีสิ่งหนึ่งประการใดที่ไม่สามารถค้นหาได้ก็ตาม

หรือค้นหาได้แล้ว ตรวจสอบไม่ได้ ไม่ว่าจะ เป็นกรณีหนึ่งกรณีใดก็ตาม ผมเข้าใจว่า

หลักฐานอย่างหนึ่งที่พอจะยืนยันได้ว่าสมาชิกท่านนั้นได้มีการยื่น ไว้ถูกต้องครบถ้วน

ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายแล้วก็คือสำเนาที่อยู่สมาชิกท่านนั้น ซึ่งตรงนี้ก็

สร้างความ เป็นธรรมให้กับสมาชิกท่านนั้น ๆ ซึ่งในรายละเอียดนั้นก็เช่นเดียวกันครับ

ว่ากระบวนการวิธีการที่จะให้ความเป็นธรรมกับคู่กรณีทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

สมาชิกที่เป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้น ถ้าหากสูญหายไป ผมไม่ทราบว่าจะทางคณะกรรมการ

ได้คิดถึงในประเด็นเหล่านี้ไว้แค่ไหนเพียงไร และถ้าหากคิดแล้วได้มีมาตรการใน

การป้องกันควบคุมไม่ให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นนั้น แค่นั้นเพียงไรซึ่ง ถ้ามี

รายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอ ผมคิดว่าถ้าด้วยเหตุด้วยผลแล้ว ผมเองก็พร้อม

ที่จะขอถอน แต่ถ้าหากไม่มีเหตุผลที่เพียงพอในการรับฟังก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะ

ต้องขอสงวนคำแปรญัตติของผมไว้ เพื่อที่จะให้มีการบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

เช่นเดียวกัน ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

๕๓

สผ ๑/๒๕๓๘ (ส. ๑)

รัชมี ๒๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุทินครับ
นายสุทิน นพเกตุ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายสุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคพลังธรรม ท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับมาตรา ๕ กระผมเห็นว่า
น่าจะมีควมรัดกุมให้กระชับมากขึ้น ผมได้เติมถ้อยคำ โดยใช้คำว่า การยื่นบัญชี
แสดงทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓ ให้แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่
ในวันแรก เน้นให้เห็นชัดเจนถึงวันน่าจะเป็นวันแรกที่มีการดำรงตำแหน่ง โดยใส่
ช่องปิดผนึก และลงลายมือชื่อของผู้ยื่นกำกับไว้บนรอยผนึกของซองทั้งนี้เท่านั้น
เพื่อไม่ให้เกิดการสับสน แล้วก็การตีความโดยผู้ปฏิบัติ นั่นคือประเด็นที่ผมได้
เขียนเสนอให้มีการแปรญัตติ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม กระผมเอง
 ตอนแรกผมได้เรียนกับท่านประธานไปแล้วว่า ไม่ตั้งใจในมาตรา ๕ แต่เมื่อ
 มาถึงพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผมมองดูว่าการที่ตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนด
 ให้สมาชิกรัฐสภายื่นแสดงรายการทรัพย์สินต่อประธานสภาของตนเอง ให้แสดง
 ทรัพย์สินในวันที่ยื่นน่าจะเป็นการถกเถียงกันระหว่างผู้ยื่น ซึ่งเป็นการกำหนดเวลา
 ที่ไม่แน่นอน เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ผมอยากจะปรึกษากับกรรมาธิการว่า
 ถ้าไม่ไม่กำหนดเอาวันที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งมีสภาพเท่ากันทุกคน และไม่มี
 ปัญหาในทางปฏิบัติ แต่ถ้าบอกว่าในช่วง ๖๐ วัน บางทีนาย ก อาจจะมียื่น
 วันที่ ๑ วันที่ ๑๙ วันที่ ๒๐ อันนี้ผมว่าการตรวจสอบถ้าเกิดมีปัญหาขึ้นอาจจะไม่มี
 ปัญหาในทางปฏิบัติ แต่ถ้าหากว่าใช้วันที่ดำรงตำแหน่งก็เท่ากับว่า สมาชิกทุกคน
 จะต้องยึดถือบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ดำรงตำแหน่งเหมือนกันหมดทุกคน
 เพราะฉะนั้นเป็นไปได้หรือไม่ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าในประเด็นนี้
 น่าจะมีความเหมาะสมกว่า อยากทราบเหตุผลนิดหนึ่งครับ ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญประธาน
 กรรมาธิการชี้แจง

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่าน
 ประธานและท่านสมาชิกที่เคารพครับ กระผม นายโกศล พลกุล ประธาน
 กรรมาธิการ ในความเห็นของคณะกรรมาธิการเสียงข้างมากก็เห็นว่า การยื่นนั้น
 ถ้าตามมาตรา ๓ ที่เราได้พิจารณาไปแล้ว ต้องยื่นภายใน ๖๐ วัน แล้วประธาน
 แต่ละสภาอาจจะขยายได้อีกไม่เกิน ๖๐ วัน รวมแล้วระยะเวลานับแต่วันเข้ารับ
 หน้าที่จนถึงวันสุดท้ายประมาณ ๑๒๐ วัน ดังนั้นถ้าสมมุติว่าเกิดมาขึ้นวันที่ ๑๐๐ กว่า
 วันแรก วันที่ ๑๐ วันที่ ๒๐ ก็น่าจะใช้วันที่ยื่นเป็นหลัก รายการต่าง ๆ ก็จะได้เป็น
 ไปโดยตรงความเป็นจริงในวันนั้น เพราะร่างเดิมของรัฐบาลก็ดีของท่านสมาชิก
 ที่เสนอก็ดีนั้นใช้วันที่ยื่นเป็นตัวกำหนดในการแสดงรายการต่าง ๆ ผมเข้าใจว่า
 กรรมาธิการส่วนใหญ่คงดูด้วยเหตุผลตรงนี้ว่า ใช้วันที่ยื่นคงไม่ใช้วันแรก เพราะ
 วันแรกนั้น เป็นไปได้ทั้ง ๒ ทางก็คืออาจจะมีการชี้แจงทรัพย์สินซึ่งอาจจะไม่ตรงกัน
 กับวันที่พอมายื่นจริง สมมุติว่ายื่นวันที่ ๑๐๐ สมมุติอย่างนั้น แต่ยื่นช่องวันที่ ๑
 เป็นทรัพย์สินวันที่ ๑ แต่พอถึงวันที่ ๑๐๐ มันอาจจะมามีทรัพย์สินซึ่งแตกต่างกันไป ก็คง
 ด้วยเหตุผลลักษณะนี้เลยเป็นวันที่ยื่น ส่วนเรื่องที่ว่าจะยื่นที่ช่องนั้นแล้วใครเก็บ

อยากจะกราบเรียนว่า ตรงนี้ก็คงเป็นวิธีทำงานของท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร หรือประธานวุฒิสภาเท่านั้นว่า เมื่อยื่นเข้ามาแล้วท่านจะมีวิธีการเก็บซองไว้ อย่างไร แล้วก็ในเรื่องของเจ้าตัวเองนั้นจะเก็บซองที่ ๒ ผมเข้าใจว่าตอนที่ร่างของรัฐบาลเอง ซึ่งก็สืบเนื่องมาจากที่มีคณะกรรมการที่จะจัดทำกฎหมายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ซึ่งตั้งแต่รัฐบาลที่แล้วก็เสนอเข้าไป กฤษฎีกา คณะ ๕ ก็ตรวจ โดยเห็นว่าปัจจุบันนี้พอซองที่ ๒ เจ้าตัวเก็บไว้เอง ก็อาจจะไม่รู้ว่าจะไปตรวจสอบกันอย่างไรได้ขนาดไหนก็คิดว่ายื่นซองเดียวแล้วก็เก็บไว้ โดยประธานก็ไปกำหนดวิธีทำงานเอา แต่ถ้าจะต้องการที่ไปกระทบถึงสิทธิหรือ การตรวจสอบ โดยเฉพาะการเปิดเผยซองที่ยื่นผนึกไว้ ตรงนี้ต้องไปออกเป็นหลักเกณฑ์เป็นระเบียบ ซึ่งในร่างของกรรมาธิการก็ไปแก้ไขว่า ให้ประธานไป ออกเป็นหลักเกณฑ์เป็นระเบียบโดยความเห็นชอบของแต่ละสภาไป เพราะว่าเรามีบทลงโทษด้วยว่า ถ้าไปแกะผนึกซองโดยไม่ได้รับอนุญาตอันนี้มีโทษ ฉะนั้นในเรื่อง การยื่น วิธีเก็บซองที่ยื่นมาก็ขอให้เป็นเรื่องวิธีทำงานเท่านั้น ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิสิทธิ์

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่

เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ผมฟัง คำชี้แจงของท่านประธานแล้วยังติดใจ เหตุผลที่ท่านกล่าวว่าทรัพย์สินในวันที่ยื่น กับวันที่ดำรงตำแหน่งจะแตกต่างกัน มันน่าจะเป็นเหตุผลที่สนับสนุนว่าทำไมถึง ควรกำหนดว่า ทรัพย์สินที่แสดงควรจะเป็นทรัพย์สินในวันที่มีอยู่ขณะดำรงตำแหน่ง เพราะว่าทั้งหมดไม่ว่าเราจะมีกลไกตรวจสอบต่อไปหรือไม่อย่างไร จุดที่เรา ต้องการจะอ้างอิงก็คือว่า ณ วันที่บุคคลนั้น ๆ เข้ารับตำแหน่ง ทรัพย์สิน และหนี้สินเขาเป็นอย่างไร คงไม่ใช่หลังจากที่เขามารับตำแหน่งแล้ว ๓๐ วัน ๖๐ วัน หรือ ๑๐๐ วัน หรือ ๑๒๐ วันใด ๆ ทั้งสิ้น จุดที่เหมาะสมน่าจะเป็นวันที่ เข้าดำรงตำแหน่งครับ จะสอดคล้องกับคำแปรญัตติของสมาชิกหลายท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอภิสิทธิ์ติดใจครับ

คุณสุวโรชติดใจไหมครับ คุณถวิลครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผมขอ
 นิดเดียวก็คือว่า ผมอยากจะเรียนปรึกษาท่านกรรมาธิการนิดเดียว คือผมเป็นห่วงว่า
 สมมุติเราให้ใช้บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในวันที่ยื่น กับวันที่ดำรงตำแหน่ง สมมุติช่วงระยะ
 เวลาถึง ๑๒๐ วัน หรือ ๖๐ วันก็แล้วแต่ คนที่มาดำรงตำแหน่ง พอรู้ว่ารับตำแหน่ง
 ตาม เขาจะซักย้ายถ่ายเททรัพย์สินไปได้เลย เพราะเขารู้ว่าเขาเป็น ส.ส. และเป็น
 วุฒิสภาอีกแล้ว แต่ในกรณีที่ยื่นในวันแสดงทรัพย์สินในวันที่ยื่นดำรงตำแหน่ง เขาไม่มีโอกาส
 ทำได้เลย เพราะเขาไม่รู้ตัวล่วงหน้าเลือกผู้แทนฯ ได้หรือไม่ ผมไม่ทราบกรรมาธิการ
 ได้พิจารณาประเด็นนี้หรือไม่ เพราะเขาไม่รู้ตัวล่วงหน้าว่าจะได้รับเลือกตั้งเป็นผู้แทนฯ
 หรือไม่ เขาก็ไม่ซักย้ายถ่ายเททรัพย์สินของเขา แม้แต่วุฒิก็เช่นเดียวกัน แต่ถ้าเขา
 รู้ตัวว่า อีก ๖๐ วันกว่าจะยื่น เขาก็ซักย้ายถ่ายเทออกไปได้เลย อันไหนจะอันตราย
 กว่ากัน อันนี้ผมฝากให้กรรมาธิการได้คิดถึงประเด็นนี้ด้วย ถ้ายังยืดเวลาเท่าไร โอกาส
 ที่เขาจะซักย้ายถ่ายเททรัพย์สินมีมากเท่านั้น แต่ถ้าเป็นบัญชีของวันที่ดำรงตำแหน่ง เขา
 ทำไม่ได้หรอกครับ เพราะเขาไม่รู้ตัวล่วงหน้าจะได้เป็นผู้แทนฯ หรือไม่ ขอขอบคุณ
 ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกรรมาธิการจะชี้แจง
 เชิญครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เพื่อ
 ประกอบการพิจารณา ผมคิดว่าสถานะของ ส.ส. ต่างกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เริ่มต้น
 สมาชิกภาพของ ส.ส. จะมีสภาพตั้งแต่วันที่ท่านได้รับการเลือกตั้ง กฎหมายถือในขณะนี้
 ตามรัฐธรรมนูญ จะแตกต่างกับวันที่เขารับหน้าที่ วันที่เขารับหน้าที่จะเป็นวันที่ท่าน
 ปฏิญาณตน เพราะฉะนั้นในส่วนร่างของกรรมาธิการจึงใช้วันที่วันยื่นบัญชี อันนี้มีเหตุผล
 ทั้งสิ้น จะใช้วันไหน แต่จะแตกต่างกัน ดังที่ผมได้กราบเรียนท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะขอถามมติ
 (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
 ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการ
 แก้ไขของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับ
 การแก้ไขของคณะกรรมาธิการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุม
แห่งนี้เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการมาธิการรับ ต่อไปมาตรา ๕ มีการแก้ไขเชิง
เลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวน
คำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐ

นายนิพิฐ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นิพิฐ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่าน
ประธานครับ มาตรา ๕ คณะกรรมาธิการมีการแก้ไข ผมขออนุญาตกราบเรียนท่าน
ประธานว่า มาตรา ๕ เดิมนั้นได้บัญญัติว่า ทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ให้รวมถึงหนี้สินและทรัพย์สิน
ทั้งหมดของตนและของคู่สมรส ในส่วนที่เป็นสินสมรสที่ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง
หรือมีส่วนในทรัพย์สินอื่นเป็นสินสมรสนั้น หรือมีภาระผูกพันแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่
ในหรือนอกราชอาณาจักร ท่านประธานครับ ท่านกรรมาธิการได้ตัดข้อความในบรรทัดที่ ๒
โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินสมรส สินสมรสออกทั้งหมด ผมกราบเรียนท่าน
ประธานว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ค่อนข้างจะมีลักษณะพิเศษ-----

กฎหมายโดยทั่วไปนั้นเมื่อออกจากรัฐสภาไปแล้ว สามารถบังคับใช้กับผู้ที่
ทั้งประเทศได้ ไม่มีการเลือกที่จะอยู่ในสถานะใดก็ตาม แต่กฎหมายที่เรา
กำลังพิจารณาอยู่นี้ เป็นกฎหมายที่บังคับใช้เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และวุฒิสภาเท่านั้น เราเป็นผู้ออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้กับตัวของเราเอง
ท่านประธานที่เคารพ ในการออกกฎหมายนั้น โดยปกติแล้วเราต้องพยายาม
ที่จะอุดช่องว่างของกฎหมาย หรือช่องโหว่ของกฎหมายเสียให้หมดทั้งสิ้น
เพื่อที่จะไม่ให้มีข้อครหาหรือมีปัญหาในการปฏิบัติในอนาคตข้างหน้า แต่
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อความเดิมของ
มาตรา ๕ นั้น ค่อนข้างจะมีความชัดเจน และบังคับใช้อยู่แล้ว ผมไม่เข้าใจ
เจตนาของคณะกรรมการว่า ทำไมท่านจึงไปตัดกรณีที่เป็นสินสมรส หรือว่า
ทรัพย์สินของคู่สมรสออก ถ้าเป็นอย่างนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่า
ท่านสมาชิก ไม่ว่าจะเป็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสมาชิกก็ตาม
สามารถที่จะยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินที่เป็นชื่อของตนเองให้เป็นชื่อของคู่สมรส
ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วก็ไม่จำเป็นต้องแสดง เนื่องจากเป็นชื่อของคู่สมรสไปแล้ว
ผมกราบเรียนท่านประธานว่า เพราะฉะนั้นเมื่อเราเขียนกฎหมายลักษณะอย่างนี้
กฎหมายนี้ในทางปฏิบัติแล้วไม่มีผลใช้บังคับเลย สมมุติว่าผมจะยกย้ายถ่ายเท
ทรัพย์สินของผม ผมไม่อยากจะแสดงทรัพย์สิน ผมก็สามารถที่จะโอนใส่ชื่อภรรยา
หรือคู่สมรสได้ และก็ไม่จำเป็นต้องแสดงตามมาตรา ๕ ที่คณะกรรมการ
ไปแก้ไข ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า ในสังคมปัจจุบันนี้ เรามีผู้ที่
ล้มละลาย แต่มีทรัพย์สินอยู่มากมาย เรามีเศรษฐีมีผู้ที่มีทรัพย์สิน แต่อยู่ใน
สถานะที่ล้มละลายมากมาย เนื่องจากกฎหมายเหล่านั้นยังมีช่องโหว่อยู่
ท่านประธานครับ กฎหมายฉบับนี้นั้นเราพยายามเปิดช่องว่างเพื่อให้เรา
ถือปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นเป็นกฎหมายที่ผมดูแล้วยังไม่ค่อยสมบูรณ์ ถ้าเรา
ต้องการจะแสดงเจตนาอย่างโปร่งใสต่อสาธารณะว่า เราเป็นบุคคลที่
สามารถตรวจสอบได้ เราต้องการให้สาธารณะตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน
ของเรา ทำไมเราถึงไม่แสดงสินสมรสด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพย์สิน
ของคู่สมรสหรือว่าสินสมรสที่เกิดขึ้นหลังจากสมรสแล้ว น่าจะระบุไว้ในมาตรา ๕
คือต้องแสดงด้วย เพราะฉะนั้นกราบเรียนท่านประธานว่า ผมเห็นด้วยกับ
ร่างเดิมของรัฐบาล และไม่เห็นว่าที่คณะกรรมการมาแก้ไขโดยตัด
สินสมรสออกทั้งหมดในมาตรานี้ ขอกราบขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวิเชียร

นายวิเชียร คันถ้อง (ตรง) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม วิเชียร คันถ้อง พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดตรัง ท่านประธานครับ
 มาตรฐานที่คณะกรรมการได้ตัดออกในส่วนที่ว่า ทรัพย์สินของคู่สมรส
 ไม่ต้องแสดงนั้น ผมคิดว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ เหมือนอย่างที่คุณนิพนธ์ได้พูด
 ไปแล้วว่า เราต้องมีความโปร่งใส ก่อนที่จะเข้ามารับตำแหน่งหน้าที่
 เรามีทรัพย์สินอยู่แค่ไหนเพียงไรก็ต้องทำอย่างนั้น การได้มาในระหว่างสมรส
 ไม่ว่าจะเป็นใส่ชื่อผู้หญิงหรือใส่ชื่อผู้ชาย ก็ถือว่าเป็นเจ้าของร่วมกันใช้ไหมครับ
 เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าเมื่อเราพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไปแล้ว หรือว่าในระหว่าง
 ที่เราดำรงตำแหน่งหน้าที่อยู่นี้ ปรากฏว่าไม่ต้องแสดงทรัพย์สินของคู่สมรส
 อย่างนั้นผมคิดว่ามันน่าจะไม่ต้อง เพราะถ้าไม่อย่างนั้นแล้ว ต่อไปสมมุติว่า
 ผมมีตำแหน่งหน้าที่อย่างนี้ ได้ทรัพย์สินมา ใส่ชื่อภรรยาของผม ทรัพย์สิน
 ที่ได้มาอาจจะโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือว่าจะชอบด้วยกฎหมายก็ตาม
 เราใส่ชื่อคู่สมรสเอาไว้ อย่างนั้นมันก็หลีกเลี่ยงกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้น
 การที่ทางฝ่ายคณะกรรมการตัดออก ซึ่งข้อความดังกล่าวผมไม่เห็นด้วย
 ผมอยากเห็นตามร่างเดิมครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวินัยครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ การประชุมในวันนี้ผมคิดว่า คณะของผม
 ที่แปรญัตติคงจะแพ้ตลอดไป เพราะว่าเป็นเพียงข้างน้อยในสภา ฉะนั้นผมอยาก
 จะเรียนอ่านข้อความเดิมของร่างเดิม ว่ากรรมการได้แก้ไขไปอย่างไรบ้าง
 มาตรา ๕ ทรัพย์สินและหนี้สินที่สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ต้องแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รวมถึงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดของตน นี้คือ
 ที่กรรมการร่าง-----

แต่ร่างเดิมมีข้อความต่อเนื่องไป และหนังสือทั้งหมดของตนต่อไปว่า และของคู่สมรส ในส่วนที่เป็นสินสมรสที่ตนมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครอง หรือมีส่วนในทรัพย์สินอันเป็นสินสมรสนั้น หรือที่มีภาระผูกพันแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักร เมื่อเราได้พิจารณาข้อความทั้ง ๒ ประโยคที่ผมกราบเรียนนั้นจะเห็นว่า เป็นข้อความถ้าโยงให้ต่อเนื่องกันแล้วจะมีเนื้อหาสาระสำคัญ ๆ หลายประการ ซึ่งเมื่อมาดูที่กรรมวิธีการเสนอมาสู่ที่ประชุมนี้จะเห็นว่า ได้ตัดสาระสำคัญออกไปเป็นจำนวนมาก เพราะฉะนั้นผมเองจึงได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ และเพิ่มข้อความบางคำ เขียนเป็นว่า มาตรา ๕ ทรัพย์สินและหนังสือที่สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องแสดงตามพระราชบัญญัตินี้ให้รวมถึงทรัพย์สินและหนังสือทั้งหมดที่ตนเองมีกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีภาระผูกพัน ไม่ว่าจะอยู่ในหรือนอกราชอาณาจักร รวมทั้งที่มีได้อยู่ในครอบครองของตนเองด้วย เพราะฉะนั้นข้อแตกต่างของเก่ากับของใหม่หรือของกรรมวิธีการกับของกระผมก็คือว่า ในส่วนทรัพย์สินที่ตนเองมีกรรมสิทธิ์ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ทรัพย์สินที่ตัวเองครอบครอง ท่านประธานครับ ทรัพย์สินที่สมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครอบครอง ผมอยากจะให้ยื่นในบัญชีทรัพย์สินไว้ด้วย แสดงไว้ให้ชัดเจนว่าตัวเองได้ครอบครอง อาจจะซื้อด้วยเงินของตัวเองหรือได้มาโดยเสนห์หา หรือได้มาอย่างไรก็แล้วแต่ แต่ชื่อเหล่านั้นไม่ใช่ชื่อของตัวเอง ยกตัวอย่างว่าราคาหลาย ๆ ล้านบาท ชื่อเท็จจริงอาจจะได้มาโดยวิธีใดก็แล้วแต่ แต่ตัวเองขับหรือลูกน้องขับให้ตัวเองนั่งอยู่ทุกวัน ไม่ได้ชี้แจงแต่ทรัพย์สินเหล่านั้น ถ้าพิสูจน์กันให้ลึก ผมอยากจะให้ระบุว่า ของคนนั้นเป็นของใครที่ผมใส่เอาไว้อยากจะรู้ว่าของเหล่านั้นเป็นของใคร อย่างน้อยจะได้โยงโยยที่มาว่าเจ้าของอาจไปมีความสัมพันธ์อย่างไรกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภาแต่กรรมวิธีการเขาตัดออกไป ในส่วนที่ตัวเองครอบครองคือเรียนแล้วเมื่อกี้ เรื่องกรรมสิทธิ์ เพราะฉะนั้นอยากเรียนว่า ผมจึงไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมวิธีการตัดออกในประเด็นดังกล่าว ขออนุญาตเรียนในแต่เบื้องต้นแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พิทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพิทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมได้เปิดดูร่างทั้ง ๓ ร่าง ซึ่งมีร่างของรัฐบาล ๑ ร่าง มีร่างของพรรคประชาธิปัตย์ โดยนายบัญญัติ บรรทัดฐาน กับคณะ เป็นผู้เสนออีก ๑ ร่าง และร่างที่ ๓ เป็นร่างของนายประสพ บุษราตัม กับคณะ เป็นผู้เสนออีก ๑ ร่าง รวมเป็น ๓ ร่าง ทั้ง ๓ ร่าง จะเห็นชัดเจนว่า โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของ

คณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา ผมก็เปิดไปดูว่าร่างของคณะรัฐมนตรีนั้นมี รายละเอียดอย่างไรบ้างในมาตรา ๕ ร่างของคณะรัฐมนตรีนั้นคือผ่านการกลั่นกรองของคณะรัฐมนตรีมาแล้ว ปรากฏว่ารายละเอียดของร่างนั้นเหมือนกับท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายไปแล้ว เป็นร่างซึ่งรวมทรัพย์สินของคู่สมรสเอาไว้ด้วย ท่านประธานครับ ในการตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาดังนั้น โดยสัดส่วนคนของรัฐบาลย่อมมากกว่า ผมถามท่านประธานว่า เหตุผลความจำเป็นในการตัดข้อความที่มีความเกี่ยวพันออกไป มีเจตนาอะไร หรือท่านประธานครับ เราเป็นคนสาธารณะใช้หรือไม่ เราต้องการให้ประชาชนมีการตรวจสอบเราใช้หรือไม่ การออกกฎหมายมา ๑ ฉบับ เพื่อต้องการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อต้องการความโปร่งใสใช้หรือไม่ ฉะนั้นเพื่อต้องการรวบรวมทรัพย์สินทั้งหมดที่เป็นของครอบครัว ซึ่งไม่เป็นของตนเอง เป็นของครอบครัวซึ่งรวมทั้งสินสมรสด้วยนั้นควรกระทำหรือไม่ ก็จึงถามกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ที่มีการแปรตัดร่าง ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาลแท้ ๆ ออกไป มีเจตนาอย่างไร ต้องการปกปิดบางสิ่งบางอย่างใช้หรือไม่ บังเอิญในขณะนี้ เราต้องยกตัวอย่างว่า มีคณะรัฐมนตรีปัจจุบันก่อน เข้ามารับตำแหน่งในตำแหน่งของคณะรัฐมนตรีมีการโอนย้ายถ่ายเททรัพย์สินสมบัติไปให้ภรรยา ไม่สามารถจะแจ้งทรัพย์สินว่าเป็นทรัพย์สินของตัวเองได้ อย่างนี้เป็นเจตนาของกรรมาธิการใช้หรือไม่ ผมขอถามท่านประธานไปยังกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรมการตำรวจ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานและท่านสมาชิก กระผม นายโกศล พลกุล ในฐานะประธาน
คณะกรรมการ ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ว่า ก็ขอบพระคุณที่เห็นด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาล ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลนั้นมุ่งหมาย
ให้การแสดงทรัพย์สินและหนี้สิน เจ้าตัวคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภานั้น
ต้องแสดงทรัพย์สินของตัวเองที่มีทั้งหมด ที่เป็นสินส่วนตัวคงง่าย ในส่วนที่เป็น
สินสมรส เช่น เราทำมาหาได้มาหลังจากสมรสแล้ว ๑ ล้านบาท ถ้าตามหลัก
กฎหมายแปลว่าเป็นของภรรยา ๕๐๐,๐๐๐ บาท ของเรา ๕๐๐,๐๐๐ บาท
ถูกไหมครับ ถามว่าต้องแสดงอย่างไร ร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลนั้น
ต้องแสดงของภรรยาด้วย คือคู่สมรส ก็ต้องชี้แจงว่ามีสินสมรสอยู่ ๑ ล้านบาท
แต่ในส่วนตัวของเราก็คือแค่ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่นี้ผมเข้าใจว่าเสียงส่วนใหญ่
ซึ่งไปเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกที่เสนอ ก็คือที่ท่านบัญญัติ
บรรทัดฐาน เสนอว่าควรจะต้องตัดคู่สมรสออกไป เพราะว่าเป็นเรื่องการ
แสดงทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกวุฒิสภา
เพราะฉะนั้นก็เป็นทรัพย์สินและหนี้สินของตนเอง ถ้าตัวจะไปยกย้ายถ่ายเท
อย่างไรก็เป็นเรื่องความรับผิดชอบอีกด้านหนึ่ง แต่ถ้าตามรัฐธรรมนูญแล้ว
เขาต้องแสดงสิ่งที่เป็นของเขา ไม่ใช่ไปแสดงของคนอื่นเขาด้วย ด้วยเหตุนี้เอง
ผมเข้าใจว่าส่วนใหญ่ แม้แต่ในคำแปรญัตติของท่านสุวโรชก็ได้ ท่านอภิสิทธิ์ก็ได้
จะตัดเรื่องคู่สมรสออกไป ให้แสดงเฉพาะเจ้าตัวเท่านั้น ที่นี้เมื่อแสดงของ
เจ้าตัวเท่านั้นแล้ว ถ้อยคำต่อมาในร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอ แล้วก็ถูก
ตัดออกไปหมด แล้วก็เห็นว่าถ้ารวมทรัพย์สินและหนี้สินทั้งหมดของตนแล้วความมัน
ชัดเจน ก็คือไม่ว่าจะไปอยู่ตรงไหน จะอยู่ในประเทศ ต่างประเทศ จะมีกรรมสิทธิ์
หรือไม่ สิทธิครอบครองหรือไม่ ในส่วนที่ตัวมีสินสมรส ตัวก็ต้องแสดง ก็เห็นว่า
ถ้อยคำมันชัดเจนอยู่แล้ว กรรมการส่วนใหญ่ก็เลยไปตัดถ้อยคำท้าย ๆ
ของรัฐบาล ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติหลักออกไป

๖๓

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประไพพิศ ๓๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใด
ติดใจอภิปราย ผมขอถามมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
คงไว้ตามร่างพระราชบัญญัติเดิม โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
ตามที่มีการแก้ไข โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๕๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม ๑๘ เสียง เห็นควรแก้ไข ๕๓ เสียง เป็นอันว่าเห็นควรตามที่แก้ไข ทั้งนี้ผมจะถามต่อไปว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการไต่สวนข้อหา

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการไต่สวนข้อหา

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑ เสียง เป็นอันว่าเห็นควรแก้ไขตามคณะกรรมการไต่สวนข้อหาต่อไปมาตรา ๖

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณถวิล

นายถวิล ไพรสณฑ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ พรรคพลังธรรม กรุงเทพมหานคร กระผมได้สงวนคำแปรญัตติเอาไว้ในมาตรา ๖ ซึ่งตามร่างอันนี้ก็ทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติที่ให้ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ แสดงบัญชีทรัพย์สินตามพระราชบัญญัติฉบับนั้นก็คือว่า ให้มีการเขียนบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้ในช่องปิดผนึก แล้วก็ยื่นต่อผู้มีอำนาจตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งในตัวร่างอันนี้ก็เช่นเดียวกันก็คือว่า เมื่อได้ลงบัญชีทรัพย์สินหนี้สินลงในช่องแล้วก็ยื่นต่อประธานที่ตนสังกัด ซึ่งกระผมมองเห็นว่าการที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้บัญญัติไว้อย่างนั้นน่าจะไม่มีประโยชน์อะไรเลย สำหรับการตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเป็นสมาชิกรัฐสภาแล้ว การที่ยื่นซองในลักษณะปิดลับไว้อย่างนี้ ผมไม่เข้าใจว่าทำเพื่ออะไร ประเด็นที่มีการถกเถียงกันมาตั้งแต่มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๕ นั้น ผมว่าถกเถียงไปก็ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ถ้าตราบิตที่คุณปิดลับในช่องจดหมายลักษณะนี้ โดยความเห็นส่วนตัวของกระผมเองนั้นผมคิดว่าเราเป็นบุคคลสาธารณะ ทรัพย์สินทุกอย่างน่าจะต้องมีการเปิดเผยให้พี่น้องประชาชนเขารับรู้ เพราะฉะนั้นกระผมเองจึงขอแปรญัตติเป็นว่าเมื่อประธานรัฐสภาหรือประธานสภาทั้ง ๒ ได้รับบัญชีดังกล่าวแล้วจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้สาธารณชนเขาได้รับรู้ว่า ส.ส. ของท่าน

๖๕

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

รื้อตนา ๓๑/๒

วุฒิสมาชิกแต่ละท่านนั้นมีทรัพย์สินหนี้สินมากน้อยแค่ไหนเพียงไร เพราะมีฉะนั้นแล้ว ผมไม่เข้าใจว่ากฎหมายฉบับร่างขึ้นมาเพื่ออะไร เห็นบอกว่าจะมีการตรวจสอบทรัพย์สินผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภามันตรวจสอบไม่ได้เลย เว้นแต่มีปัญหาขึ้นมา ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่า แม้แต่ข้าราชการประจำ ซึ่งมีจำนวนกันเป็นล้าน แต่ว่าตามกฎหมายนั้นมีผู้ยื่นบัญชีเพียงหลักหมื่นหรือหลักแสนก็ตาม ในทางปฏิบัติจริง ๆ ปีหนึ่งมีถึง ๑๐ คนไหม ที่ผู้มีอำนาจเป็นผู้เปิดช่อง หรือท่านนายกรัฐมนตรีเป็นผู้เปิดช่องตามกฎหมาย ซึ่งในความเป็นจริงมันไม่เกิดขึ้น มันไม่เกิดขึ้นแล้วเรามาถกเถียงกันทำอะไร ผมว่าจะต้องเอาสินสมรสมาแจ้งด้วย อะไรทำนองนั้น มาแจ้งด้วยเพื่ออะไร ในเมื่อช่องไม่ได้เปิด จะเขียนอย่างไรก็ได้ ผมจึงไม่เข้าใจกฎหมายฉบับนี้เสนอขึ้นมาทำไมในลักษณะอย่างนี้ นี่คือประเด็นที่ ๑ ที่ผมอยากจะเรียน

ในประเด็นที่ ๒ ผมก็ยังคิดไม่ออกว่ากฎหมายฉบับนี้มีกรณีอะไรบ้าง ที่ท่านประธานทั้ง ๒ สภาเป็นผู้เปิดช่อง จริงอยู่อาจจะมีเขียนเอาไว้ในกฎหมาย กว้าง ๆ แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นคงเป็นไปได้ยากมาก เพราะฉะนั้นผมเองจึง พยายามที่จะส่งวนคำแปรญัตติไว้ทุกมาตรา เพื่อที่จะให้กฎหมายฉบับนี้มีประโยชน์ จริง ๆ หรือมิฉะนั้นแล้วผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่น่ามีเสียดีกว่า และผมไม่เชื่อว่า ในสภาแห่งนี้ หรือวุฒิสภาจะมีกรณีที่ต้องเปิดช่องเกิดขึ้น ไม่เหมือนกับข้าราชการ การเมือง หรือข้าราชการประจำ เมื่อเป็นเช่นนั้นผมจึงเกิดความรู้สึกประการหนึ่งว่า ที่เราอภิปรายกันมาตั้งแต่มาตรา ๑ นั้นไม่ทราบอภิปรายไปทำอะไร พยายามเน้นถึง อย่างโน้นอย่างนี้ แม้แต่ในกรณีที่ท่านกรรมาธิการปรึกษาท่านได้ทักท้วงในประเด็นที่ ผมแย้งว่าน่าจะมีการยื่นบัญชีในวันแรก คือในวันที่ดำรงตำแหน่ง ก็มีความเห็น ไม่ตรงกันกับผมในประเด็นที่ว่า ผมถึงเข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีผล ตั้งแต่วันเลือกตั้ง ประกาศผลวันเลือกตั้ง นั้นแหละนับตั้งแต่วันนั้นแหละ ถ้าจะชี้แจง ทรัพย์สินก็ชี้แจงในวันนั้น ไม่ใช่มาชี้แจง ๖๐ วัน หรือขยายอีก ๖๐ วัน ไม่มี ประโยชน์อะไรเลย เขาสามารถถ่ายทรัพย์สินไปได้ ในขณะที่เดียวกันถึงแม้จะ เขียนไว้อย่างนั้นก็ตาม แต่ถ้าหากว่าเขียนไว้ในช่องก็ไม่มีประโยชน์ ผมเห็น ตรงนี้ และการที่จะให้ประชาชนตรวจสอบนักการเมืองของตัวเองก็ตรวจสอบ ไม่ได้ แต่ถ้าเราลงในราชกิจจานุเบกษาให้คนทั้งประเทศได้รับรู้ว่าผู้แทนของท่าน แต่ละท่านมีทรัพย์สินหนี้สินอย่างไร เขาได้ตรวจสอบ และแต่ละปีก็มีการตรวจสอบ ตามที่ผมส่งวนคำแปรญัตติเอาไว้และแพ้ไปแล้ว ถ้าทำได้อย่างนี้ผมคิดว่าน่าจะเป็น ประโยชน์กว่า เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนท่านประธานแต่เพียงแค่นี้ว่า กฎหมาย ฉบับนี้ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุทินครับ

นายสุทิน นพเกตุ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม สุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรค พลังธรรม ในฐานะกรรมาธิการเสียงส่วนน้อยที่ส่งวนคำแปรญัตติไว้ ท่านประธาน ที่เคารพ ผมมีความเห็นสอดคล้องกับท่านถวิลที่ได้พูดไปเมื่อสักครู่ ทั้งนี้เพื่อเป็น การยืนยันเจตนารมณ์ของคณะกรรมาธิการ แม้จะมีความตั้งใจ แต่ว่าเจตนารมณ์ ไม่ค่อยชัดแจ้ง อย่างที่ผมได้เสนอคำแปรญัตติไว้ ความจริงตั้งแต่มาตราแรก ๆ ว่า ให้ใช้ชื่อว่า พ.ร.บ. เปิดเผยแพร่ทรัพย์สิน ฉะนั้นเพื่อยืนยันตรงนั้นผมคิดว่า การเปิดเผย เพื่อให้สาธารณะได้รับทราบ และในฐานะที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิก วุฒิสภานั้นเป็นบุคคลสาธารณะ จึงมีความจำเป็นต้องทำหน้าที่ตรงนั้นให้ชัดเจน และ

เพื่อความสอดคล้องกับเจตนารมณ์ ผมจึงยืนยันว่าน่าจะให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ท่านประธานรัฐสภาเก็บบัญชีแสดงทรัพย์สินและหนี้สินไว้ จึงขอกราบเรียนให้ท่านประธานได้รับทราบ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณปรีชาครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม นายปรีชา สุวรรณทัต ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญ ในส่วนของกระผมก็ได้ขอสงวนเช่นเดียวกับท่านทั้ง ๒ ที่ได้เสนอความเห็นไปเมื่อสักครู่นี้ แต่นัยของผมอาจจะแตกต่างกัน ความจริงแล้วมาตรการในการตรวจสอบสามารถทำได้ ๒ อย่าง ในกรณีที่จะให้เปิดเผยต่อสาธารณะโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น เราใช้มาตรการในทางสังคม อันนี้เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพ แต่เราก็ขาดมาตรการ เรายังไม่มีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่จะให้ประชาชนสามารถเข้าชื่อกันถอดถอนสมาชิกภาพของ ส.ส. ได้ แม้จะเปิดเผยต่อสาธารณะ สิ่งนั้นก็ไม่มีมาตรการประการใด ในส่วนของกระผม ผมเห็นจุดอ่อนตรงนี้ เห็นด้วยในหลักการที่ท่านเสนอ แต่มันขาดกระผมจึงได้มีการเสนอขอสงวนในส่วนของมาตรา ๗ ต่อไปโดยให้มีการกรรมการตรวจสอบเมื่อมีการถูกกล่าวหาเรื่องเรียนในทางไม่ชอบ ผมจะขออธิบายในตอนนั้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย
ขอลาอนุมัตินะคะ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรคงไว้
ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้นครับ ตามร่างเดิมที่ไม่มีการแก้ไข

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
การแปรญัตติของผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นว่าเสียงส่วนใหญ่
เห็นควรไว้ตามร่างเดิม ต่อไปมาตรา ๗ ครับ

นางศิริลักษณ์ บินบารุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ มีการแก้ไข
มีผู้แปรญัตติขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช จริง ๆ แล้ว ผมเป็นคณะกรรมาธิการที่ได้พิจารณา
ร่างกฎหมายฉบับนี้ แต่เนื่องจากว่า กระผมมีความคิดเห็นที่คิดว่า กฎหมายฉบับนี้
เป็นกฎหมายหนึ่งที่เป็นกฎหมายหลักที่เราต้องการที่จะนำไปสู่การปฏิรูปทาง
การเมือง กระผมจำได้ว่า ในช่วงที่มีการนำเสนอกฎหมายฉบับนี้ ต่างก็มีเสียง
เรียกร้องว่า ทำอย่างไรให้สาธารณะสามารถที่จะตรวจสอบนักการเมืองได้
เพราะนักการเมืองนั้นเป็นบุคคลของสาธารณะ และด้วยความจริงทางหลัก
รัฐศาสตร์ที่ว่า คนใดมีอำนาจ ที่นั่นก็ย่อมมีการฉ้อฉล ที่ใดมีอำนาจ เหลือล้น
การฉ้อฉลก็จะมีมากเหลือประมาณ คำกล่าวหาดังกล่าวนี้นี้ ผมคิดว่า เป็นคำกล่าวหา
ที่ได้มีการพูด และมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในการเมืองในยุคปัจจุบันนี้
เพราะฉะนั้นการที่มีการเรียกร้องให้มีการร่างพระราชบัญญัติให้แสดงทรัพย์สิน
และหนี้สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา ก็เพื่อที่จะไปรองรับ
ความเชื่อมั่นและทำให้สถาบันทางการเมือง โดยเฉพาะนักการเมืองของเรานั้น
มีความโปร่งใสและมีความเชื่อถือต่อพี่น้องประชาชน แต่อย่างไรก็ตามครับ

ผมคิดว่าตั้งแต่ได้มีการเสนอร่างและเข้าสู่คณะกรรมการ หลายฝ่ายก็ได้
 มีการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของให้มีคณะกรรมการตรวจสอบหนังสือและ
 ทรัพย์สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา แต่อย่างไรก็ตาม
 ผมในฐานะที่เป็นกรรมการเสียงข้างน้อยต้องยอมรับในมติของคณะกรรมการ
 เสียงข้างมาก ผมจึงขอสงวนความเห็นไว้ดังต่อไปนี้ครับท่านประธาน
 คือโดยหลักการสำคัญคือว่า ผมได้ขอสงวนความเห็นในการที่จะเพิ่มเติม
 ในมาตรา ๗ ว่า ให้มีการเปิดผนึกซองหรือเปิดเผยรายการทรัพย์สินและ
 หนังสือ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประธานวุฒิสภาหรือ
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี เงื่อนไขในการอนุญาต หลักเกณฑ์
 และวิธีการเปิดผนึกซองแบบแสดงรายการทรัพย์สินและหนังสือตามวรรคหนึ่ง
 และการตรวจสอบทรัพย์สินและหนังสือของสมาชิกวุฒิสภาหรือสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานแต่ละสภากำหนด โดย
 ความเห็นชอบของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ ในจุดตรงนี้จะ เป็นจุดเริ่มต้นว่า ในการที่จะให้สมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา แสดงบัญชีทรัพย์สินนั้น แสดงเพื่ออะไร
 ซึ่งเป็นคำถามที่ค่อนข้างจะมีการพูดถึงกันมากครับ -----

ผมอยากจะเรียนว่า ถ้าหากว่าเพียงแต่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและเก็บไว้กับประธานของแต่ละสภา ในท้ายที่สุดก็ไม่ได้เปิดเผยต่อที่เราต้องการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ การตรวจสอบของสาธารณะ เพราะฉะนั้นจึงกำหนดให้มีระเบียบที่ประธานแต่ละสภากำหนดขึ้นมา ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่าจะ เป็นทางออกที่สามารถเกิดความพอใจในบรรดาเพื่อนสมาชิกแห่งสภาทั้ง ๒ ได้ อย่างไรก็ตามระเบียบของแต่ละสภานั้น ก็ต้อง โดยความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นแนวทางที่ชี้ให้เห็นว่า เรามีความจริงใจอีกอย่างหนึ่งแก้ไขกฎหมายนี้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์และความต้องการที่จะทำให้สถาบันทางการเมืองของเราโปร่งใสมากยิ่งขึ้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมค่อนข้างจะสบายใจเมื่อได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คือ ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม เพราะท่านได้ต่อสู้ในเรื่องนี้มากพอสมควร แล้วก็ขอประทานอภัยพรรคของท่านเอง ก็ได้กรุณาได้ทำเรื่องนี้มาเป็นแบบอย่าง แต่ผมยังไม่มั่นใจว่า ตอนวาระที่ ๓ นั้น จุดยืนจะเป็นอย่างไรนะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ในช่วงนี้ผมคิดว่า ผมก็จะแสดงเหตุผลให้เห็นว่า มีความจำเป็นที่จะต้องมีการเปิดเผย และเป็นวิธีการที่ให้อำนาจของประธานและสภาแต่ละสภาได้กำหนดระเบียบวิธีการ ส่วนรูปแบบของคณะกรรมการ รูปแบบที่จะเปิดเผย วิธีการที่จะเปิดเผยนั้น ก็จะได้เพิ่มเติมในมาตรา ๗ ทวิ และมาตรา ๗ ตามลำดับไปจนถึงมาตรา ๗ ฉ. กระผมจะกราบเรียนกับท่านประธานในลำดับต่อไปครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี นายกรีช กงเพชร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุธรรม แสงประทุม รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวินัย
เสนเนียม ครับ

นายวินัย เสนเนียม (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม วินัย เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จากจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ผมได้แปรญัตติเพิ่มข้อความในวรรคหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากคณะกรรมการ ในส่วนของคณะกรรมการได้ตัดมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ไปบางข้อความ ซึ่งผมได้เพิ่มเข้ามาตั้งนั้นนะครับ วรรคหนึ่ง เจื่อนไซ หลักเกณฑ์และวิธีการ นั่นคือข้อความที่เพิ่ม

เงื่อนไข หลักเกณฑ์ และวิธีการเปิดผนึกซองหรือการเปิดเผยบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธานแต่ละสภากำหนดโดยความเห็นชอบของวุฒิสภา หรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี นั้นเป็นบางส่วนที่เพิ่มเติมและก็ตัดออกไปจากร่างเดิม เหตุผลที่กระผมได้ขอแปรญัตติดังกล่าวไว้และสงวนความเห็นเอาไว้ก็เพื่อว่า ในรายละเอียดนั้น เพื่อที่จะให้ชัดเจนว่า ให้อำนาจประธานแต่ละสภาหรือคณะกรรมการแล้วแต่กรณีที่ประธานจะออกระเบียบมา เป็นผู้ที่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการเปิดผนึกซอง ในกรณีที่จะเปิดเผยหรือไม่ ในวรรคสอง กระผมได้เพิ่มเติมรายละเอียดที่ร่างเดิม ซึ่งไม่ได้เขียนเอาไว้ เพื่อให้สอดคล้องต่อเนื่องจากวรรคแรก นั่นก็คือเพิ่มว่า ให้ประธานแต่ละสภาจัดให้มีคณะกรรมการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๓ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของบัญชี และตรวจสอบว่า บุคคลที่ยื่นบัญชีดังกล่าวร้ายวญผิดปกติหรือไม่ องค์ประกอบของคณะกรรมการและแบบรายงานการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินให้เป็นไปตามที่ประธานแต่ละสภากำหนดโดยความเห็นชอบของวุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรแล้วแต่กรณี เพื่อให้ชัดเจนท่านประธานครับ ผมจึงได้เขียนวรรคสองดังกล่าวเข้าไว้ เพราะมิฉะนั้นแล้วก็จะ เป็นปัญหาในเรื่องของการปฏิบัติ ซึ่งเมื่อตอนต้นนั้นทางคณะกรรมการได้เป็นห่วงเป็นใยในเรื่องการยื่น ทั้งนี้ผมก็เป็นห่วงในเรื่องของการปฏิบัติจริง ๆ ในเมื่อมีวรรคสองแล้ว ทำอย่างไรถ้าหากว่ามีคณะกรรมการตรวจสอบแล้ว ตั้งแต่ยื่นครั้งแรกและยื่นครั้งที่ ๒ ถ้าหากว่าเราจะไม่เปิดผนึกเลยนั้นก็หมายความว่า มันไม่มีค่าใด ๆ ทั้งสิ้น ในการที่ยื่นทั้ง ๒ ครั้ง คือตอนเข้าและตอนออก เพราะฉะนั้นประธานสภากำหนดคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อตรวจสอบดูว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาที่ได้ดำรงตำแหน่งมาช่วงขณะหนึ่งนั้น ได้มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นหรือไม่ -----

เพราะฉะนั้นผมจึงระบุว่าให้เปิดช่อง และให้ดูว่าเพิ่มขึ้น มีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
 มากน้อยประการใด ได้มาโดยวิธีใด ซึ่งถ้าหากเป็นข้อสงสัยแล้ว จะนำมาซึ่ง
 ในวรรคสาม ผมก็ได้เพิ่มเข้าไปอีก เพิ่มเข้าไปว่า ในกรณีที่ปรากฏว่า
 บุคคลผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นบุคคลร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ
 ตามวรรคสองรายงานให้วุฒิสภาหรือสภาผู้แทนราษฎรทราบ แล้วแต่กรณี
 เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๙๘ ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๙๘
 ของรัฐธรรมนูญได้ระบุถึงพฤติการณ์อันเป็นความผิดตามตำแหน่งหน้าที่ราชการ
 หรือความผิดต่อหน้าที่ เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญเขียนเอาไว้ เราจำเป็น
 จะต้องออกกฎหมายดังกล่าวนี้รองรับ ท่านสมาชิกได้อภิปรายเมื่อสักครู่
 ขอประทานอภัยที่เอ่ยนาม คุณชินวรณ์ได้พูดถึงเจตนารมณ์ของการเขียน
 กฎหมายฉบับนี้แล้วว่า เราเขียนขึ้นมาก็เพื่อต้องการที่จะตรวจสอบ แล้วก็
 ให้สาธารณะได้มีโอกาสดูได้รับรู้ได้รับทราบด้วย แต่ว่าเขาไม่สามารถ
 ที่จะเข้ามาตรวจสอบโดยตรงได้ ก็จำเป็นจะต้องมีการยื่นบัญชีดังกล่าว
 และมีคณะกรรมการคอยดูแลติดตามทรัพย์สินของ บุคต่าง ๆ ว่า นักการเมือง
 ทั้งสภานิติบัญญัติ สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมจึงเพิ่มข้อความ
 และตัดข้อความดังกล่าวตามเอกสารที่มีอยู่ในมือสมาชิกแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี

ผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมตินะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก

ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจาก

มาตรานี้มีการแก้ไขนะครับ ผู้ใดเห็นด้วยกับการคงไว้ตามร่างเดิม

โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามร่างเดิม

ไม่มีนะครับ ผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยกับ

การแก้ไขนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับการแก้ไขนะครับ ต่อไปผมจะ

ถามว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

๑๓

สผ ๑/๒๕๓๔ (ส. ๑)

กมลมาศ ๓๕/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วย
กับผู้แปรญัตติ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่
เห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการครับ ต่อไปมาตรา ๘ เชิญเลขานุการครับ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗ ทวิ มีกรรมการ
เสียงข้างน้อยขอสงวนความเห็น เพิ่มความเป็นมาตรา ๗ ทวิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๗ ทวิ
เชิญคุณชินวรณ์ครับ

นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ (กรรมการ) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ชินวรณ์ บุญยเกียรติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมได้ขอเพิ่มเติมมาตรา ๗ ทวิ ตามที่ผมได้
กราบเรียนในมาตรา ๗ ไปแล้ว โดยหลักการก็คือว่า ถ้าหากว่าท่านประธาน
ได้กรุณาในมาตรา ๗ ทวิ ผมคิดว่าจะเป็นมาตราที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการ
ที่จะให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่า ผมได้ฟังการอภิปรายของบรรดาเพื่อนสมาชิก
ที่อภิปรายในสภาวันนี้ละครับท่านประธาน อภิปรายเกือบทุกท่านเห็นด้วยว่า
จะต้องมีการตรวจสอบหนี้สินและทรัพย์สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิก
วุฒิสภา เพราะฉะนั้นผมอยากจะให้คณะกรรมการในวันนี้ ได้รับฟังความคิดเห็น
ของที่ประชุมใหญ่ตรงนี้ ก่อนที่ผมจะได้อธิบายเหตุผลประกอบ ผมคิดว่าถ้าหาก
กรรมการได้กลับไปทบทวนหรือปรึกษาหารือกันดูว่า การที่เพื่อนสมาชิกทั้งหลาย
ได้เสนอว่า ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินนั้น มีความจำเป็น
อย่างไร-----

ในมาตรา ๗ ทวิ ผมได้ให้มีการเพิ่มเติมว่า ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาหรือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย ประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี เป็นประธานกรรมการ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน อัยการสูงสุด ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้ว่าการการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นกรรมการ และเลขาธิการวุฒิสภา หรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี เป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งจริง ๆ ตั้งแต่ได้มีการขอเพิ่มเติมตั้งแต่มาตรา ๗ ในเรื่องเงื่อนไขที่จะให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของนักการเมืองแล้ว ก็น่าที่จะมีคณะกรรมการ ซึ่งตรงนี้ในช่วงที่มีการพิจารณาของคณะกรรมการ ก็ได้ให้มีฝ่ายเลขาฯ ของคณะกรรมการได้ไปยกร่างมาตรา ๗ และมาตรา ๗ ทวิ และมาตรา ๗ ตริ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการและอำนาจของคณะกรรมการ ตลอดถึงเงื่อนไขในการที่จะให้มีการเปิดเผยในกรณีที่มีการกล่าวหา หรือมีเหตุอันสมควรสงสัยว่า สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ใดรั่วรัยผิดปกติดังนี้ ซึ่งตรงนี้จะ เป็นเหตุผลที่สำคัญ แต่ถ้าหากว่าเราไม่ยอมรับให้มีคณะกรรมการ ในการตรวจสอบทรัพย์สินแล้ว ผมคิดว่าสิ่งที่เรา เรียกร้องกันว่าจะให้มีการปฏิรูป เพื่อหวังผลในทางการเมืองที่จะสร้างการเมืองให้เป็นที่เชื่อมั่นของพี่น้องประชาชน ก็อันเป็นที่หวังไม่ได้ และตรงนี้ผมต้องกราบเรียนอย่างตรงไปตรงมาว่า ถ้าฟังเสียง ในการอภิปรายในวันนี้แล้ว ผมคิดว่าทางคณะกรรมการควรจะต้องหยุดยั้งเรื่องนี้ กลับไปทบทวนพิจารณาหาหรือ มิฉะนั้นแล้วผมก็จะกล่าวหาว่า เสียงส่วนใหญ่ในสภาแห่งนี้ ปากว่าตาขยิบ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสุทินครับ

นายสุทิน นพเกตุ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม ในฐานะกรรมาธิการเสียงส่วนน้อยที่เสนอคำแปรญัตติ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่า เพื่อเน้นย้ำเจตนารมณ์ของการเปิดเผยทรัพย์สินตามที่กระผม ได้กราบเรียนชี้แจงมาแล้ว กระผมเห็นว่า เห็นควรอย่างยิ่งที่ต้องมีการตั้ง คณะกรรมการเพื่อตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของสมาชิกวุฒิสภาหรือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยประธานรัฐสภา ประธานกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตลอดจน ผู้อำนวยการสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน อัยการสูงสุด ปลัดกระทรวงการคลัง

ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการ และเลขาธิการสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ ท่านประธานที่เคารพครับ การที่กรรมาธิการได้เสนอ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ผมคิดว่าเพื่อให้เกิดความชัดเจน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีคณะกรรมการตรวจสอบ อย่างที่กระผมได้ กราบเรียนไปแล้ว ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ในฐานะกรรมาธิการวิสามัญเสียงข้างน้อย ผมขอ กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกที่เคารพครับ มาตรา ๗ ทวิ ตั้งแต่ท่านชินวรณ์ ท่านอาจารย์ดอกเตอร์สุทิน อภิปรายไปในนั้นละครับ คือหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานครับ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ขาดสาระตั้งแต่มาตรา ๗ ทวิ เป็นต้นไป กฎหมายนี้จะไม่มีประสิทธิภาพแต่ประการใดเลย ออกไปก็สักแต่เป็นกฎหมาย สิ่งนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ผมต้องยกย่องทางฝ่ายเลขานุการ ท่านอยู่คณะกรรมการ กฤษฎีกา ท่านไปร่างกฎหมายในส่วนของมาตรา ๗ ทวิ ทุกวรรค ทุกตอน เป็นการร่างกฎหมายที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด และจะเป็นกฎหมายที่สังคมยอมรับ จะเป็นเกียรติกับสภาแห่งนี้ ถ้าเราได้ยอมรับมาตรา ๗ ที่ท่านฝ่ายเลขฯ ได้ยกวางขึ้นมา ผมเสียใจครับ ที่กรรมาธิการฝ่ายข้างมาก ท่านไม่ได้ยอมรับ ในส่วนของมาตรา ๗ ที่ได้เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่-----

กระผมคงไม่มีเหตุผลประการใด เพราะท่านสมาชิกหลายท่าน ทั้งฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายค้านได้ขอสงวนไว้ โดยเห็นถึงความสำคัญของมาตรา ๗ ที่ได้ยกร่าง กันขึ้นมา แต่ใจนกรรมาธิการเสียงข้างมาก สภาฝ่ายข้างมากจึงไม่เห็นความสำคัญของมาตรานี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการครับ
เชิญท่านพิรพันธุ์ก่อน

นายพิรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิรพันธุ์ พาลุสุข ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ผมขอชี้แจงอย่างที่ผมได้เรียนไว้ตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้นั้น วัตถุประสงค์ก็เพื่อให้มีการแสดงทรัพย์สิน และก็มีกระบวนการเก็บ และกระบวนการเปิด เพราะฉะนั้น วัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ตามที่สภาได้รับมาก็ยังอยู่ในลักษณะอย่างนี้อยู่ อย่างไรก็ตามเมื่อมาถึงมาตรา ๗ ที่ประชุมก็ได้พูดกันนานพอสมควร รวมทั้งฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมาธิการเองก็ได้ไปยกร่างมาตรา ๗ ทวิ ขึ้นมาจนถึงมาตรา ๗ สัตต ผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากไม่ได้คัดค้านว่าจะไม่ให้มีคณะกรรมการการตรวจสอบ แต่เห็นด้วยว่าควรจะมีคณะกรรมการการตรวจสอบเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติกันจริง ๆ แต่เนื่องจากในตอนพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้นั้น ในขั้นต้นจะไม่มีพูดถึงเรื่องคณะกรรมการการตรวจสอบเลย เพราะฉะนั้นเมื่อจะมาพิจารณากันว่า ใครจะเป็นคณะกรรมการการตรวจสอบก็เป็นปัญหาอยู่มากพอสมควร เพราะฉะนั้นในร่างที่เสนอขึ้นมา ถ้าจะพูดถึงบางท่าน บางตำแหน่งอย่างที่เราพิจารณารัฐสภาหรือเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกบางท่านอาจจะตั้งว่า ท่านเหล่านี้เป็นข้าราชการประจำ หลายท่านที่เป็นข้าราชการประจำ แล้วจะมาตรวจสอบฝ่ายการเมืองก็ดูกระไรอยู่ อันนั้นก็เห็นเหตุผลส่วนหนึ่ง นอกจากนั้นถ้าจะดูในบางมาตรา ผมขออนุญาตท่านประธานผ่านไป มาตรา ๗ ตริ ก็ถกเถียงกันมากเมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ป. ว่าในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัย ว่าสมาชิกท่านใดมีเหตุอันควรจะร่ำรวยผิดปกติ แต่ถ้าจะถามว่า ขณะนั้นใครจะเป็นผู้กล่าวหาได้บ้าง อันนั้นก็เห็นปัญหามากพอสมควร เนื่องจากว่าถ้าจะไปเทียบกับร่างของกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ป. นั้น ซึ่งจะมุ่งถึงข้าราชการการเมืองส่วนหนึ่ง และข้าราชการประจำนั้น กระบวนการตรวจสอบก็จะเป็นอีกอย่างหนึ่ง ผมเองกับสมาชิกอีกหลายท่าน แม้กรรมาธิการบางท่านซึ่งเป็นข้าราชการประจำอยู่ด้วยก็เห็นว่า เรื่องนี้

มีจุดอ่อนอยู่พอสมควร สมควรที่สภาเองจะให้สภาได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งเพื่อความรอบคอบ อย่างในกรณีมาตรา ๗ เนื่องจากพวกเราเป็นฝ่ายการเมือง การกล่าวหาที่ง่าย ๆ จะเกิดขึ้นได้ง่ายมาก อาจจะมีบางท่านต้องการกล่าวหาใครให้เกิดความเสียหาย ใกล้เคียง ๆ จะเลือกตั้ง ลูกชั้นมากก็ไปฟ้องต่อคณะกรรมการว่าส่งสัยบุคคลผู้นี้ร้ายวณผิดปกติ แค่นั้นแหละครับ ชาวจะลงไปไม่รู้กี่วันแล้ว อันนี้คือสิ่งที่เราเป็นห่วง เพราะฉะนั้นเมื่อเราเป็นห่วงอย่างนี้ก็อยากจะให้พิจารณากันอย่างรอบคอบก่อนว่า กระบวนการที่จะตรวจสอบนั้น ใครจะเป็นกรรมการบ้าง กระบวนการควรที่จะเริ่มต้นจากไหน ไปอย่างไร อันนี้คือสิ่งที่กรรมการเสี่ยงข้างมากเป็นห่วง แต่ไม่ได้คัดค้านเลยที่จะให้มีคณะกรรมการการตรวจสอบเพียงแต่ขอบอกว่า สำหรับคณะกรรมการการตรวจสอบนี้เมื่อพิจารณาจากร่างที่ฝ่ายเลขานุการเสนอขึ้นมาแล้วไม่ได้ขัดข้อง แต่ขอให้ไปแยกเป็นกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง แล้วก็พิจารณาให้รอบคอบมากขึ้น เพราะฉะนั้นในกฎหมายฉบับนี้ก็ขอเพียงแต่ค้านว่า ให้มีเรื่องตามที่สภาได้ผ่านมาในวาระที่ ๑ แล้วก็คือ ให้มีการแสดงทรัพย์สิน และก็มีกระบวนการเปิดเผย หรือเปิดเผยตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ซึ่งอันนี้ถ้าหากไปเปรียบเทียบกับ นอกจากร่างของรัฐบาลเองแล้ว ร่างของสมาชิกทั้งของพรรคประชาธิปัตย์ด้วยที่เสนอมา หรือพรรคอื่น ๆ ที่เสนอขึ้นมานั้นก็ไม่มีท่านใดที่เสนอเรื่องการตรวจสอบเข้ามาเลย ซึ่งคิดว่าอันนี้ก็คงเป็นเจตนารมณ์ตรงกัน ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ
 ว่าที่ร้อยเอก สรชาติ สุวรรณพรหม (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เพื่อนสมาชิก ผม สรชาติ สุวรรณพรหม กรรมการขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงเพิ่มเติมจากท่านอาจารย์พิรพันธุ์เมื่อสักครู่นี้ ซึ่งความเป็นจริงแล้วในเรื่องนี้ ในมาตรา ๗ ตรงนั้น เราได้มีการพูดคุยกันในระดับกรรมการกันเป็นอย่างมาก อย่างน้อยที่สุดเราเชื่อมั่นว่า ที่เราเพิ่มเติมเงื่อนไขตรงนั้นให้เป็นระเบียบวิธีปฏิบัติในการที่จะเปิดเผยนั้นให้เป็นไปตามซึ่งประธานวุฒิสภา หรือประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น เป็นเงื่อนไขซึ่งเชื่อมั่นว่าหลังจากกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้ว ระเบียบวิธีต่าง ๆ ในการแก้ไขตรงนั้นนั้นก็คงจะเป็นเรื่องที่จะต้องต่อเนื่องกันออกไป -----

ดังนั้นรายละเอียดตรงนี้ อย่างที่ท่านกรรมการพิจารณาได้กราบเรียนไปแล้ว นั้น ยังไม่มีเพื่อนสมาชิกท่านใดเสนอเป็นหลักเกณฑ์ ซึ่งสามารถที่จะนำไปบรรจุ ในการทำกฎหมายฉบับนี้ได้ ดังนั้นคณะกรรมการชุดนี้ได้มองเห็นความสำคัญ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ถ้าคณะกรรมการจะให้เปิด สมาชิกทุกท่านคงจะคิดว่า สภาทั้งสภา ๓๙๑ ท่านนั้น ถ้าจะมาตรวจสอบเปิดเผยกันทุกท่านก็คงจะเป็น เรื่องที่ลำบาก ในการที่เป้าหมายหลักในการทำงาน ในการบริหารชาติบ้านเมือง ไม่ได้อยู่ที่การมาตรวจสอบซึ่งกันและกัน จึงทำให้คณะกรรมการลงความเห็นกัน แล้วว่า น่าจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไข ซึ่งประธานของคณะกรรมการ แต่ละคณะนั้นจะได้ออกต่อไป กราบขอบพระคุณ ณ โอกาสนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายโกศล พลกุล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธาน และท่านสมาชิกที่เคารพ ผม นายโกศล พลกุล ในฐานะประธาน คณะกรรมการ ขอสั้น ๆ เพื่อความสบายใจว่า ที่ผมได้นั่งฟังกรรมการทั้ง ๒ ฝ่าย ความจริงกว่าจะลงมติกันได้ต้องนับกันถึง ๓ - ๔ ครั้ง ทุกฝ่ายเห็น ตรงกันว่า ระบบตรวจสอบจะต้องมี แต่จะเขียนไว้ในนี้เลย หรือจะต้องมา ทำใหม่ให้สมบูรณ์ นอกจากที่ท่านกรรมการหลายท่านได้ชี้แจงไปแล้ว อีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า เมื่อตรวจสอบแล้วสมมติว่าพบว่ามีข้อที่ไม่ถูกต้อง สมมติ มีการทุจริต มีความร้ายแรงผิดปกติกินขึ้นมา ในร่างที่เสนอกันต่อมาไม่มีกระบวนการ ลงโทษต่อไป จะเป็นทางอาญาก็ดี หรือในทางอื่น ๆ เพียงแต่ทำให้เสนอสภา เพื่อทราบ แล้วก็เพื่อพิจารณาต่อไป ซึ่งสภาอาจจะไปขับสมาชิกออก ก็ต้องเป็น เรื่องของสมาชิกไป เข้าชื่อกันแล้วมาขอขับ ซึ่งตรงนี้ไปบังคับสมาชิกให้ทำอย่างนั้น ไม่ได้อีกเหมือนกัน ดังนั้นกระบวนการตรวจสอบน่าจะเข้ามาอย่างเป็นระบบ แล้วก็ ให้เกิดความชัดเจนที่สุดที่จะเป็นไปได้ รวมไปถึงกระบวนการในการลงโทษด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านวิเชียร

คันทอง ครับ

นายวิเชียร คันทอง (ตรึง) : ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมได้ฟัง

คำชี้แจงของกรรมการเสียงข้างมากท่านบอกว่า ถ้ามีการตรวจสอบแล้ว จะดำเนินการอย่างไรต่อไป หรือไม่อย่างนั้นท่านบอกว่า จะมีการกล่าวหา กัน อย่างลอย ๆ ในที่สุดสมาชิกก็พลอยเสียชื่อไป นั่นคือความเห็นของกรรมการ เสียงข้างมาก ท่านประธาน เท่าที่ผมดูกฎหมายที่กรรมการได้แก้ไขมา

๗๑

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

สรุปภา ๓๘/๒

ผมดูแล้วผมว่า กฎหมายนี้เป็นเหมือนกับสื่อกระดาษ ที่พวกเราหลายท่านพูดกันมาแล้วว่า เท่าที่สังเกตดูกฎหมายนี้ผู้ที่แสดงบัญชีทรัพย์สินก็คือ คนที่เป็นผู้แทนฯ ส.ว. ไซ้ใหม่ครับ แต่ถ้าสมมติว่าจะหลีกเลี่ยงทรัพย์สิน ไปใส่ชื่อภรรยาที่ไม่ได้เป็นผู้แทนฯ ก็ไม่ต้องแสดงทรัพย์สิน ทั้ง ๆ ที่ในร่างเดิมยังคงมีผมก็ดูว่า เออ นี่เขาอุตส่าห์ตัดไปอย่างนี้

ปัญหาประการที่ ๒ ต่อไปก็บอกว่า น่าจะมีการ ผู้ที่พอพ้นจากตำแหน่ง หรือไม่อย่างนั้นในรอบปีต้องแสดงบัญชีอีกทีหนึ่งว่า เราได้ร่ำรวยขึ้นมาอย่างไร กรรมาธิการเสียงข้างมากก็บอกว่า ไม่เห็นด้วย เพราะถ้ามีการแสดงบัญชีทรัพย์สินทุก ๆ ปี ไม่น่าบางคนทุจริตคอร์รัปชันมาอาจจะร่ำรวยเยอะไซ้ใหม่ครับ ไม่ต้องแสดง มาครั้งนี้บอกอีกว่า ต้องมีกรรมการตรวจสอบ ท่านบอกว่า ไม่ต้อง เพราะว่าตรวจสอบแล้วถ้าคนนี้ร่ำรวยขึ้นมา ก็ไม่รู้จะดำเนินคดีอย่างไร ผมอยากจะถามอาจารย์โกศลสักคำหนึ่งครับว่า กฎหมายอาญาเขาเขียนไว้ ถ้าเกิดว่าคนที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็ น ส.ว. ส.ส. ร่ำรวยขึ้นมา หรือว่าข้าราชการที่ร่ำรวยขึ้นมาผิดปกติ ในคดีอาญาดำเนินคดีได้ นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมดูว่า กฎหมายนี้ ร่างขึ้นมาแล้วไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย เสียเวลาในการที่จะพิจารณา กฎหมายฉบับนี้ ขอคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะขอมติ
นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
เพิ่มมาตรา ๗ ทวิ ตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่า
ไม่ควรเพิ่มตามกรรมาธิการเสียงข้างมาก ยกมือขึ้นครับ ไม่ควรเพิ่มนะครับ
ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างมากเห็นว่าไม่ควรเพิ่ม

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนใหญ่เห็นว่า
ไม่ควรเพิ่มมาตรา ๗ ทวิ ตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ต่อไปมาตรา ๗ ตริ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๗ ตริ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอเพิ่มขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสุทิน นพเกตุ

นายสุทิน นพเกตุ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม สุทิน นพเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร พรรคพลังธรรม
ท่านประธานครับ ผมเห็นว่ามีความจำเป็นต้องเพิ่มข้อความเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์
ยิ่งขึ้น ตามที่กระผมได้ใส่ไว้ในเอกสารในมาตรา ๗ ตริ ในกรณีที่มีการกล่าวหา
หรือมีการเหตุอันสมควรสงสัยว่าสมาชิกรัฐสภาผู้ใดรั่วรัวผิดปกติ หรือมีทรัพย์สิน
เพิ่มขึ้นผิดปกติ หรือมีกรณีอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในระเบียบตามมาตรา ๗ วรรคสอง
ให้คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน มีอำนาจตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน
ของสมาชิกรัฐสภาผู้นั้น วรรคสอง ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง
คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินต้องแจ้งข้อกล่าวหา หรือเหตุอันควรสงสัย
และสรุปพยานหลักฐาน ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาหรือเหตุอันควรสงสัยเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหา
หรือผู้ที่มีเหตุอันควรสงสัยทราบ และจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ที่มี
เหตุอันควรสงสัยชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบคำชี้แจงของตนได้ตามสมควร

ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และความมุ่งมั่นในเรื่องของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ
ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีผู้ใดอภิปราย
ผมจะขอมติ กรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอเพิ่มเติมมาตรา ๗ ตรี นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุม
ทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
เพิ่มเติมมาตรา ๗ ตรี ตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเสียง
ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการเพิ่มมาตรา ๗ ตรี ตามกรรมาธิการเสียงข้างน้อยครับ
เชิญต่อครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๗ จิตวา และมาตรา ๗ เบญจ มาตรา ๗ ฉ มาตรา ๗ สัตต เป็นมาตรา
ที่กรรมาธิการเสียงข้างน้อยขอเพิ่มครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม
พีรพันธุ์ พาลุสุข กรรมาธิการ ผมหารือท่านประธาน เพราะว่ามาตราที่เหลือ
ตั้งแต่หลังมาตรา ๗ ทวิ เป็นมาตราที่ต่อเนื่อง ในเมื่อมาตรา ๗ ทวิ ตกไป คือไม่ให้
มีการตั้งคณะกรรมการขึ้นมาตรวจสอบ มาตราอื่น ๆ อย่าพูดถึงเรื่ององค์ประกอบของ
คณะกรรมการและวิธีการตรวจสอบ ถ้ามาตรา ๗ ทวิ ตกไปแล้ว ผมคิดว่ามาตรา
อื่นก็ต่อเนื่องกันไปก็ถือว่าตกไปด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกไปด้วยใช่ไหมครับ
เป็นอันว่าจบมาตรา ๗ เลขนะครับ ต่อไปมาตรา ๘ ครับ

๗๒

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ละออ ๓๙/๓

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข แต่มีกรรมาธิการขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้อภิปรายนะครับ
เชิญต่อไปเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๘ ทวิ มีกรรมาธิการขอแปรญัตติเพิ่มครับ ผ่านไปนะครับ มาตรา ๙
ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอแปรญัตติ และสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อดีเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีกรรมาธิการขอแปรญัตติเพิ่ม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบ
การพิจารณาตามลำดับมาตรา ต่อไปจะเป็นการพิจารณาทั้งร่างสรุปลีกครั้งหนึ่ง
ตามข้อบังคับข้อ ๑๐๕ จะมีท่านสมาชิกท่านใดแก้ไขถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีก็ถือว่าเป็นการจบกระบวนการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใดเห็นชอบ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใด
ไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า
ที่ประชุมแห่งนี้เห็นชอบกับกฎหมายฉบับนี้ในวาระที่ ๓ เป็นอันว่าจบการพิจารณา
กฎหมายฉบับนี้ ขอขอบคุณคณะกรรมการมาธิการครับ

ต่อไปเป็นวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการมาธิการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการ
มา ๒ ท่านนะครับวันนี้ ซึ่งการพิจารณาในวาระที่ ๒ นี้ จะดำเนินการตั้งแต่
ชื่อร่าง ค่าปรารภ เรียงตามลำดับมาตรา เชิญท่านประธานกรรมการแถลงครับ

นายบุญชู ตริทอง (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม นายบุญชู ตริทอง
ประธานกรรมการ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ผมใคร่ขอกราบเรียน
ที่ประชุมว่า ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. (นายอานวย สุวรรณคีรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และตั้งกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณา บัดนี้คณะกรรมการได้พิจารณาแล้ว
ไม่มีผู้แปรญัตติ มีการแก้ไขและเพิ่มเติมถ้อยคำให้ถูกต้องสมบูรณ์ ๒ มาตรา คือ
มาตรา ๑๒ และมาตรา ๕๖ ดังรายละเอียดที่ได้แนบเสนอต่อที่ประชุมสภาแห่งนี้แล้ว
กระผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยทักษิณนั้น ได้เคยผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ ได้เคยผ่าน
วุฒิสมาชิกแห่งนี้ไปแล้ว แต่เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ทางการเมือง ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้เลยตกไป การนำมาเสนอในครั้งนี้ จึงมีการเพิ่มเพียงถ้อยคำบางประการเท่านั้น
จึงกราบเรียนมายังท่านสมาชิกทุกท่าน เพื่อกรุณาพิจารณาดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ
ไม่มีการแก้ไข ค่าปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓
มาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ บททั่วไป ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕
มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๒ การดำเนินการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒
มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณนิพิฐ

นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม นิพนธ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง
พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ ดั่งที่ท่านประธานคณะกรรมการ
ได้กราบเรียนต่อสภาแห่งนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการพิจารณาสืบเนื่อง
จากรัฐบาลชุดที่แล้ว ได้เป็นผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยทักษิณขึ้น
ผมเองก็อยู่ในกรรมาธิการและรัฐบาลชุดที่แล้ว จะเป็นความโชคดีร้าย เนื่องจาก
ในระหว่างที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวุฒิสภานั้น ได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร
เป็นผลให้กฎหมายฉบับนี้ตกไปตามรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนท่านประธานว่า
ในมาตรา ๑๒ ที่มีการเพิ่มข้อความขึ้นนั้น ความจริงแล้วก็ค่อนข้างจะเข้าใจครับ
ท่านประธานครับ อดที่จะเป็นห่วงไม่ได้เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ เราออกมา
เราร่างขึ้น เพื่อใช้บังคับกับคณาจารย์ทั้งหลายในมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้น
ถ้อยคำสำนวนทั้งหลายค่อนข้างจะต้องพิจารณาให้มีการรอบคอบ เพื่อที่จะไม่ให้
มีการตีความ อันเป็นผลให้เปลี่ยนแปลงเจตนาของกฎหมายในอนาคตข้างหน้า
ผมขออนุญาตกราบเรียนถามท่านประธานถึงท่านประธานคณะกรรมการว่า
ในส่วนข้อความที่ท่านได้เพิ่มขึ้นในมาตรา ๑๒ วรรคสี่ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา
และคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนคุณสมบัติของผู้รับเลือก ผู้เลือกหรือผู้รับ
เลือกตั้ง ข้อความที่เพิ่มว่า หรือรับเลือกตั้ง นั้น ผมค่อนข้างจะเข้าใจครับ
แต่กราบเรียนเพื่อให้เราทราบถึงเจตนาของกฎหมายฉบับนี้นะครับว่า คำว่า
ผู้เลือก กับคำว่า ผู้เลือกหรือรับเลือกตั้ง นั้นที่ท่านเพิ่มขึ้นนั้นหมายความว่าอย่างไร
มีความหมายแตกต่างกับผู้เลือกอย่างไร เพื่อที่จะบันทึกไว้ในการค้นหาเจตนารมณ์
ของกฎหมายฉบับนี้ในโอกาสต่อไป ขออนุญาตกราบเรียนสอบถาม ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายปราโมทย์ โชติมงคล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผม
ปราโมทย์ โชติมงคล ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนว่าที่คณะกรรมการ
ได้เพิ่มเติมความในมาตรา ๑๒ ในวรรคสี่ หรือรับเลือกตั้ง นั้น โดยเหตุที่เดิม
ความให้สมบูรณ์ เพื่อให้สอดคล้องกับถ้อยคำข้างบน เช่น (๕) คำว่า เลือกตั้ง และ
ถ้าจะดูเลยไปถึงมาตรา ๑๓ นะครับ ขอกราบเรียนว่า มีคำว่า รับเลือกตั้ง
เพราะฉะนั้นถ้าหากจะไม่เต็มให้สมบูรณ์เกรงว่าจะทำให้เข้าใจไม่ตรงกัน ในที่นี้
หมายถึงเลือกตั้งแต่คณาจารย์ที่เป็นแบบธรรมเนียมนิยมของเขายู่แล้ว แต่ถ้าเป็น

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ นั้น เขาใช้เลือกกันเอง ซึ่งจะแตกต่างกับการเลือกตั้ง
การเติมเช่นนี้จึงเติมให้สมบูรณ์ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณลลิตาครับ

นางลลิตา ฤกษ์สำราญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
ดิฉัน ลลิตา ฤกษ์สำราญ ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ตามที่คณะกรรมการ
ได้มีการแก้ไขในมาตรา ๑๒ โดยเพิ่มถ้อยคำ คำว่า หรือรับเลือกตั้ง เข้าไปอีก
๕ คำ ดิฉันเห็นด้วย เพื่อให้มันสมบูรณ์ แต่ว่ามันยังตกไปอีกคำหนึ่ง ถ้าจะทำให้
ข้อความในนี้ชัดเจนนะ เมื่อกี้ท่านกรรมาธิการปรามอภัยได้พูดถึงในมาตรา ๑๓
ว่าจำเป็นจะต้องมีคำว่า รับเลือกตั้ง เข้าไปอีก เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๓
จึงได้ไปเพิ่มในมาตรา ๑๒ แต่ถ้าพิจารณาดูให้ดีแล้ว เราจะเห็นว่า ในวรรคสุดท้าย
ของมาตรา ๑๒ ได้ เราพูดถึง หลักเกณฑ์ วิธีได้มา และคุณสมบัติของ
ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ตลอดจน
คุณสมบัติ ที่ส่วนตัวคุณสมบัติเราพูดถึงใคร -----

คุณสมบัติเราก็พูดถึงบุคคล ๓ กลุ่ม กลุ่มที่ ๑ ก็คือผู้รับเลือก กลุ่มที่ ๒ คือผู้เลือก และกลุ่มที่ ๓ คือผู้รับเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าจะให้ชัดเจนก็ต้องเติมคำว่า หรือผู้รับเลือกตั้ง จึงจะสมบูรณ์หมดเลย ในมาตรา ๑๓ นั้นไม่จำเป็นต้องมี ผู้ ไม่จำเป็น เพราะว่า หรืออาจได้รับเลือกหรือได้รับเลือกตั้ง แต่ในมาตรา ๑๒ ผู้เลือกหรือรับเลือกตั้ง ไม่ได้ ถ้าอย่างไรไหน ๆ จะแก้แล้ว ขอเติมคำว่า หรือผู้รับเลือกตั้ง ข้อความนี้ก็จะสมบูรณ์เลย ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ เชิญ

นายบุญชู ตรีทอง (ประธานคณะกรรมาธิการ) : เพื่อความสมบูรณ์และถูกต้อง ขอขอบคุณท่านสมาชิก ทางกรรมาธิการไม่ขัดข้องที่จะให้เติมคำว่า ผู้รับเลือกตั้ง ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกกลงได้ เติมนามที่มีผู้ขอเพิ่มเติมนะครับ เชิญเลขาธิการฯ ครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗
 มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒
 มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗
 มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
 มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗
 มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๓
 ตำแหน่งทางวิชาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒
 มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ปริญญาและเครื่องหมาย
 วิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗
 มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ไม่มีการแก้ไข
 หมวด ๕ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๒ ไม่มีการแก้ไข
 บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีการแก้ไข มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
เป็นการพิจารณาทั้งร่างพระราชบัญญัติเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งตาม
ข้อบังคับข้อ ๑๐๕ ท่านสมาชิกท่านใดจะมีการแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี
เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจะขอมติที่ประชุมว่า
จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิก
ท่านใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมาชิกท่านใด
ไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
เป็นอันว่าที่ประชุมแห่งนี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๓
ขอบคุณคณะกรรมการครับ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผม วันมูหะมัดนอร์
มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขออาศัยข้อบังคับข้อ ๓๘ (๒)
เพื่อหารือต่อท่านประธานและที่ประชุมเพื่อจะขอเลื่อนระเบียบวาระ จาก
ระเบียบวาระเดิมขึ้นมาพิจารณา โดยจะเอาระเบียบวาระเกี่ยวกับการเวนคืน
ที่ดินทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ ๑๐ ฉบับขึ้นมาพิจารณาในโอกาสนี้ ถ้าหากว่าท่านประธาน
และท่านสมาชิกไม่ขัดข้อง กระทบจะขออนุญาตนำร่างพระราชบัญญัติเวนคืนทั้ง
๑๐ ฉบับ ซึ่งเป็นระเบียบวาระสั้น ๆ ขึ้นมาพิจารณาในโอกาสนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านกอร์ปศักดิ์

นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระทบ กอร์ปศักดิ์ สภาวสุ พรรคชาติพัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา กระทบ
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งค้างการพิจารณา มา เสนอไปตั้งแต่วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๘
ความจริงกระทบก็ไม่ขัดข้องหรือที่รัฐบาลอยากจะเลื่อนกฎหมายของรัฐบาลขึ้นมา
พิจารณา แต่กระทบอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า อาจจะให้ท่านประธาน
ได้ลองพิจารณาดูสิว่า กฎหมายที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรธรรมดา ๆ นั้นะครับ จะได้
มีโอกาสเสนอเข้าสู่ในที่ประชุมสภา เมื่อสมัยประชุมครั้งที่แล้วก็ไม่ได้มีโอกาสได้
พิจารณากันเลย ก็ไม่ทราบว่าทุกครั้ง ถ้าหากว่าเป็นกฎหมายของฝ่ายค้าน หรือ
แม้กระทั่งเป็นผู้แทนราษฎรฝ่ายรัฐบาลเองก็จะได้ไม่เป็นการพิจารณากัน แต่มี
เฉพาะกฎหมายรัฐบาลเท่านั้นหรืออย่างไร กระทบคิดว่าตรงนี้นะครับ ถ้าหาก
ทางสภาแห่งนี้ได้มีเป็นแนวความคิดไว้ว่า ในการประชุมสภาแต่ละครั้งที่มีอยู่ ๙๐ วัน
นั้นะครับ อย่างน้อยที่สุดน่าจะมีกฎหมายของผู้แทนราษฎรของพวกเราเข้าประชุมได้
พิจารณากันอย่างน้อยฉบับหรือสองฉบับ ก็น่าจะเป็นสิ่งที่ดีนะครับ เพราะถ้า
อย่างนั้นแล้วก็จะไม่มีโอกาสเลยสักครั้งหนึ่งที่จะได้มีการพิจารณากันครับ
ขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ
เชิญท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ
อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์
ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้เสนอขอเลื่อนระเบียบวาระการประชุมในเรื่องเกี่ยวกับ

กฎหมายเวนคืน จริง ๆ แล้วกระผมไม่เข้าใจว่า ในส่วนนั้นการจัดลำดับวาระ การประชุมเป็นอย่างไร ในการประสานงานกับทางสภา เพราะว่าเมื่อถึงวาระ ในการประชุม เมื่อบ่ายวันนี้ก็ได้ชกอนในเรื่องร่างพระราชบัญญัติเวนคืนหลายฉบับ ที่ได้ยว แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นสิ่งที่กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานก็คือว่า ในรัฐสภา ชุดนี้ไม่มีกฎหมายเข้ามาอยู่ ๒๓๙ ฉบับ ขณะเดียวกันการจัดลำดับการพิจารณานั้น ก่อนข้างมีปัญหามาโดยตลอด มีกฎหมายหลายฉบับที่ได้ยวที่สมควรที่จะได้รับการบรรจุ โดยเฉพาะในเรื่องของที่ทางคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว แล้วขณะเดียวกันกฎหมายที่มีลำดับรองลงมา ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของ ร่างพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเรื่องนโยบายการกระจาย อำนาจสู่ท้องถิ่น ที่กระผมรวมทั้งคณะพรรคประชาธิปัตย์ได้นำเสนอตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๘ ซึ่งเป็นกฎหมายพวงที่จะต้องตราออกมาต่อเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลที่เราประกาศใช้บังคับ ไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๘ แล้วยังมีร่างพระราชบัญญัติสหกรณ์ ซึ่งก็อยู่ในระเบียบวาระการประชุมในวันนี้ เช่นกันอาจจะอยู่ในลำดับกลาง ๆ แต่ถ้าหากว่า จะพิจารณาในความสำคัญแล้วก็ต้องยอมรับว่า ยังมีร่างกฎหมายหลายฉบับที่ได้ยว ที่มีความสำคัญ ซึ่งถ้าหากว่าท่านประธานจะได้พิจารณาเป็นพิเศษ หลังจากที่ ถ้าสภาจะได้ยินยอมในการที่ท่านรัฐมนตรีได้ขอเลื่อนวาระการประชุม แล้วก็แจ้ง ให้ที่ประชุมได้ทราบว่า จะมีกฎหมายอะไรตามมา หลังจากนั้นเป็นกฎหมายสำคัญ ๆ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ อย่างนั้น ถ้าสมาชิก ท่านลงกรณไม่ขัดข้องใช้ไหมครับ ถ้าสมาชิกไม่ขัดข้อง ผมถือที่ประชุมเห็นด้วยกับการขอเลื่อนระเบียบวาระของท่านรัฐมนตรี เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ระเบียบวาระเกี่ยวกับ เว้นคืนทั้งหมดที่กระผมจะขอเลื่อนในโอกาสเดียวกันเลย ก็มีระเบียบวาระที่ ๕.๒๗ ๕.๒๘ ๕.๓๑ ๕.๓๕ ๕.๓๙ ๕.๔๑ แล้วก็ระเบียบวาระที่ ๖.๑ ๖.๒ ๖.๓ และ ๖.๕ ตามลำดับนะครับ รวม ๑๐ ฉบับนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๑๐ ฉบับใช้ไหมครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ๑๐ ฉบับครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาในระเบียบวาระที่ ๕.๒๗ ตามที่ท่านประธาน และสมาชิกได้อนุญาตให้เลื่อนมานะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ

๕.๒๗ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเตี้อ
อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๐๐๕
สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซับสนมออกดควบคุม ตอนสี่แยก
ไวดตาล พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเตี้ย
อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๐๐๕
สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลชั้นสองกอดควบคุม ตอนสี่แยก
ไต่ताल พ.ศ.

ท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเตื่อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๕ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซีสสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไคตาล พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลโคกเตื่อ อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๕ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซีสสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไคตาล พ.ศ.

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๕ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซีสสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไคตาล ตามที่ได้มีการกำหนด เขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขต ที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๐๐๕ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลซีสสมอทอดควบคุม ตอนสี่แยกไคตาล พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรที่จะดำเนินการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเรียนมาเพื่อให้สภาได้โปรดพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ เชิญท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์ ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ใด ตำบลใดก็ตาม จะต้องอิงอยู่ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ในมาตรา ๓๕ เพราะเหตุว่าการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นเรื่องที่รัฐสภา จะต้องเลือกระหว่างสิทธิของรัฐและสิทธิส่วนบุคคล โดยคำนึงถึงประโยชน์ สาธารณะเป็นสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามการที่จะให้สิทธิส่วนบุคคลนั้นยินยอมให้ รัฐดำเนินการเวนคืน ก็จะต้องมีการจ่ายเงินชดเชยทดแทนช่วยเหลือ ตรงนี้เอง ที่กระผมใคร่ขอเรียนถามรัฐบาลผ่านท่านประธาน ว่าเมื่อมาถึงมาตรการสุดท้าย ในการที่จะต้องใช้การตรากฎหมายเพื่อเวนคืนนั้น ทางรัฐบาลได้ให้ความเป็นธรรม

สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่มีการแก้ไขใน (ฉบับที่ ๕) อย่างไร
ในการที่จะจ่ายเงินสด เศษหรือทดแทนให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบกระเทือน
จากโครงการดังกล่าว เพราะฉะนั้นก็คงจะเป็นการถามในหลักการที่สำคัญตาม
รัฐธรรมนูญครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านวิฑูรย์

นามบุตร ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ นามบุตร พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนที่ได้เสนอมาในวันนี้ กระผมเองก็ถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น
เพื่อประโยชน์ของสาธารณะ แต่ต้องขอกราบเรียนท่านประธานว่า สิทธิต่าง ๆ
ของชาวบ้านนั้น เพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์ตามมาตรา ๓๘ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ
กระผมเองไม่ได้คัดค้านในเรื่องของการเวนคืนกฎหมายฉบับนี้ครับ แต่สิทธิ
ที่ชาวบ้านจะได้รับ ไม่ว่าจะค่าทดแทนต่าง ๆ นั้น ควรพิจารณาให้เป็นธรรม
แต่สิ่งที่ผมอยากขอกราบเรียนท่านประธาน อาจจะให้รัฐมนตรีช่วยตอบเรื่องหนึ่ง
คือในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้กรมทางหลวง
ได้ไปดำเนินการก่อสร้างถนนหลายสายทั่วประเทศ -----

ส่วนหนึ่งไม่ได้ออกเป็นกฎหมายเวนคืน เพราะชาวบ้านโดยเฉพาอย่างยิ่งในต่างจังหวัดนั้นมีความอยากจะได้ถนนเพื่อการคมนาคมอยู่แล้ว แต่ในทางปฏิบัตินั้นกรมทางหลวงค่อนข้างจะจ่ายค่าชดเชยให้กับราษฎรช้ามาก ผมขอขอกตัวอย่างเพื่อจะตั้งคำถาม ให้ท่านรัฐมนตรีช่วยตอบนะครับว่า ถนนลาดยางซึ่งกำลังก่อสร้างขณะนี้ สายอำเภอม่วงสามสิบ อำเภอเชื่องใน สายอำเภอเชื่องใน อำเภอชานุมันน้อย จังหวัดอุบลราชธานี ราษฎรเขายินยอมครับที่จะให้กรมทางหลวงก่อสร้าง แต่ในส่วนของคุณค่าชดเชยนั้น อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีช่วยตอบยืนยันในสภาแห่งนี้ ผมเชื่อว่าเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงมีข้อมูล เพราะได้ถามในกรรมาธิการงบประมาณแล้ว และเจ้าหน้าที่ก็จะทำหนังสือชี้แจง แต่เพื่อความมั่นใจในเรื่องนี้ เพื่อให้พี่น้องสบายใจ เพราะว่าถนนกำลังก่อสร้างจะเสร็จแล้ว รวมไปถึงแล้วครับ ค่าชดเชยที่ดินในเส้นม่วงสามสิบ ในเชื่องใน ในเส้นเชื่องในไปอำเภอชานุมันน้อยของจังหวัดอุบลราชธานี ยังไม่ได้รับค่าชดเชยที่ดิน หลายคนครับมีปัญหา เพราะว่าบางคนบางเจ้านั้นถูกถนนตัดผ่านที่เกือบทั้งหมด อยากจะได้เงินเพื่อที่จะไปซื้อที่ดินแปลงใหม่เพื่อทำการเกษตร และเพื่ออยู่อาศัยต่อไป อยากจะฝากท่านประธานและท่านรัฐมนตรีช่วยตอบเพื่อที่จะได้บอกกับชาวบ้านต่อไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านนิพิฐว์ครับ

นายนิพิฐว์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม นิพิฐว์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพครับ การที่รัฐบาลหรือสภาแห่งนี้จะออกกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นสิ่งที่พวกเราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาแห่งนี้ ให้ความสนใจเป็นพิเศษ เนื่องจากการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น กระทบถึงสิทธิส่วนบุคคล ดังที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ท่านประธานครับ การออกกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น จะกระทำในกรณีที่มีความจำเป็นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ เท่านั้น ผมกราบเรียนท่านประธานว่า รัฐบาลทุกสมัยนะครับ ได้พยายามปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แต่เท่าที่ผมได้สังเกตและอยู่ในสภาแห่งนี้มาค่อนข้างจะนานพอสมควร สิ่งหนึ่งที่รัฐบาลยังไม่ได้ปฏิบัติอย่างครบถ้วน ตามมาตรา ๓๘ แห่งรัฐธรรมนูญก็คือ ตามมาตรา ๓๘ นั้นนะครับ รัฐต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมในเวลาอันควรแก่เจ้าของ ท่านประธานครับ ในเวลาอันควรแก่เจ้าของนั้น รัฐบาลยังไม่

สามารถปฏิบัติได้ ผมกราบเรียนยกตัวอย่างว่า ถนนในจังหวัดพัทลุงสายหนึ่ง จากป่าพยอมถึงแหลมโตนด ฝ่ายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมด้วยครับ ถนนสายป่าพยอม - แหลมโตนดนั้น สร้างเสร็จมาแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ปีครับ แต่ประชาชนบริเวณนั้นยังไม่ได้รับค่าเวนคืนจากรัฐบาล ผมกราบเรียนท่านประธาน ว่าในกฎหมายหลายฉบับที่เราได้เสนอเพื่อพิจารณาในวันนี้ ผมขออนุญาตอภิปราย เฉพาะฉบับนี้ฉบับเดียวจะครับ สอบถามท่านรัฐมนตรีว่า เราออกกฎหมายเวนคืน หลายฉบับ ผมขออนุญาตสอบถามว่า ในขณะที่ถนนของกรมทางหลวงนครชัยที่มีการก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วนั้น ยังค้างค่าเวนคืนราษฎรทั้งประเทศอยู่เป็น จำนวนเงินเท่าไร และรัฐบาลสามารถรับผิดชอบต่อสภาแห่งนี้ได้ไหมครับว่า ในจำนวนเงินงบประมาณที่ค้างอยู่นั้น สามารถที่จะจ่ายได้เร็วที่สุดภายในเวลาเท่าไรครับ อันนี้ฝากถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมครับ ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอดีตรัฐมนตรีสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (อำนาจเจริญ) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น อำนาจเจริญ พรรคประชาธิปัตย์ครับ ความจำเป็น ในการที่จะต้องออกกฎหมายเวนคืน เพื่อที่จะนำอสังหาริมทรัพย์นั้นมาใช้ประโยชน์ ของทางราชการ ผมยอมรับว่าเป็นความจำเป็น แต่ขณะเดียวกันก็ต้องมีความ ละเอียดยิ่งและจะต้องพยายามหลีกเลี่ยงมากที่สุด จนถึงกับจะต้องมีกฎหมายรัฐธรรมนูญ กำหนดไว้ว่า จะกระทำไม่ได้หากไม่ออกเป็นกฎหมาย สำหรับกรณีทางรัฐบาล ได้เสนอกฎหมายฉบับนี้ กระผมมีความข้องใจอยู่บางประการ ซึ่งจะต้องขออนุญาต ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กล่าวคือ ตามคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๑๘๒/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๕ ได้ตั้งกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาเพื่อ พิจารณาค่าทดแทน สำหรับประชาชนที่จะต้องถูกเวนคืนที่ดิน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๕ แปลง คณะกรรมการดังกล่าวมีนายอำเภอไพศาลีเป็นกรรมการด้วย

ประการที่ ๑ ที่จะต้องถามก็คือ ในการกำหนดค่าทดแทนที่ดี ในการ กำหนดค่าใช้จ่ายในการกำหนดราคาเบื้องต้นของอสังหาริมทรัพย์ของประชาชนที่ต้อง สูญเสียไปก็ดี เป็นที่พอใจของประชาชนหรือไม่ และบัดนี้ได้ดำเนินการชุดใช้แล้ว หรือยัง

ประการที่ ๒ ที่จะต้องมีคำถามคือ กรณีที่จำเป็นจะต้องเวนคืนนั้นก็หมายถึงว่า เป็นกรณีที่ไม่สามารถที่จะตกลงกับประชาชนได้โดยเหตุอื่น จึงต้องออกกฎหมายเวนคืน ก็หมายความว่า ๑๔ ราย หรือ ๑๔ แปลงนี้ยังไม่สามารถตกลงกันได้ใช่ไหมครับ จึงต้องออกกฎหมายเวนคืน เมื่อไม่สามารถตกลงกันได้ ขณะเดียวกันเส้นทางสายนี้ปรากฏว่าได้มีการก่อสร้างแล้ว ได้มีการก่อสร้าง และได้มีการเปิดการจราจรแล้ว เมื่อยังไม่มีกฎหมายเวนคืน และประชาชนยังไม่ยินยอมด้วย จึงต้องมาออกกฎหมายเวนคืน ทำไมกรมทางหลวงจึงได้ก่อสร้างไปก่อน และขณะนี้ก็เปิดดำเนินการในด้านการให้ประชาชนสัญจรไปมาแล้ว ผมจึงมีคำถามสำหรับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้โปรดกรุณาตอบ เพื่อที่จะได้ชัดเจนในการพิจารณาต่อไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านอดิศร
เพียงเกษ ครับ

นายอดิศร เพียงเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมอดิศร เพียงเกษ พรรคหน้าไทย จากจังหวัดขอนแก่น กระผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นนิดหนึ่งครับ เพราะทุกคนที่อภิปรายมานั้นก็เคยไปเป็นรัฐบาล บริหารราชการแผ่นดินมา และก็เคยออกกฎหมายเวนคืนมาโดยตลอด แต่ปัญหาที่กระผมอยากกราบเรียนให้ที่ประชุมแห่งนี้ผ่านไปยังรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจในการที่จะจัดการปัญหาให้เสร็จสิ้นไปโดยด่วน ก็คือการเวนคืนนั้นมีบางท่านบอกว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายเวรกรรม ไม่ใช่เวนคืน คือเวรกรรมของคนที่ถูกเวนคืน เขามีเวรมีกรรมแต่ชาติปางใดไม่ทราบเขาจึงถูกเอาที่ดินไปทำสาธารณประโยชน์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ซึ่งสามารถทำได้อยู่ ๘ ประการ ท่านประธานสภาที่เคารพ เมื่อมีคนกล่าวว่า กฎหมายเวรกรรมนั้นจะต้องทำให้ประชาชนมีกรรมน้อยที่สุด มีเวรน้อยที่สุด คือ รัฐบาลจะต้องหาข้อบกพร่องในอดีตมาสะสมและแก้ไขปัญหา มีคนบอกผมว่า ข้อบกพร่องของกฎหมายเวนคืนนั้น ประการที่ ๑ ไม่ให้ความเป็นธรรมกับราษฎร เมื่อสิทธิได้รับค่าไถ่ถอนเวนคืนไม่เท่ากันบ้าง ประการที่ ๒ มีการยกเว้นหรือหลีกเลี่ยง เช่น การเวนคืนทำถนนมักจะไม่ว่าตรง เลี้ยวไปเลี้ยวมา ไม่เหมือนกับการดำเนินงานของต่างประเทศ ต่างประเทศที่เจริญแล้ว หากมีการเวนคืนเหมือนเขาถูกลอตเตอรี่ เพราะค่าใช้จ่าย ค่าทดแทนซึ่งรัฐบาลจ่ายให้มันเป็นเงินมหาศาล เขาว่าอย่างนั้นนะครับ ข้อที่เราจะต้องทำร่วมกันก็คือว่า ทำอย่างไรการเวนคืนจะได้รับความเป็นธรรม เสมอภาคมากที่สุด ๒. ควรจ่ายค่าเวนคืนเพิ่มจากทรัพย์สิน

ตั้งแต่ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เขาจะต้องได้กำไรจากค่าซื้อขาย
อันเป็นปัจจุบันบวก ๒๕ เปอร์เซ็นต์ บวก ๕๐ เปอร์เซ็นต์ไป และทำอย่างไร
จะจ่ายเงินให้ได้ภายใน ๗ วัน ๑๐ วัน หรือ ๑๕ วัน -----

นี่คือเป็นปัญหาซึ่งผู้แทนราษฎรทุก ๆ ท่านอยากพูด ณ ที่ตรงนี้ ผมก็ทราบว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านนี้ ท่านมีความซื่อสัตย์สุจริต กฎหมายเวนคืนที่ท่านเสนอนี้ก็เป็นมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ รัฐบาลหลายยุคหลายสมัยทำมากันอย่างนี้ เวนคืนจนเจ้าของที่ไปอยู่ที่ไหนก็ไม่ทราบ จนมีถนนหนทางสัญจรไปมาเสร็จเรียบร้อย ผมถึงอยากให้รัฐบาลชุดนี้ตั้งคณะกรรมการสักชุดครับ มาพิจารณาเรื่องการให้ค่าทดแทนที่เป็นธรรม สิ่งใดที่มันไม่เป็นธรรมเอาออก เพื่อที่จะทำให้การสาธารณูปโภค หรือการที่จะเวนคืนนั้นเป็นธรรมแก่ราษฎร ผมจึงขออนุญาตอภิปรายสั้น ๆ อยากให้ท่านรัฐมนตรีวันนอร์นี้ ขอประทานโทษท่านประธานครับ ทำการเวนคืนให้เป็นธรรมตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ที่แท้จริง ถ้าท่านอ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ ให้แตกนะครับ เขาจะบัญญัติเรื่องและความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน ความเสียหายของผู้ถูกเวนคืนมันเจ็บปวดครับ ถ้าไม่ถูกไม่รู้ ถ้าไม่ถูกเจ็บไป ๓ นิ้ว เจ็บไป ๓ ไร่ ไม่ทราบครับ ความเสียหายตรงนี้เขาจะต้องได้รับทดแทนทันทีที่ทันใดนั้น หากเป็นไปได้กรุณาทำให้มันมองไกล ฉับไว ใจกล้าเหมือนพรรคหน้าไทยได้ทำ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ ประธานสภาผู้แทนราษฎร กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์วิชัย เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวิมลกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชัย ชัยจิตวิมลกุล ความหวังใหม่ จากอุดรธานี ท่านประธานครับ ผมว่ากฎหมายเวนคืนนั้นประโยชน์เราทำเพื่อประชาชน แต่ก็มีส่วนหนึ่งซึ่งเกิดขึ้น เนื่องจากพี่น้องซึ่งได้รับการเวนคืนนั้นไม่ได้รับผลตอบแทนเท่าที่ควร หรือได้รับล่าช้าไม่ตรงตามกำหนดที่วางไว้ สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ในที่นี้อยากจะเรียนว่า กรมทางหลวงที่ทำการเวนคืนนั้นจะมีเหลือบอยู่ฝั่งหนึ่งเหลือบฝั่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ จะคอยทำหน้าที่เวลาจะจ่ายเงินค่าเวนคืน เขารอนานอยู่แล้ว เมื่อจะได้รับเงินจ่าย ยิ่งพอใจ พวกนี้จะถือหนังสือไปครบท่านประธานบอกว่า เขาจะให้แค่ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้าอยากได้สัก ๘๐,๐๐๐ บาทเห็นให้ผมเถอะ หักให้ผมสัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เรื่องนี้เกิดขึ้นชัดเจนแล้วครับ ท่านจดได้เลย เส้นทาง ๒๒๕๕ จากบ้านนาข่าไปที่อำเภอเมืองจังหวัดอุดรธานี ไปที่บ้านสุขเฝ้า ตำบลสุขเฝ้า อำเภอเพ็ญ

เหลือบฝูงนี้กรมทางหลวงจะทำทุกเจ้าทุกราย ท่านลองคิดดูครับ เป็นเงินหลายสิบล้านบาท เขาหัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น คือชาวบ้านไม่รู้หรือว่าจะเซ็นอะไรเข้าไป แต่บอกว่า นี่เขาให้คุณ ๓๐,๐๐๐ บาท ๕๐,๐๐๐ บาท ถ้าคุณเซ็นให้ผมนะผมจะทำให้คุณเป็น ๗๐,๐๐๐ บาท ๘๐,๐๐๐ บาท เขาก็เซ็นไปครับ ท่านประธานที่เคารพครับ เรียนว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นแล้ว และขณะนี้กำลังจ่ายเงินกันอยู่ ใครได้ ๗๐,๐๐๐ บาท หัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ก็ ๗,๐๐๐ บาท คิดดูว่าเขาจะได้เงินสักเท่าไร เป็นเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงแน่นอน กระผมขออนุญาตไม่เอ่ยนามในที่นี้ เพราะว่าอยากให้ตรวจสอบ ท่านตรวจสอบได้ครับ คนที่ไปจ่ายเงินนั้นแหละ ๒ - ๓ คนขบวนการ ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากกราบฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นเรื่องที่พวกผมชาวอีสานนั้นรอคอยกันนานเหลือเกิน เส้นทางสายจากขอนแก่นมาอุดรธานี จากอุดรธานีไปหนองคาย ผมเรียนฝากท่านแล้วในพรรค แต่ขอยุติในที่ประชุมในครั้งนี้อย่าให้เป็นบันทึกไว้ว่า เรารอมา ๒ ปีเต็ม ๆ ถนน ๕ ช่องทางตรงนี้จะไม่ได้ ๖ เลนไม่เป็นไรครับ เอา ๕ ช่องทางก่อนให้มันได้ก่อนก็แล้วกัน ตรงนี้เรารอมานาน แล้วเกิดอุบัติเหตุทุกวันที่ถนนสายนี้ ขอเรียนว่ามันก็ช่วงยาวครับ ๕๐ กิโลเมตรไม่มีโรงพยาบาลตั้งอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราขยายตรงนี้ได้จะเกิดผลประโยชน์อันเนกอนันต์ ช่องทางสู่อินโดจีนนั้นก็จะได้ เรียบร้อยเสียที ไปทำสะพานไว้แล้ว เขาก็ไม่ยอมให้เราข้ามที่ลาวข้ามไปก็ต้องไปเปลี่ยนรถลำบากพอสมควร ถนนไปก็ลำบากอีก กราบฝากท่านประธานถึงท่านรัฐมนตรีด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีชี้แจง

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกหลายท่านที่ได้ให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ และข้อซักถามซึ่งผมจะได้เรียนให้ทราบต่อไปนะครับ

ในประการแรกที่คุณอลงกรณ์และคุณวิฑูรย์ ตลอดจนท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยฯ สุกัศน์ได้เสนอถึง เรื่องของการดำเนินการตามสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ นั้น ผมอยากจะเรียนว่าผมเองก็พยายามที่จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๘ โดยที่ผมคิดว่าอะไรที่เป็นประโยชน์ของประชาชนนั้นรัฐควรจะดำเนินการให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แต่โดยเหตุที่ว่ามีข้อจำกัดบางประการ ซึ่งผมอยากจะเรียนให้ทราบ ๒ - ๓ ข้อ

ในประการแรกนั้น คือข้อจำกัดในเรื่องของการที่จะให้ประชาชน
ได้ราคาที่เป็นธรรม ราคาที่เป็นธรรมในที่นี้คงไม่ใช่เป็นราคาที่ถูกใจของใคร
คนใดคนหนึ่ง ต้องเป็นราคาที่เป็นธรรม ก็คืออย่างเช่น ราคาเช่าประเมิน
ซึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะทราบว่า ราคาประเมินของกรมที่ดินนั้นเป็นการจัดประเมิน
เพื่อเก็บภาษี ซึ่งรัฐเองก็ไม่อยากให้ประชาชนเกิดความเดือดร้อน จึงประเมิน
ไว้ไม่สูงเท่าที่ควร

ในประการที่ ๒ ราคาประเมินนั้นจะมีการประเมิน ๕ ปีต่อ ๑ ครั้ง
 อย่างเช่นปี ๒๕๓๙ เป็นการประกาศราคาประเมินของกรมที่ดินใน ๕ ปี
 ตั้งแต่ปี ๒๕๓๙ ถึงปี ๒๕๔๓ ในปี ๒๕๓๙ การตกลงราคาของกรรมสิทธิ์
 ที่ดินกับประชาชนรัฐก็จะง่ายเพราะใกล้กับความเป็นจริงที่มีการซื้อขายกันอยู่
 แต่พอถึงปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ และปี ๒๕๔๓ ผมคิดว่าจะมีปัญหา
 เพราะราคาที่ดินเปลี่ยนแปลงไปทุกปี แต่ว่าราคาประเมินนั้นจะต้องถูกจำกัด
 ด้วยกฎหมายของการประเมินที่ดิน คือ ๕ ปีต่อ ๑ ครั้ง อันนี้คงจะต้องเป็น
 ข้อจำกัดอันแรก แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายประกาศคณะ รสช. ก็ได้ให้โอกาส
 ไว้ว่า ในกรณีที่ราคาประเมินต่ำกว่าราคาซื้อขายเป็นจริง ก็เอาราคาที่มี
 การซื้อขายจริงในท้องตลาดมาจ่ายเป็นค่าเวนคืนให้ประชาชนก็ได้ ซึ่งผมเอง
 พยายามจะปฏิบัติตามข้อนี้ และข้อนี้ก็ยังมีข้อจำกัดในบางพื้นที่ ในบางที่ไม่มีปัญหา
 ราคาซื้อขายที่ราษฎรซื้อขายก็ไปปรากฏเป็นเอกสารของทางราชการ เช่น
 ที่กรมที่ดิน เวลาที่มีการซื้อขายก็ซื้อขายกันราคาความเป็นจริง แต่ในบาง
 พื้นที่นั้นประชาชนเวลาซื้อขายที่ดินก็ไม่พยายามที่จะบอกราคาที่ซื้อขายจริง ๆ
 เพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายภาษี เพราะฉะนั้นเขาจะบอกต่ำไว้ เพราะฉะนั้นจะ
 ไปหาราคาที่สูงกว่าราคาประเมินจะไม่ค่อยได้ แล้วส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ด้วย
 อันนี้ท่านทั้งหลายที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนฯ ก็คงจะทราบ เพราะฉะนั้นเรา
 จะให้ความเป็นธรรม แต่เนื่องจากว่าไม่มีราคาที่เรากำหนดว่าจะจ่ายได้
 เช่น ราคาประเมินหรือราคาซื้อขายกันจริง ๆ จะมีราคาที่ไม่จริง ถ้าราคา
 ประเมินก็เป็นราคาที่ต่ำกว่า เพราะฉะนั้นบางที่เราอยากจ่ายให้ประชาชน
 มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ แต่ก็ติดขัดด้วยกฎหมาย คงไม่มีใครกล้าที่จ่ายเกินกว่า
 ราคาประเมินและไม่มีราคาซื้อขายความเป็นจริงหรือราคาที่ยอมรับได้ เช่นราคา
 ที่จำนองต่อธนาคาร เพียงแต่ราษฎรบอกว่าซื้อขายกันไร่ละเท่านั้นเท่านั้น แต่บอก
 ให้เอาเอกสารมาที่มีปรากฏว่าเป็นที่คณะกรรมการเชื่อถือได้ก็ไม่มี เพราะฉะนั้น
 จึงติดขัดด้วยประการนี้ ที่บอกว่าทำไมถึงจ่ายแล้วราษฎรไม่ค่อยพอใจ แต่ผม
 อยากจะเรียนว่าในปี ๒๕๓๙ ที่ประกาศประเมินราคา แล้วยกที่ดินตรงไหนที่
 มีประกาศพระราชกฤษฎีกา แล้วจ่ายคืนในปี ๒๕๓๙ มีปัญหาน้อยมาก ส่วนใหญ่
 ตกลงได้ เพราะราคามันสูงกว่าการประเมินในช่วงที่ผ่านมา ที่นี้ท่านทั้งหลาย
 ก็คงจะถามผมต่อไปว่า เมื่อรัฐบาลทราบว่าข้อจำกัดในเรื่องอันนี้แล้วก็มีความ
 ที่จะปรับปรุงแก้ไขอย่างไร ผมได้ให้สำนักจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดินรวบรวมเสนอแนวทาง
 แก้ไขในเรื่องนี้ ซึ่งคงจะต้องอาศัยให้สภาสนับสนุนในการแก้ไขกฎหมายกรรมสิทธิ์

ที่ดินต่อไป เช่น ราคาการประเมินของกรมที่ดินนั้นให้มีราคาสำหรับการเวนคืน
 ที่ดินโดยเฉพาะได้หรือไม่ ไม่เกี่ยวกับราคาของการที่ประชาชนชำระภาษี
 เพราะเราทราบว่า การเวนคืนของประชาชนนั้นไม่ใช่เป็นการซื้อขายที่ดิน
 ประชาชนเขาไม่ต้องการที่จะซื้อขายที่ดิน บางทีราคาที่ซื้อขายจริง ๆ เขายัง
 ไม่ยอมขาย เพราะฉะนั้นสมาชิกหลายท่านอย่างเช่น ท่านอดิศร เพียงเกษ ได้กล่าว
 เมื่อสักครู่ บอกว่าในต่างประเทศนั้นถ้ารัฐจัดกรรมสิทธิ์ทำถนนผ่านที่ของเอกชน
 ตรงบริเวณใดประชาชนจะแช่ช้องเพราะได้รับค่าเวนคืนเต็มเม็ดเต็มหน่วย
 และมากกว่าที่ขายปกติ ที่นี้เราต้องเข้าใจว่าราษฎรมีความเสียสละในการอันนี้
 และแน่นอนครับ รัฐก็ต้องเสียเงินเพิ่มขึ้น ผมเองมีความเต็มใจถ้าหากว่ารัฐ
 ต้องเสียเงินเพิ่มขึ้นเพื่อให้ประชาชนที่เขาเสียสละที่ให้รัฐนั้นได้ประโยชน์
 เช่นเดียวกัน ซึ่งอันนี้ก็คงจะมีการเสนอกฎหมายต่อสภาต่อไปคือว่า ให้มีราคา
 ประเมินสำหรับการเวนคืนโดยเฉพาะอีกราคาหนึ่ง เช่น ราคาประเมินเพื่อ
 เสียภาษีทั่วไปไร่ละแสน แต่ถ้าราคาเพื่อไปเวนคืนที่ของราษฎรนั้นอาจสามารถ
 กำหนดให้เพิ่มอีก ๓๐ เปอรเซ็นต์หรือ ๕๐ เปอรเซ็นต์ อันนี้ก็แล้วแต่ผู้รู้จะ
 กำหนดต่อไป นี่ก็เป็นวิธีหนึ่งที่เราจะดำเนินการต่อไปในการที่จะทำให้ประชาชน
 ได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น -----

ทั้งนี้ในประการที่ ๒ นั้น ผมก็อยากจะสรุปประเด็นนะครับ ในประเด็นที่ ๒ นั้น ก็คือว่านอกจากที่ให้ความเป็นธรรมแล้วอาจจะมีหลายวิธี ผมยกตัวอย่างวิธีหนึ่ง ก็คือว่าทำอย่างไรให้จ่ายให้เร็วขึ้น ความจริงเราก็อยากจะจ่ายให้เร็วขึ้น เพราะว่าในขณะนี้เดิมทีเดี๋ยว เรามีปัญหาในเรื่องการเวนคืนที่ดินที่เราจ่ายเข้า เป็นสิบ ๆ ปี ๕ - ๖ ปีที่ว่านั้นเนื่องจากงบประมาณแผ่นดินที่เราให้กรมทางหลวง เพื่อการเวนคืนที่ดินนั้นน้อย ผมจะยกตัวอย่างเช่น เมื่อปี ๒๕๓๐ นั้น งบประมาณเวนคืนที่ดินที่รัฐให้กรมทางหลวงก็เพียง ๓๓๗ ล้านบาทเท่านั้นเอง แล้วก็เรื่อยมาตามลำดับนะครับ แต่ในช่วงรัฐบาลที่แล้ว ต้องขอเอ่ยนามคือท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ท่านวินัย สมพงษ์ เข้ามารับหน้าที่นั้นได้ขอให้รัฐบาล และสภาได้เพิ่มงบประมาณในการเวนคืนที่ดินมากขึ้น เช่นปี ๒๕๓๖ ได้ถึง ๓,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๓๗ ก็ได้ประมาณ ๕,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๓๘ ได้ถึง ๙,๙๐๐ กว่าล้านบาท และปี ๒๕๓๙ ก็ได้ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ปัญหาในเรื่องจำนวนเงินที่จะจ่ายเวนคืนไม่มีปัญหา ปัญหาก็คือขั้นตอนระเบียบในส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการต่าง ๆ นั้น ผมก็ได้ให้ทางกองกรรมสิทธิ์ที่ดินลองดูว่าขั้นตอนต่าง ๆ นั้นต้องใช้เวลาเท่าไรถึงจะจ่ายเงินให้ราษฎรได้ผมได้ให้ขั้นตอนตั้งแต่การตั้งคณะกรรมการกลางตกลงราคาอะไรต่าง ๆ ทั้งหมดต้องใช้เวลาถึง ๓๓๐ วัน เกือบปีนะครับ และก็บอกว่าพยายามจะลดขั้นตอนต่าง ๆ เหล่านี้ได้ไหม ก็พยายามแล้ว เขาบอกลดได้อีกประมาณ ๔๕ วันเท่านั้น ผมคงจะไม่เอารายละเอียดขั้นตอนต่าง ๆ ตั้งแต่ตั้งกรรมการตั้งแต่ลงไปสำรวจมาคำนวณแล้วก็เสนอการเบิกเงินต่าง ๆ ทั้งหมดนั้นได้ ลิสต์ (List) แล้ว ๓๓๐ วัน เราก็จะพยายามลดขั้นตอนนี้ เช่นแทนที่จะเอาคนไปคิดราคาต่าง ๆ ก็ให้ใช้คอมพิวเตอร์ อันนี้ก็เร็วขึ้นประมาณ ๔๐ วัน อาจจะเหลือ ๒๐๐ กว่าวัน แต่ผมจะพยายามต่อไปว่าขั้นตอนไหนที่จะลดได้ เช่นเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น หรือกระจายอำนาจออกไปสู่ในเขตของกรมทางหลวงต่าง ๆ ในต่างจังหวัด ซึ่งมี ๑๕ เขตดำเนินการแทนที่จะอนุมัติมาที่กรม อันนี้ก็จะเป็นเรื่องที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงต่อไป แต่ผมอยากจะเรียนสั้น ๆ ตรงนี้ว่าผมยอมรับความคิดเห็นของท่านสมาชิกหลายท่านที่บอกว่าการเวนคืนที่ดินนั้นประชาชนเสียสิทธิ เราควรที่จะดูแลสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญคือให้เขาได้สิทธิเต็มที่และในเวลาอันไม่นานนัก ซึ่งคงต้องมีการแก้ไขระเบียบต่าง ๆ ต่อไป ก็ขอความสนับสนุนจากท่านสมาชิกด้วยในกรณีที่ต้องมีกฎหมายเหล่านี้เข้ามาสู่สภาครับ นี่เป็นรายละเอียดที่ได้มีการถามในประเด็นเกี่ยวกับกฎหมายเวนคืนฉบับนี้ คือในท้องที่

ที่ท่านอดีตรัฐมนตรีช่วยฯ สุกฤษ์ ได้ถามว่าในตำบลโคกเตือ อำเภอไพศาลี
ที่เวณคีนฉบับแรกนี้ ท่านอยากจะทราบว่าการดำเนินการในเรื่องนี้ที่ต้อง
เวณคีนอีกจำนวน ๑๕ รายนั้นไม่ได้มีการเจรจาและยังไม่ตกลงราคา
ทำไมไปดำเนินการได้ใช้ใหม่ครับ ท่านคงจะเข้าใจอย่างนั้น ในประการแรก
ผมอยากจะเรียนว่าได้ใช้วิธีการปรองดองไปแล้ว แต่ว่าส่วนที่ยังติดค้างอยู่
ที่ต้องออกพระราชบัญญัติเวณคีนตรงนี้ ๑๕ รายนั้นเป็นที่บริเวณสี่แยกไต่ताल
บริเวณสี่แยกท่านคงจะทราบว่าเวลาเวณคีนนั้นบางที่เอาคนละ ๒ - ๓ ตารางวา
เอาจำนวนเล็กน้อยแล้วราคาก็คิดไปตามตารางวา ในตอนนั้นราษฎรเอง
ไม่ค่อยสนใจที่จะมารับเงิน เพราะเงินจำนวนน้อยแล้วก็ต้องการมาก
ซึ่งก็ดำเนินการไปแล้ว เพราะฉะนั้นจึงต้องออกพระราชบัญญัติเวณคีน
อันนี้ไปนะครับ-----

แล้วการที่ไปดำเนินการไปแล้วนั้นใช้กฎหมายอะไร ทำไมไม่รอให้มีการเวนคืนก่อน ผมอยากจะเรียนว่าในสมัยก่อนเรามีปัญหามากในเรื่องของการที่ว่า เมื่อจะสร้างถนน สายต่าง ๆ ทั่วประเทศตามความต้องการของประชาชน บางที ๕๐๐ รายไปติดที่ เพียง ๒ รายหรือรายเดียวก็ทำให้การก่อสร้างถนนนั้นชะงักไม่สามารถจะก่อสร้างได้ ในหลาย ๆ เส้นทางด้วยกัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ใช้วิธีการประกาศของ สำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อสามารถเข้าไปดำเนินการก่อนเนื่องจากเป็นกรณีเวนคืน โดยเร่งด่วน แต่อย่างไรก็ตามประชาชนก็ไม่เสียสิทธิ เช่น ถ้าไม่ตกลงราคา ก็ สามารถจะอุทธรณ์หรือฎีกาต่อไป ประชาชนสามารถใช้สิทธิอีก ๒ ขั้นตอน ถ้าหากว่ายังไม่ยินยอมก็คงจะต้องใช้วิธีเวนคืนอันสุดท้ายที่เราได้กระทำในวันนี้ แต่อยากจะเรียนว่าทั้ง ๑๐ ฉบับ ๙ ฉบับเป็นของกรมทางหลวงนั้นส่วนใหญ่แล้ว จะเหลือเพียงไม่กี่รายที่ต้องออกพระราชบัญญัติ เพื่อที่จะได้สิทธิของรัฐบาลตาม กฎหมายเท่านั้นเอง ส่วนใหญ่ถนนเหล่านี้ก็อย่างที่ท่านได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้คือว่า เราได้ก่อสร้างเสร็จแล้วและก็มีการใช้ถนนนั้นแล้ว แล้วก็ได้มีการตกลงส่วนใหญ่ ส่วนน้อยเท่านั้นที่มีปัญหา เพราะฉะนั้นจึงอยากจะเรียนให้ทราบในเรื่องถนนหมายเลข ๓๐๐๕ ที่ได้กล่าว ที่ท่านวิฑูรย์ได้ถามถึงเรื่องถนนสายเชียงใหม่ - ยางชุมน้อย ที่บอกว่าได้มีการก่อสร้างแล้วและประชาชนอยากจะถามว่าจะได้ค่าทดแทนเมื่อไร อันนี้ผมได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในปี ๒๕๔๐

สายเชียงใหม่ - ยางชุมน้อย อันสุดท้ายของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติ จากจังหวัดอุดรธานี นายแพทย์วิชัย ในกรณีที่มีการทุจริตจากการเวนคืนเส้นทาง ที่มีการเรียกเปอร์เซ็นต์ อันนี้ผมก็ได้ยินเหมือนกันแต่เราไม่มีหลักฐาน แต่ว่า ถ้าเส้นทางนี้ท่านมีบอกระบุได้ ถึงแม้ว่าไม่ต้องระบุบุคคลก็ได้ ผมขอหลักฐาน ถ้ามี ประชาชนสามารถที่จะยืนยันได้ เราจะขอตรวจสอบ แล้วถ้าพบหลักฐานจะลงโทษ อย่างรุนแรงเป็นกรณีตัวอย่างเลย เพราะผมเห็นว่าการเวนคืนเป็นการเสียสละ ของราษฎรอยู่แล้ว การที่ส่วนราชการไปล่วงล้ำสิทธิของประชาชนแล้วยังเรียกร้อง อะไรต่าง ๆ จากราษฎรเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องซึ่งไม่ควรทำ ผมจะดำเนินการอย่าง เฉียบขาดในกรณีนี้ แล้วถ้าหากว่าในกรณีเส้นทางอื่นก็บอก ณ ที่นี้ได้เลยครับ ถ้าหากว่ามีกรณีการเรียกร้องเช่นนี้ขอให้ท่านได้ส่งหลักฐานที่ผม รับรองว่าจะ ดำเนินการอย่างเฉียบขาดทุกกรณี เพราะว่าผู้ที่ถูกเวนคืนส่วนใหญ่ในชนบทนั้น เป็นผู้ที่ยากจน ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอิสสระ สมชัย

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน

สภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จาก
จังหวัดอุบลราชธานี สำหรับร่าง พ.ร.บ. เวนคืนซึ่งเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อพิจารณานั้นกระผมไม่มีความขัดข้องที่จะให้มีการผ่านกฎหมายทั้ง ๙ ฉบับนี้
แต่สิ่งหนึ่งซึ่งผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตในการเวนคืนที่เพื่อสร้างทางหลวงนั้น
ท่านประธานครับ ประชาชนซึ่งอยู่ในท้องถิ่นชนบท โดยเฉพาะต่างจังหวัดนั้นจะมี
ความเสียหายเปรียบจากการเวนคืนของคนในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑลอย่างยิ่ง
ข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัด กรณีการเวนคืนที่ในกรุงเทพมหานครนั้นมักจะไม่ได้ใช้
ราคาประเมินของทางราชการเป็นหลักเท่าไร แต่ได้อาศัยการซื้อขายที่เขา
เรียกว่าราคาในเชิงพาณิชย์ ตลอดจนกระทั่งราคาที่เป็นจริงที่มีการซื้อขายกัน

ตัวนี้เป็นตัวประเมิน เป็นตัวกำหนดราคาที่จะจ่ายเงินค่าเวนคืน ซึ่งกรม
ได้ทราบจากการทางพิเศษได้มีการคิดกันอย่างนั้น และในขณะเดียวกันสำหรับ
ต่างจังหวัดนั้นได้มีการกำหนดเอาราคาเวนคืนเอามาตรฐานมาจากราคาประเมิน
ของทางราชการ ซึ่งท่านรัฐมนตรีบอกว่า ๕ ปีมีการคำนวณกันครั้งหนึ่ง
เอาละครับท่านประธาน ในเมื่อกำหนดอย่างนั้นกระผมคิดว่าถึงแม้ว่าราษฎร
จะเสียเปรียบอยู่บ้างในกรณีการกำหนดราคาเวนคืนนั้น แต่สิ่งที่ร้ายยิ่งไปกว่านั้น
อย่างที่ท่าน ส.ส. จากจังหวัดอุดรธานีที่ท่านได้บอกรายละเอียด ผมอยากจะ
ยืนยันว่าในจังหวัดอุบลราชธานีของผมก็ไม่แตกต่างกันหรือครับ ไม่แตกต่างกัน
ออกจะหนักกว่านั้นด้วยซ้ำไปครับท่านประธาน มีถนนบางเส้นผมยกตัวอย่างง่าย ๆ
อย่างถนนทางหลวงเส้นจากตำบลอนจิก อำเภอพิบูลมังสาหารไปบ้านโนนเรียง
ที่อำเภอบุณฑริก ท่านประธานครับได้มีการกำหนดโดยเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง
นี้แหละครับ ออกไปตกลงในราคาจ่ายเงินค่าเวนคืนกับราษฎร เวนคืน ๒ ซ้ำทาง
เฉพาะที่เป็นสิ่งปลูกสร้าง สมมุติว่าราคาประเมินนั้นทางเจ้าหน้าที่กำหนดไว้ว่า
๖๐,๐๐๐ บาท ทางเจ้าหน้าที่บอกว่าเอาอย่างนี้ใหม่ คุณจะได้อีก ๑๐,๐๐๐ บาท
เป็น ๗๐,๐๐๐ บาท แต่ว่าต้องลงรายการตามที่ผมประเมินว่าเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท
เมื่อทางการจ่ายเงินมา ๑๐๐,๐๐๐ บาท ชาวบ้านเอาไป ๗๐,๐๐๐ บาท
แต่เจ้าหน้าที่เอาไป ๓๐,๐๐๐ บาท ผมได้รับการร้องเรียนครับท่านประธาน
แต่ทั้งนี้ท่านประธานครับ ถนนเส้นนี้สร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๑ การจ่ายเงิน
ผ่านมาหลายปีแล้ว สิ่งซึ่งผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบว่า การจ่ายเงิน
ค่าเวนคืนของกรมทางหลวงนั้นมีการทุจริตกันมากมาย คงไม่ใช่เฉพาะแต่
อุบลราชธานีกับอุดรธานีหรือครับท่านประธาน คงจะมีกันทั่วประเทศเกือบจะ
ทุกเส้น ผมขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีที่ท่านบอกว่าจะดูแลอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้น
ผมอยากให้ท่านได้กวัดขันเจ้าหน้าที่ในการทำงาน สิ่งหนึ่งสำหรับถนน
เส้นสายบ้านดอนจิก - โนนเรียง ที่ผมได้กราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ สร้างตั้งแต่
ปี พ.ศ. ๒๕๓๐ เปิดใช้การตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ ท่านประธานครับ ได้มีการ
จ่ายเงินค่าเวนคืนเพียงครั้งหนึ่งแค่นั้นเอง ครั้งทาง ครั้งหนึ่งนี้หมายความว่า
จ่ายเงินให้ค่าเวนคืนเฉพาะส่วนที่เป็นหมู่บ้านในเขตอำเภอพิบูลมังสาหาร
ส่วนหมู่บ้านซึ่งอยู่ในเขตอำเภอบุณฑริกประมาณ ๑๐ กว่าหมู่บ้าน จนถึงขณะนี้
ยังไม่มีมีการจ่ายเงินค่าทดแทนให้กับราษฎรเลย ข้ออ้างจากกรมทางหลวงบอกว่า
ทางหลวงเส้นนี้ซึ่งผ่านอำเภอบุณฑริกเป็นทางผ่านเขตป่าสงวนแห่งชาติ จำเป็น
จะต้องขออนุญาตจากกรมป่าไม้ก่อน เมื่อกรมป่าไม้เห็นอนุญาตแล้วจึงจะพิจารณา

จ่ายเงินค่าทดแทนให้ แต่ไม่ขอเรียกว่าเป็นเงินค่าเวนคืน ขอเรียกว่าเป็นเงิน
 ค่าทดแทน ท่านประธานครับ ทางกรมป่าไม้ได้อนุญาตให้กรมทางหลวงไป
 ก่อสร้างทางตั้งแต่สมัยรัฐบาลชุดที่แล้ว ได้เห็นอนุญาตให้ใช้เส้นนี้เรียบร้อยแล้ว
 และได้มีเจ้าหน้าที่จากกรมทางหลวงไปสำรวจ ไปประเมินราคาแต่ละครอบครัว
 ที่จะได้รับเงินชดเชยประมาณ ๕๐ ล้านบาท ราษฎรลงลายชื่อกันทั้งหมดในเขต
 อำเภอภูผทริก จนกระทั่งปัจจุบันนี้ยังไม่ได้รับเงิน และก็ไปบอกว่าทาง
 กรมทางหลวงปฏิเสธที่จะจ่ายเงินก้อนนี้ กระผมมีความเป็นห่วงตรงที่ว่า
 ๑. เจ้าหน้าที่ได้ไปให้คำมั่นสัญญาได้ลงรายละเอียดกันหมดแล้ว และไปบอกแล้ว
 ว่าครอบครัวไหนจะได้เงินกี่บาท แต่ในที่สุดไปบอกว่าไม่ยอมจ่าย ท่านประธาน
 ที่เคารพครับถนนเส้นนี้ผ่าน ๒ อำเภอ อำเภอพิบูลมังสาหารได้รับเงินเรียบร้อยแล้ว
 แม้จะถูกเจ้าหน้าที่แบ่งเอาไปบ้างก็ถือว่าได้รับ แต่ส่วนที่ผ่านอำเภอภูผทริก
 จนกระทั่งปัจจุบันนี้ยังไม่ได้รับเงิน เขามาร้องกับกระผม ผมสอบถามมาทาง
 กรมทางหลวง สอบถามมาทางท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่ได้อาตอบ -----

แต่ได้รับคำตอบจากเจ้าหน้าที่เขตการทางอำเภอวารินชำราบบอกว่ารัฐบาล
ไม่ยอมจ่าย ผมไม่ทราบว่าจะช่วยเหลือประชาชนได้อย่างไรดี ก็ได้แต่แนะนำ
ผมบอกว่า ผมมีข้อเสนอแนะทางเดียวว่าให้ไปร้องกับสมัชชาคนจนก็แล้วกัน
เพราะว่ารัฐบาลนี้ชอบให้สมัชชาคนจนมาเจรจาถึงสำเร็จ แต่ถ้าจะใช้
สภาผู้แทนราษฎรนั้น ผมรู้สึกว่าจะไม่ค่อยจะได้ผลทุกที เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ
ผมอยากจะกราบเรียนว่าก่อนที่สมัชชาคนจนจะดำเนินการอย่างไร ยังไม่สาย
หรือครับ ยังไม่สายที่จะไปบอกราษฎรว่าเงิน ๕๐ ล้านบาทนั้นรับจ่าย
ให้เขาเถอะครับ แม้ว่าจะไม่ใช่เงินค่าเวนคืน แต่ก็ถือว่าเป็นเงินชดเชย
ความเสียหาย ๗ ปีมาแล้วครับท่านประธาน ถนนเส้นนี้ราษฎรอำเภอหนองปรือ
เจอสภาพน้ำท่วม จะซื้อก็ไม่กล้าซื้อ เพราะเจ้าหน้าที่บอกว่าอย่าซื้อนะ
ถ้าซื้อแล้วไม่ได้เงิน จะซื้อก็ไม่กล้าซื้อเพราะจะขาดหลักฐาน นี้แหละครับ
ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่า ขอความกรุณาเถอะครับ ผมขอร้อง ขอให้ท่านได้ดูแลราษฎร
เงินเพียง ๕๐ ล้านบาท คงจะไม่มากมายเท่าไรหรือครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุวัฒน์ ธรรมเพชร

นายสุวัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สุวัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
ท่านประธานที่เคารพครับ ก็คงจะเป็นข้อสังเกตก่อนที่จะไปสู่ร่างพระราชบัญญัติ
อีก ๘ ฉบับ ซึ่งคิดว่าฉบับแรกนั้นน่าจะเป็นข้อสังเกตของเพื่อนสมาชิกในสภา
แห่งนี้ เพื่อให้ท่านรัฐมนตรีและท่านประธานได้พิจารณาถึงปัญหาที่เกิดขึ้น
ในเรื่องของการจัดการมรดกที่ดินหรือในเรื่องของร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ซึ่งเกิดขึ้นทั่วประเทศ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเชื่อมั่น
เหลือเกินว่า รัฐบาลที่ตั้นต้องมองปัญหาไปข้างหน้า สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันนั้น
ก็คือว่า การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นปัญหาซึ่งต้องติดตามหรือต้องทำงาน
ตามการสำรวจทาง หมายถึงว่ากรมทางหลวงนั้นสร้างเส้นทางก็เส้นทางต้อง
มีการสำรวจก่อน สำรวจแล้วก็ตั้งงบประมาณในการก่อสร้าง เรื่องของการ
เวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นต้องทำตามหลัง ผมเข้าใจดี ผมฟังท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมท่านได้ชี้แจงถึงสภาพปัญหาถึงขั้นตอนต่าง ๆ ว่า
ต้องรับผิดชอบขั้นตอนทั้ง ๓๖๕ วัน สามารถร่นระยะเวลาในการดำเนินการ
ในการเวนคืนลงมาได้ถึง ๕๕ วัน เข้าใจว่าเวลานี้กระทรวงคมนาคมกำลัง
ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในบางอย่างว่าทำอย่างไรเพื่อให้เกิดความคล่องตัว

ในการเวนคืน ท่านประธานครับในวันที่ผมได้มีโอกาสได้ซักถามท่านอธิบดี
กรมทางหลวงในกรรมาธิการงบประมาณปี ๒๕๓๙ ได้รับทราบจากเจ้าหน้าที่
กรมทางหลวง รับทราบจากผู้อำนวยการกองจัดการมลพิษที่ดินท่านเล่าให้ฟังว่า
ปัญหาของกรมทางหลวงในเรื่องของการจัดการมลพิษที่ดินที่ต้องวิ่งตามหลัง
ในการดำเนินการก่อสร้างเส้นทางนั้น เนื่องจากบุคลากร จังหวัดหนึ่งเวลานี้มี
จำนวนบุคลากรที่ดูแลเรื่องของการจัดการมลพิษที่ดินจังหวัดละ ๑ ท่าน ในขณะที่
กรมทางหลวงรับผิดชอบเส้นทางหลวงแผ่นดินเชื่อมระหว่างจังหวัดต่อจังหวัด
อำเภอต่ออำเภอมากมายกว่าสอง งบประมาณกรมทางหลวงปีหนึ่งหลาย
หมื่นล้านบาทท่านประธาน แต่ว่าการดำเนินการที่มีปัญหาอยู่ในสภาพปัจจุบันนั้น
ก็คือเจ้าหน้าที่ และการบริหารขั้นตอนต่าง ๆ ในระบบราชการต้องมีการแก้ไข
เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการตอบสนองการแก้ไขปัญหาในเรื่องของ
เส้นทางคมนาคมของกรมทางหลวงที่จะมีการก่อสร้างทั่วประเทศตาม
นโยบายของรัฐบาล ท่านประธานครับเรื่องการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น
เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลต้องมองไปข้างหน้าว่า เวลานี้ถนนสายประธานก็ดี
ถนนสายหลักก็ดี ต้องมีการเวนคืน สิ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ผ่านไปยังท่านประธาน
มาถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่เคารพของผมว่า การเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์นั้นที่บอกว่าต้องมองไปข้างหน้าต้องมองไปข้างหน้า ๒๐ ปี
ควรจะเวนคืนเท่าไร หลายคนที่มีความคิดว่าอุบัติเหตุบนท้องถนนเวลานี้ที่
เกิดขึ้นบนถนนกรมทางหลวงนั้นเนื่องจากว่าถนนกรมทางหลวงคับแคบ
คับแคบก็ต้องมีการขยาย จาก ๒ เลน วันนี้เป็นนโยบาย ๔ เลน จาก
๔ เลน ในอนาคตก็เป็น ๖ เลน -----

๑๑๒

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บุศกร ๕๓/๑

แต่นั้นก็หมายถึงว่าไม่สามารถลดอุบัติเหตุได้ ไม่สามารถที่จะเก็บค่าผ่านทางได้ เพื่อ
เอามาบำรุงเส้นทาง ท่านประธานครับ ผมเรียนประเด็นผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการฯ
ถ้าหากว่าเป็นประโยชน์ในการดำเนินนโยบายของกระทรวงคมนาคม ผมก็ฝาก
ไว้ด้วยว่า ถนนสายประธานระหว่างเมืองหลักต่อเมืองหลัก เมืองอุตสาหกรรมต่อ
เมืองอุตสาหกรรม เว้นคืนได้ใหม่ท่านประธาน เว้นคืนสัก ๘๐ เมตร ถึง ๑๐๐ เมตร
ทำอะไรครับ เพื่อให้มีเลน ๒ เลน หรือ ๔ เลน เป็นเลนของรถบรรทุก ๑๐ ล้อ ๑๘ ล้อ
๑๘ ล้อ กับ ๑๐ ล้อ วึ่งเฉพาะเลนรถบรรทุกอย่างเดียว ไป ๒ เลน กลับ ๒ เลน
จะแข่งขันเท่าไรก็หมายถึงว่า จะไม่มีผลกระทบต่อประชาชนผู้ใช้รถ ๔ ล้อ หรือ
รถจักรยานยนต์บนท้องถนน ผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่ากรมทางหลวงสามารถเก็บรายได้
จากรถบรรทุก ซึ่งบรรทุกสินค้าผ่านไปยังเมืองหลักต่อเมืองหลัก เป็นนโยบายที่คิดว่า
น่าจะทำได้และสามารถลดอุบัติเหตุได้มากมายบนท้องถนนของกรมทางหลวงที่เชื่อม
ระหว่างเมืองต่อเมือง รถบรรทุกที่วิ่งตอนกลางคืนวิ่งเฉพาะเลนของรถบรรทุก วึ่ง
เฉพาะเลนของรถ ๑๘ ล้อ ตรงนี้ท่านประธานคือข้อสังเกตหนึ่งที่น่าเรียนผ่านไปยัง
ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

อีกประเด็นหนึ่งท่านประธานครับ ในเรื่องของการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน
ในเรื่องของที่ดินที่ประชาชนครอบครองมานานเป็นร้อยปีแล้ว ที่ดินเหล่านั้น
ประชาชนหรือบรรพบุรุษนั้นได้ให้กับลูกหลานมา แต่ไม่มีเอกสารสิทธิ ผมรับทราบ
ว่ามีมติคณะรัฐมนตรีอยู่ ซึ่งไม่สามารถที่จะให้กรมทางหลวงนั้นจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินได้ ไม่ว่า
ในเรื่องของสิ่งก่อสร้างก็ดี ไม่ว่าสิ่งที่เป็นสิ่งปลูกสร้างของประชาชนซึ่งอยู่ใน
เขตทางหลวงที่ต้องการสร้างถนนขยายผิวจราจรเป็น ๔ เลนก็ดี เนื่องจากผิดมติ
คณะรัฐมนตรี แต่มีบ้านของประชาชน มีอาสินชาวบ้านที่ปลูกมานานแล้ว เป็นอาสิน
ซึ่งประชาชนรับผลประโยชน์ทุกปี แต่เมื่อต้องการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินจัดไม่ได้ เป็นปัญหา
เหมือนกัน เวลาที่สายประธานหลายเส้นทางด้วยกันที่มีปัญหาว่ากรมทางหลวงไม่สามารถ
ดำเนินการได้ เนื่องจากว่าประชาชนไม่ยินยอม ตรงนี้ก็ เป็นปัญหาของกรมทางหลวง
เหมือนกัน ผมจึงเรียนฝากท่านประธานเอาไว้ว่า การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น
ให้มองไปข้างหน้า จะขยายถนนเป็น ๔ ช่องจราจร ๖ ช่องจราจรในอนาคตนั้น
ต้องมีการเวนคืนไว้ก่อน ปัญหาที่จะแก้ได้ว่าประชาชนนั้นพร้อม งบประมาณพร้อม เมื่อมี
แบบแปลนพร้อมก็จะสามารถแก้ไขปัญหาในเรื่องของเส้นทางในกรมทางหลวงได้ครับ
ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่าการอภิปราย
ส่วนใหญ่ก็จะเห็นด้วยแต่ฝากข้อสังเกตไว้เท่านั้น ผมเห็นว่ายังมีร่างพระราชบัญญัติเวนคืน

๑๑๓

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

บุศกร ๕๓/๒

อีกตั้ง ๙ ฉบับ จึงอยากจะขอหารือว่าสมควรจะลงมติได้หรือไม่ ถ้าไม่ขัดข้องผมจะ
ขอลงมติเสียเลย

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ สมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

- ๕๕/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุม
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ต่อไปเป็นคณะกรรมการ
เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมหามัตถนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
เรียนท่านประธานที่เคารพและสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอเสนอกรรมการ
เต็มสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอตีตั้งคณะกรรมการ
เต็มสภา ท่านสมาชิกจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าตั้งคณะกรรมการ
เต็มสภาพิจารณา ๓ วาระ ขอเชิญท่านเลขาฯ ดำเนินการครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒนกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเต็ อำเภอไพศาล

จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๔

สายสถานีรถไฟนครสวรรค์-ต่อเขตสุขาภิบาลชั้นสมอทอดควบคุม

ดอนสีแยกไคตาล

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเต็ อำเภอไพศาล จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์-ต่อเขตสุขาภิบาลชั้นสมอทอดควบคุม ดอนสีแยกไคตาล

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเต็ อำเภอไพศาล จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๐๐๔ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์-ต่อเขตสุขาภิบาลชั้นสมอทอดควบคุม ดอนสีแยกไคตาล พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวנדินตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวנדินอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโคกเต็อ
อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๓๐๐๕ สายสถานีรถไฟนครสวรรค์ - ต่อเขตสุขาภิบาลขับสมทอดควบคุม
ตอนสี่แยกไต่ताल

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณองกรณ์เชิญศรี

นายองกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม องกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริงกระผมตั้งใจที่จะอภิปรายในช่วงก่อนรับหลักการ
แล้วก็คงจะใช้สิทธิเพียงครั้งเดียวในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวנדิน
๙ ฉบับของกรมทางหลวง แต่มาถึงในส่วนของการพิจารณาเรียงมาตราใน
มาตรา ๔ ที่เกี่ยวข้องกับแผนที่แนบท้ายร่างพระราชบัญญัติเวנדินอสังหาริมทรัพย์นั้น
กระผมใคร่ขอที่จะให้ความเห็นในการอภิปรายครั้งนี้ว่า ในรูปแบบของแผนที่นั้น
ท่านประธานคงเห็นว่าเป็นการเวנדินบริเวณพื้นที่สี่แยก ซึ่งความห่วงใยของ
กระผมก็ดี หรือจากท่าน ส.ส. บุญชู โรจนเสถียร ก็ได้ ท่าน ส.ส. สมควร โอบอ้อม
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งติดภารกิจการประชุมงบประมาณ
แผ่นดินอยู่ในขณะนี้ก็ดังนี้ -----

โดยแท้ที่จริงแล้ว เป็นรูปแบบการก่อสร้างขยายทางหลวงในลักษณะเดียวกัน
แทบจะกล่าวได้ว่าหลายร้อยจุดทั่วประเทศ ทั้งที่ดำเนินการไปแล้วอย่างกรณี
ของทางหลวงหมายเลข ๓๐๐๕ กิติ หรือว่าในการดำเนินการทางหลวง
หมายเลขอื่น ๆ ทั่วประเทศ กรณีเช่นนี้นั้นค่อนข้างที่จะเป็นปัญหาพอสมควร
ในกรณีที่กระผมใคร่ขอที่จะให้ข้อมูลต่อท่านประธานว่า ลักษณะของการเลื่อนมุม
ตามสี่แยกนั้นมักจะเป็นรูปแบบการก่อสร้างตามแผนงานของกรมทางหลวง
ทั่วทั้งประเทศ แต่มีบางพื้นที่ที่ไม่สมควรที่จะต้องดำเนินการในลักษณะเช่นนี้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่เป็นชุมชนติดเมือง เพราะว่ากากรก่อสร้างทางหลวงนั้น
ได้ดำเนินการมาหลายปี การขยายตัวของเมืองหลายเมืองแม้แต่ในส่วนของ
จังหวัดนครสวรรค์กิตินั้นมีการขยายตัวจนกระทั่งถนนทางหลวงแผ่นดินนั้นกลายเป็น
ถนนที่อยู่ติดหรือผ่าชุมชน ประการนี้เองที่กระผมใคร่ขอกราบเรียนท่านประธานว่า
เป็นไปได้หรือไม่ในกรณีที่มีรูปแบบอย่างนี้ แต่ว่ากรมทางหลวงที่เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนมานั้นให้ไปพิจารณาว่า หากว่ามีจังหวัดใดชุมชนใดที่ถนน
ทางหลวงนั้นพาดผ่านชุมชนเมืองเข้าไป แล้วก็สำนักผังเมืองกิติหรือแม้แต่แผนงาน
ของกรมทางหลวงกิตินั้นมีแนวทางในการที่จะตัดถนนบายพาส (Bypass)
ห่างออกไปจากเมืองก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องมาเวนคืนในลักษณะที่เป็นแผนที่
ประกอบโดยการเลื่อนมุมของสี่แยกและกระทบกระเทือนต่อสิทธิส่วนบุคคลของ
ประชาชน กระผมเรียนในท้ายที่สุดว่าแม้แต่ถนนทางหลวงหมายเลข ๕ ซึ่งมีอยู่
ประมาณเกือบ ๒๐ จุดตั้งแต่วังมะนาวผ่านไปจนกระทั่งถึงเข้าเขตจังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์นั้นเกือบ ๒๐ จุด และมีประมาณ ๑๐ จุดเป็นอย่างน้อยที่อยู่ในแนว
ที่จะเปลี่ยนแนวทางของทางหลวงแผ่นดินเป็นบายพาส เพราะฉะนั้นความปลอดภัย
ก็จะเพิ่มขึ้นเนื่องจากความจอบแจของการจราจรได้เปลี่ยนไป แล้วก็รูปแบบเป็น
อย่างที่เป็นแผนที่แนบท้ายร่างพระราชบัญญัติในพื้นที่อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์
เหมือนกันทุกประการ ในส่วนนี้จึงใคร่ฝากไว้ประกอบการพิจารณาในมาตรา ๕
ด้วยครับ ขอขอบคุณมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงไหมครับ
ตามข้อสังเกตของคุณองกรณ์

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติครับ ผมขอรับข้อสังเกตของ
คุณองกรณ์ เพื่อให้กรมทางหลวงได้พิจารณาในการก่อสร้างทางหลวงที่ผ่าไปใน
เมืองต่อไปว่าสมควรจะหลีกเลี่ยงแล้วก็ปัญหาการจราจรในปัจจุบันเราก็พยายาม

ที่จะให้มีถนนบายพาสอยู่แล้วนะครับ แต่ว่าในบางสายที่ดำเนินการไปก่อนแล้วก็
อาจจะมีการขยับนี้ แต่ว่าจะรับเป็นข้อสังเกตครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงพอใจนะครับ เชิญท่านเลขานุการ ต่อ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้ข้อสงหาภิรมทริพย์ที่เวนคืนตาม

มาตรา ๕ ภายใประยะเวลาดสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม

พระราชบัญญัตินี้

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนข้อสงหาภิรมทริพย์ และรายชื่อเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน

.....

....."

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการพิจารณาตามลำดับ
มาตราแล้วนะครับ ต่อไปก็เป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปลีกครั้งหนึ่งตาม
ข้อบังคับข้อ ๑๐๕ มีท่านสมาชิกจะขอแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันว่าจบการพิจารณาใน
วาระที่ ๒ ต่อไปผมจะขอลงมติในวาระที่ ๓ ว่าจะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ

ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าเห็นชอบกับ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

๑๑๙

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ชุดีมา ๕๕/๓

ต่อไปเป็นวาระที่ ๕.๒๘ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและ
ขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๕๓๑ สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้า
บ้านไผ่ขวาง-บ้านคันคู พ.ศ.

- ๕๖/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้าง
 และขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๕๓๑ สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอน
 แยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันทู พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอ
 เมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวง หมายเลข
 ๓๕๓๑ สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันทู

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน
 เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๓๕๓๑ สายแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี
 ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันทู ตามที่ได้มีการกำหนดที่ดินในบริเวณที่จะ
 เวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
 เพื่อสร้างและขยายทางหลวงจังหวัด หมายเลข ๓๕๓๑ สายทางแยกเข้า
 สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันทู พ.ศ. ๒๕๓๒ เสร็จแล้วสมควร
 ที่จะดำเนินการเวนคืนดังกล่าว จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 จึงเสนอมาเพื่อพิจารณา

ผมขอเรียนเพิ่มเติมเล็กน้อยว่าถนนสายนี้มีที่ที่จะต้องเวนคืนตาม
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหลือเพียง ๓ รายเท่านั้น ตามแผนที่ที่ได้แนบมา
 ซึ่งกรมทางหลวงได้นำค่าทดแทนไปฝากไว้ที่ธนาคาร จะเข้าใจถ้าดูตาม
 แผนที่นี้ก็เช่นเดียวกันครับ ตรงบริเวณใกล้ทางแยกแล้วก็พื้นที่เวนคืนเล็กน้อย
 เจ้าของอาจจะไม่ค่อยสนใจที่จะไปรับเงินและตกลงราคา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิฑูรย์ครับ

นายวิฑูรย์ นามบุตร (อุปราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม วิฑูรย์ นามบุตร ประชาธิปัตย์ จังหวัดอุบลราชธานี ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
 ซึ่งได้เสนอเข้ามาวันนี้ดูเหมือนจะมากถึง ๘ ฉบับ แต่ผมเชื่อว่าคงจะใช้เวลา
 ไม่นานนัก เพราะว่าอย่างกระผมต้องขอสิทธิครั้งนี้ก็คงเป็นครั้งสุดท้าย ก็จะพูดถึง
 เรื่องหลักการและตั้งข้อสังเกต และก็เรียนถามท่านรัฐมนตรีบางข้อที่ท่าน
 ยังไม่ได้ตอบซึ่งได้ถามไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ครั้งแรก ท่านประธานที่เคารพครับ
 การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ของเราตามมาตรา ๓๘ กฎหมายรัฐธรรมนูญ
 ผมเชื่อว่าถ้ามีการดำเนินการที่ดีที่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืน

๑๒๑

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นักสืบ ๕๖/๒

ต่อไปจะเข้ามาสู่สภาน้อย เพราะผมเชื่อว่าการที่จะไปสร้างประโยชน์ให้กับคนส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคมนาคมหรือว่าสาธารณูปโภคทุกอย่างราษฏรนั้น เขาก็ได้รับประโยชน์อยู่แล้ว แต่อาจจะมีการกระทบกระทั่งอันถึงสิทธิของบุคคลบางคน ไม่มากนัก ถ้าเจ้าหน้าที่หรือว่าทางราชการมีการบริหารการจัดการที่ดี ก็คงไม่จำเป็นครับต่อไปต้องมาใช้เวลาที่สภาแห่งนี้ออกเป็นพระราชบัญญัติเวนคืน ผมเชื่อว่าราษฏรเขายินยอมอยู่แล้ว แต่สิ่งที่ผมสงสัยขึ้นตอนหนึ่งก็คือ ขึ้นตอนการดำเนินการเราพูดกันตลอดอยู่ในสภาหลายครั้งที่มีกฎหมายเวนคืน เข้ามาก็จะถูกตำหนิว่าทำไมการจ่ายเงินถึงล่าช้านัก ท่านรัฐมนตรีมีโอกาสดูได้ชี้แจงเมื่อสักครู่ที่ใช้เวลาประมาณ ๓๐๐ กว่าวัน แต่อยากจะขอเรียนถามท่านประธานฝากไปถึงท่านรัฐมนตรีอีกครั้งว่าอยากจะทราบเวลาหลังจากที่ตั้งกรรมการเสร็จไปตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินตกลงราคาเรียบร้อย หลังจากตรงนี้ใช้เวลากี่วัน และก็อย่างที่ผมเรียนท่านรัฐมนตรีไว้เมื่อสักครู่ว่ามีถนนสายหนึ่งเส้นอำเภอม่วงสามสิบ - อำเภอเขื่องใน ของจังหวัดอุบลราชธานี ชาวบ้านเขายินยอมมีการตกลงเรื่องค่าเสียหายทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว แต่ขณะนี้ยังไม่ได้รับเงิน เขาเป็นห่วงเป็นใย สิ่งหนึ่งผมต้องขอทราบเรียนท่านประธานว่าผมมีส่วนร่วมในการดำเนินการ มีโอกาสได้ไปช่วยกรมทางหลวงเพื่อที่จะก่อสร้างถนนเส้นนี้ให้แล้วเสร็จตามเป้าหมายระยะเวลา-----

เพราะว่าชาวบ้านก็มาถามผู้แทนฯ นี่แหละครับว่า ขณะนี้ยังไม่ให้เงิน จะให้เขาทำไหม ผมก็ให้ความมั่นใจกับราษฎรว่า อย่างไร ๆ พวกเราก็ได้ ขอให้ทางกรมทางหลวงได้ดำเนินการเพื่อจะได้ใช้ถนนรวดเร็วขึ้นจะเกิดประโยชน์กับพวกเรา แต่ขณะนี้ชาวบ้านเริ่มมาทวงว่า ที่ผู้แทนฯ ที่ ส.ส. พูดว่าจะได้นั้นทำไม่ไม่ได้สักที เวลาที่เนิ่นนานมามากแล้ว อยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยตอบให้หน่อยอีกครั้ง สายอำเภอม่วงสามสิบ - อำเภอเชื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ คูสมุล เชิญครับ

นายมานะ คูสมุล (นครพนม) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพ ผม มานะ คูสมุล ส.ส. พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดนครพนม ผมขอกราบเรียนว่าในการเวนคืนนี้ วันนี้ได้ฟังสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพูดเรื่องของประชาชน แต่ที่คาใจผมอยู่เกี่ยวกับการสร้างทางหลวงแผ่นดินนั้นก็คือวัด พระท่านไม่สามารถที่จะไปร้องเรียนกับใครได้ ท่านไม่สามารถที่จะอุทธรณ์ได้ เพราะฉะนั้นในการจ่ายค่าเวนคืนให้กับวัด ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีได้ดูแลเรื่องนี้ให้ใกล้ชิดด้วย เพราะการสร้างถนนในแต่ละเส้นทางนั้นจะต้องมีการผ่านวัด ผมขอกราบเรียนว่าอย่างทางเลยเมืองผ่านวัดถึง ๓ วัด กินเนื้อที่วัดหนึ่งเข้าไป ๒ ไร่ครึ่ง พร้อมกำแพงที่ก่อสร้างกรมทางหลวงประเมินให้ ๖๐,๐๐๐ บาท สร้างขั้มประตูอันเดียวยังไม่พอครับ ตรงนี้ผมขอกราบเรียนว่าในกรณีที่เป็นวัด ถ้าท่านจะแก้ไขระเบียบหรือเป็นพระราชบัญญัติอะไรก็แล้วแต่ ขอให้ท่านได้ดูแลเป็นกรณีพิเศษ เพราะว่าวัดนั้นมีใช้สมบัติของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นสมบัติของประชาชนทั่วไป เป็นสมบัติของชาติ วัดหลายวัดที่ถูกเวนคืน พระท่านไปร้องเรียนใครไม่ได้ ท่านไม่ได้ทราบข้อกฎหมายว่าท่านจะต้องอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการรับเรื่องอุทธรณ์ เพราะฉะนั้นในกรณีของวัด ขอให้ทางกรมทางหลวงหรือว่าหน่วยราชการอื่น ๆ ซึ่งจะทำการเวนคืนพื้นที่ของวัดนั้นกรุณาได้ออกเป็นระเบียบหรือพระราชบัญญัติพิเศษเฉพาะในการที่จะดำเนินการให้เพราะอะไรครับ ถ้าอย่างท่านไปรื้อกำแพงวัดเข้าไป ๑๐๐ เมตร พระท่านไม่มีเงินไปสร้างหรือครับ ก็ต้องไปให้ชาวบ้านสร้างถวาย อุทิศถวายด้วยความศรัทธาก็ไปช่วยกันทำ ช่วยกันหางบประมาณมาสร้าง ท่านไปเห็นวัดหลาย ๆ วัดจะเห็นว่าบางหมู่บ้านท่านดูบ้านอาจจะโทรม ๆ แต่ดูที่วัดสิครับไม่ว่าโบสถ์ ไม่ว่าประตู ไม่ว่ากำแพงวัด จะดูแลสวยงามมาก นั่นคือศรัทธา

๑๒๓

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ณัฐชนก ๕๗/๒

ในทางศาสนา เพราะฉะนั้นผมขอกราบเรียนว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการฯ ถ้าท่านจะแก้ไขระเบียบตามที่ท่านได้ชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ในตอนต้นนั้น ขอให้ท่านได้ศึกษาระเบียบในการที่จะเพิ่มหรือประเมินราคา หรือให้กรมทางหลวงแผ่นดินได้สร้างสิ่งสาธารณสถานนั้นคืนให้กับวัด โดยที่อาจจะไม่ต้องมอบเงินให้วัดไปสร้าง แต่ถ้าเป็นกำแพงแล้ว ท่านประเมินราคามาว่าราคา ๕ ล้านบาท ท่านก็ต้องสร้างให้ ๕ ล้านบาท ให้เหมือนเดิม ไม่ต้องให้พระให้เจ้าท่านเดือดร้อน ไม่ต้องให้ประชาชนเดือดร้อน เพราะสิ่งนี้คือสิ่งที่เป็นสมบัติของประชาชน กราบขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอใช้โอกาสนี้กราบเรียนข้อซักถามของท่านสมาชิกบางท่าน เมื่อสักครู่ท่านผู้มีเกียรติ ส.ส. วิฑูรย์ นามบุตร ในประการแรกได้ถามถึงเรื่องถนนของม่วงสามสิบ - เชื่องในว่าจะจ่ายได้เมื่อไร อันนี้ทางกรมทางฯ ได้กำหนดแผนงานที่จะจ่ายเงินทั้งหมดในเร็ววันนี้ และคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๔๐ ครับ

ประการที่ ๒ อยากจะตอบสั้น ๆ ท่านได้ถามว่าหลังจากที่ได้มีการตกลงราคากันไว้แล้วต้องใช้เวลาอีกกี่วันถึงจะจ่ายเงินได้ ผมอยากจะเรียนว่าขั้นตอนหลังจากที่ตกลงราคาแล้วยังมีอีกหลายขั้นตอน เช่น จะต้องไปรังวัดที่ดินซึ่งใช้ระยะเวลาประมาณ ๓๐ วัน และรับรองเนื้อที่ในรายละเอียดอีกประมาณ ๔๐ วัน คำนวณค่าทดแทนตามหลักฐานอีก ๑๕ วัน แล้วก็ส่งสำนักกรรมสิทธิ์ที่ดินกรมทางหลวง เพื่อได้ประเมินทั้งหมดอีกประมาณ ๓๐ วัน แล้วถึงจะมีการประกาศให้เจ้าของในเรื่องราคาต่าง ๆ อีก ๓๐ วัน ฉะนั้นถ้าดูขั้นตอนนี้แล้วก็ยังอยู่ในประมาณอีก ๒๐๐ วัน ๒๐๐ วัน ถึง ๒๒๕ วัน ก็อย่างที่ผมได้กล่าวตอนต้นนะครับ ผมเองรับงานนี้ก็พยายามที่จะมาตรวจสอบดูขั้นตอนต่าง ๆ อันไหนที่ลดได้ก็จะพยายามลด ขอเรียนไว้อย่างนั้น เพราะว่าผมเองก็เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเช่นเดียวกับท่าน ก็ตั้งใจในเรื่องราคา ความเป็นธรรมและความล่าช้า -----

๑๒๔

สพ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

นภา ๕๘/๑

บังเอิญว่าบางคำถามที่ได้ถามไปยังไม่ได้อตอบ เดี่ยวเกรงว่าจะมีการซักถามเพิ่มเติมจากท่านผู้มีเกียรติบางท่าน เช่นคุณนิพิฐฐ์ถามว่าในขณะนี้กรมทางหลวงยังค้างค่ากรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนทั่วประเทศทั้งหมดกี่ราย และเป็นเงินเท่าไร จะจ่ายหมดเมื่อไร ก็อยากจะเรียนสั้น ๆ ว่าขณะนี้ตัวเลขอาจจะคลาดเคลื่อนเล็กน้อย เพราะบางรายยังไม่ได้แจ้ง แต่ที่ใกล้เคียงที่สุดขณะนี้ค้างค่าเวนคืนทั้งหมด ประมาณ ๓๐,๙๕๘ ราย เงินประมาณ ๕,๘๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งในเรื่องเงินไม่มีปัญหา ติดขัดก็อย่างที่ผมว่าคือขั้นตอนของการทำงานอันนี้ เพราะฉะนั้นคนที่ค้าง ๓๐,๐๐๐ กว่ารายก็คงจะได้เร็ว ๆ นี้ หลังจากที่ขั้นตอนของการวัดอะไรต่าง ๆ เพราะว่าเจ้าหน้าที่เองก็ต้องทำงานด้วยความรอบคอบเหมือนกัน เพราะว่าถ้าหากผิดพลาดไปก็หมายถึงว่า เขาจะต้องรับความผิดทั้งกฎหมายอาญาด้วย ส่วนในเขตป่าสงวนผมอยากจะเรียนสั้น ๆ ว่าจะมีอีกหลายเส้นทางในเขตป่าสงวนนั้นอย่างที่ท่าน ส.ส. สุกัญจน์ จากจังหวัดพัทลุงได้กล่าวเอาไว้ก็คือว่า มีมติ ครม. ว่าห้ามจ่ายในกรณีที่ถูกรุกในที่ซึ่งเป็นป่าสงวนที่สาธารณะ ซึ่งอันนี้ถ้าจะทำได้ก็คือจะต้องแก้มติ ครม. ซึ่งผมจะพยายามดำเนินการไปดูแล แล้วก็เห็นใจถึงแม้ว่าจะเป็นที่ป่าสงวน แต่บางที่ก็อย่างที่เรารู้ ๆ กันในสภาตลอดเวลาว่า ไม่ทราบว่าใครรุกที่ใครในระหว่างที่สงวนกับที่ของราษฎร เพราะบางแห่งก็มีเลขที่แต่ยังเป็นเขตป่าสงวน เพราะฉะนั้นอันนี้ถ้าจะทำได้ก็คงจะต้องแก้มติ ครม. ซึ่งผมจะไปดูแลอีกครั้งหนึ่งว่าสมควรจะดำเนินการอย่างไร สำหรับที่ท่านมานะได้กล่าวถึงเรื่องที่ดินของวัด ก็คงจะรับข้อสังเกตไว้เพื่อให้พิจารณาในกรณีที่เป็นศาสนสถานนั้นจะต้องดูแล เพราะว่าพระท่านคงจะไม่เรียกร้อง เราถือว่าอันนี้เป็นสมบัติของประชาชนโดยส่วนรวมจะต้องดูแล แต่ว่าระเบียบที่ว่าเราจะไปสร้างให้แทนนั้นก็คงจะเป็นปัญหา ก็คงจะต้องจัดเงินให้ แต่ว่าดูแลจะให้ความเป็นธรรมมากที่สุดอย่างไร ถ้าท่านสมาชิกเห็นว่าตรงไหนที่ยังไม่เป็นธรรม โดยเฉพาะในเรื่องที่วัดที่ศาสนาที่มีสียดินนี้ ก็ขอให้ร้องกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้เราจะช่วยดูแล เพราะว่าก็คงจะมีไม่มากนักในกรณีที่เป็นวัดและศาสนสถานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์

เชิญครับ

๑๒๕

สผ ๑/๒๕๓๔ (ส. ๑)

นภา ๕๘/๒

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย กระผมจะขออนุญาตใช้เวลาเพียงเล็กน้อยในการที่จะพูดถึง
เรื่องปัญหาการเวนคืน ซึ่งผมเองจะไม่พูดถึงว่าการเวนคืนนั้นจะได้ประโยชน์
ต่อระบบนายทุนหรือว่า ผู้ที่จะมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องที่รู้ว่าจะมีการเวนคืนที่ไหน
แล้วก็ไปซื้อที่ดินตักไว้ ผมจะไม่พูดถึง แต่สิ่งที่ผมจะพูดถึงนั้นก็คือ ผู้ที่ประสบ
ความเดือดร้อนจากการถูกเวนคืนของรัฐ ซึ่งผมถือว่าการเวนคืนนั้นถึงแม้ว่า
จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมือง ในขณะที่เดียวกันสิ่งเหล่านี้รัฐเองก็ต้อง
คำนึงถึงว่า การเวนคืนนั้นคือการรอนสิทธิของพี่น้องประชาชนบางส่วนเหมือนกัน
สำหรับผู้ที่มิที่ดินเพียงเล็กน้อยแล้วถูกเวนคืนคือสิ่งที่น่าเห็นใจ แต่ผมเองนั้น
ผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วยว่า อยากให้ท่านสำรวจดูที่รัฐบาลนั้น
ได้เวนคืนที่ดินเพื่อดำเนินการไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างกรมทางหลวง
มีไหมที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เวนคืนไปหมดแล้วแต่ยังไม่ได้ดำเนินการ
อะไรเลย เท่าที่ผมรับทราบบริเวณสี่แยกอ่าวอุดม ตำบลทุ่งสุขลา
อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีนั้น ได้มีการเวนคืนเพื่อทำในระบบวงแหวน
มาเป็นเวลาถึง ๑๐ กว่าปี ชาวบ้านเองก็ไม่มั่นใจว่าทางรัฐบาล
จะดำเนินการอะไร ขณะนี้ก็ได้ทำอะไร ผมเชื่อว่าถ้าหากการเวนคืนนั้น
ได้ทำในช่วงที่กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ใช้ ผมเชื่อว่าราษฎร
ต้องขอคืนแน่นอน ผมอยากให้ท่านตรวจสอบ นอกจากตรงนี้แล้ว ผมอยากให้
ท่านตรวจสอบว่าทั่วประเทศเวนคืนไปแล้วขณะนี้ทำอะไรบ้าง ถ้ายังไม่ได้ทำ
ก็ขอให้ท่านรีบดำเนินการ

ประการที่ ๒ ที่ผมอยากจะฝากก็คือว่ามีพี่น้องบางกลุ่มถูกเวนคืน
อย่างตัวอย่างที่โครงการพัฒนาชายฝั่งตะวันออก-----

ชาวบ้านบางคนนั้นถูกเวนคืนเพื่อสร้างท่าเทียบเรือ แต่อยู่ ๆ ย้ายเข้ามาแล้วก็ยังโดนอีก โดนเวนคืนเพื่อดำเนินการเป็นพื้นที่ของนิคมอุตสาหกรรม พอย้ายมาอีกฝั่งหนึ่งก็ปรากฏว่ากรมทางหลวงนั้นมีการเวนคืนอีก เพื่อขยายทางแล้วก็ทำระบบวงแหวน สิ่งที่ผมอยากจะทำสำหรับท่านรัฐมนตรีก็คือแผนงานของรัฐบาลนั้นไม่ได้มีการประสานกัน ถ้าหากว่ากรมทางหลวงจะได้มีโอกาสประสานงานกับแผนพัฒนาเมืองกับสภาพัฒน์ หรือหากว่ารัฐบาลจะมีนโยบายที่จะดำเนินการใด ๆ ก็แล้วแต่ ขอให้การเวนคืนนั้นประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโดยเฉพาะอย่างกรมผังเมืองหรือว่าผังเมืองจังหวัดว่า แนวทางในการที่กรมทางหลวงจะพัฒนาจะเป็นไปในแนวใดและการวางแผนงานก็เป็นสิ่งที่สำคัญ ถ้าหากว่าเรามีการวางแผนในระยะยาวแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาแล้วก็จะเป็นที่มั่นใจกับประชาชนได้ว่า ตรงนั้นอย่าไปทำประโยชน์อะไร บางทีมีการเวนคืนไปแล้วชาวบ้านเขานึกว่าจะไม่เวนคืนอีก แต่อยู่ ๆ มาวันหนึ่งกลับไปขยายทาง ชาวบ้านเขาไม่รู้มาก่อน ถ้าหากว่าเราจะวางแผนการพัฒนาหรือวางแผนในระยะยาวแล้ว เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนได้รับรู้ สิ่งเหล่านี้ประชาชนก็จะไม่ดำเนินการใด ๆ ลงไปแล้วก็รัฐบาลเองก็ไม่ต้องเสียเป็นค่าใช้จ่ายเป็นค่าทดแทนเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้างอะไรอีก อันนี้ประการที่ ๒

ประการที่ ๓ นั้นในกรณีที่ท่านได้ตอบข้อชี้แจงเกี่ยวกับความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องของความเป็นธรรม ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนุญจะได้บ่งบอกว่าการเวนคืนนั้นจะต้องมีความเป็นธรรมโดยคำนึงถึงราคาซื้อขาย นอกจากนี้ประกาศคณะปฏิรูปฯ ฉบับที่ ๔๕ ก็ได้เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งจะอำนวยความสะดวกให้ได้ว่า การเวนคืนนั้นจะเกิดความเป็นธรรม แต่ในแง่ข้อเท็จจริงแล้วไม่ใช่ กรมทางหลวงเมื่อมีการเวนคืนมักจะมีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาค่าทดแทนเวนคืน ซึ่งปกติก็จะมีกำนัน ผู้ปกครองท้องที่ มีข้าราชการในพื้นที่แล้วก็สมาชิกสภาจังหวัดหรือว่าประธานสภาจังหวัดนั้นเป็นผู้ที่เป็นกรรมการอยู่ด้วย แต่ในทางข้อเท็จจริงแล้วคณะกรรมการได้เสนอข้อคิดเห็นหลายประการเพื่อให้การเวนคืนนั้นมีการชดใช้ราคาที่เป็นธรรมมากขึ้น แต่ว่าหลังจากที่ได้เสนอกับเจ้าหน้าที่แล้ว แล้วส่งไปยังหน่วยเหนือแล้วส่งไปยังกระทรวงแล้วไม่ปรากฏว่าข้อเสนอเหล่านี้ได้รับการพิจารณา ถ้าหากว่าท่านจะมามองว่าการที่จะนำข้อเท็จจริงหรือว่าหลักฐานที่จะบ่งบอกว่าราคานี้เป็นราคาที่ใกล้เคียงกับการซื้อขายแล้ว ผมคิดว่าตัวนี้เองเดี๋ยวก็คงจะไม่ได้ อย่างที่ท่านได้เขียนแล้วว่าบางครั้งในการจดทะเบียนการซื้อขายก็ดี การจำนองก็ดีมีการหลีกเลี่ยง แต่ว่าท่านลืมมองไปว่าในบางจุดนั้นไม่ได้มีการซื้อขายกันมานาน

๑๒๗

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ชนิกา ๕๙/๒

ในการพิจารณาของท่านจะบอกว่า จะพิจารณาตามราคาประเมินที่ทางราชการได้ประเมินไว้หรือว่าราคากลางที่ใช้ในการเสียภาษีในการจดทะเบียนนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ผมเห็นด้วยกับการที่ ฯพณฯ ได้หาแนวทางแก้ไขว่า การประเมินนั้นควรจะต้องมีคณะกรรมการที่จะต้องกำหนดเป็นการเว้นคืนต่างหากจากการเสียภาษี ผมว่าตรงนั้นผมอยากเรียนว่าไม่จำเป็นต้องเสนอกฎหมายเลย คณะกรรมการที่ท่านได้ตั้งไว้ในการพิจารณาทดแทนใช้ได้แล้ว เพียงแต่ว่าท่านอาจจะตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติมขึ้นที่มีความรู้ ไม่ว่าจะเป็นก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน อบต. กรรมการสุขา เจ้าหน้าที่ที่ดินที่เกี่ยวข้อง ผมคิดว่าตรงนี้เขารู้ดี คณะกรรมการชุดนี้สามารถที่จะเสนอให้ท่านได้ และการที่กระทรวงจะได้พิจารณาเพิ่มเติมสำหรับค่าทดแทนเว้นคืนให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงนั้นสามารถทำได้ ไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายรองรับ เพราะว่ากฎหมายนั้นในรัฐธรรมนูญมีรองรับอยู่แล้ว คณะปฏิรูปฯ ฉบับที่ ๔๕ ก็มีรองรับอยู่แล้ว ผมไม่อยากจะเห็นว่าเวลาเสนอเข้าไปมีการมาติดต่อกับท่านรัฐมนตรี ถ้ารู้จักกันหรือว่าเป็นพรรคพวกกันหรือว่าเป็นกรณีที่ใช้พลังมวลชนเอามาแล้ว ท่านถึงจะพิจารณาเพิ่มเติมให้ ผมไม่อยากจะให้เป็นอย่างนั้น ผมอยากให้การพิจารณาเว้นคืนนั้นมีความเท่าเทียมกันทั้งประเทศและสิ่งที่ผมอยากจะฝากก็คือการกำหนดค่าเว้นคืนนั้น ผมขอให้ท่านได้พิจารณาด้วยความเป็นธรรมและประการที่ ๒ นั้นมีความรวดเร็วมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ว่าเมื่อพิจารณาแล้วพี่น้องประชาชนไม่พอใจ ใช้สิทธิในการอุทธรณ์ ก่อนที่จะมีการฟ้องร้องต่อศาล -----

การพิจารณาอุทธรณ์มีกฎหมายกำหนดเอาไว้ชัดเจนอยู่แล้ว ท่านทราบดี แต่ว่าในการพิจารณาจริง ๆ แล้วไม่ใช่อย่างนั้นเลย ล่วงพ้นเวลาไปตั้งมากมาย เหลือเกินชาวบ้านก็รอ บางครั้งท่านไปดูได้เลย เป็นปีกว่าจะพิจารณาซึ่งเกินกฎหมายแล้ว ผมไม่อยากจะทำหน้าที่กฎหมายได้กำหนดไว้ แต่ผมอยากจะทำหน้าที่ช่วยกรุณาเร่งรัดแล้วก็อยากจะทำกฎหมายให้ดีกว่านี้ว่า ทำอย่างไรถึงจะให้เกิดความเป็นธรรมสำหรับผู้ที่ยื่นคำขอเวนคืน เขาได้เข้าอยู่แล้ว แล้วก็การกำหนดค่าเวนคืนนั้นไม่ได้กำหนดราคาที่เขาได้รับเงิน แต่กลับไปกำหนดวันที่กฎหมายใช้บังคับ อันนี้เขาก็แยกอยู่แล้ว แต่กลับไปล่าช้าหลาย ๆ ปี สิ่งเหล่านี้ผมอยากให้เกิดความเป็นธรรมขึ้น ผมเห็นใจสำหรับงบประมาณของประเทศที่มีอยู่เพียงจำกัด แล้วก็ไม่สามารถที่จะตอบสนองได้ แต่ผมอยากให้ท่านไปหาหลักเกณฑ์ว่าในกรณีที่มีเงินจำกัดนั้นแล้วประชาชนมีความพร้อมทุกอย่างไม่มีเงื่อนไขใด ๆ มีความพร้อมหมด แต่ท่านใช้หลักเกณฑ์ใดมาพิจารณาว่าควรจะให้จังหวัดไหนก่อน ควรจะให้รายไหนก่อน ขอให้พิจารณาตรงนี้ให้เกิดความเป็นธรรมยิ่งขึ้น ผมเชื่อว่าฯพณฯ คงจะได้มีส่วนช่วยบรรเทาความเดือดร้อนให้กับพี่น้องประชาชนซึ่งมีอยู่มากมายเหลือเกิน แล้วก็ขอให้ให้มีแผนงานที่ดี เพื่อที่จะให้พี่น้องประชาชนนั้นได้มีความมั่นใจ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่าไปเสียตายเป็นสังขาร เงินภาษีของพี่น้องประชาชนย้อนกลับไปสู่ประชาชนแล้วเกิดผลดีกับเขา เขาไปหาที่ใหม่ได้ ได้อย่างสบายเลย ผมถือเป็นบุญของพี่น้องประชาชน ผมขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ด้วย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ได้มีท่านสมาชิกอภิปรายฝาก

ข้อคิดเห็นไว้พอสมควรแล้ว ผมจะขออนุมัติว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ

ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นว่าควรรับหลักการโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

๑๒๙

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เขาวเรศ ๖๐/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ต่อไปขอเชิญเรื่องคณะกรรมการ ขอเชิญท่านรัฐมนตรี
นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอกรรมการเต็มสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอคณะกรรมการเต็มสภา
ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอตั้งคณะกรรมการพิจารณาเต็มสภา พิจารณา
๓ วาระ ขอเชิญท่านเลขานุการ ดำเนินการเลยครับ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี
จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๓๑
สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันคู

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง
อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๓๔๓๑ สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันคู

.....

.....

๑๓๐

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประกาศลักษณะ ๖๑/๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินเลข ๓๕๓๑ สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันทู พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างและขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๕๓๑ สายทางแยกเข้าสู่สุพรรณบุรี ตอนแยกเข้าบ้านไผ่ขวาง - บ้านคันทู

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติและบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการพิจารณาตาม
ลำดับมาตราแล้ว ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง
มีท่านสมาชิกจะขอแก้ไขถ้อยคำไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

๑๓๑

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประกาศลักษณะ ๖๑/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ต่อไปผมจะขอมติ
จากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับพระราชบัญญัตินี้ในวาระ ๓ หรือไม่
(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบ
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

ต่อไป ๕.๓๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท - ศรีนครินทร์
ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญท่านรัฐมนตรี

๑๓๒

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประกาศลักษณะ ๖๑/๓

นางสุดารัตน์ เกษุราพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ดิฉัน สุดารัตน์
เกษุราพันธ์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่
และสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่ราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง
กรุงเทพมหานคร โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ -
บางโคล่ และสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และ
เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

เหตุผล เนื่องจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ทำการสำรวจที่
ที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท -
ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร
ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน ในท้องที่เขตดุสิต
เขตราชเทวี เขตปทุมวัน เขตห้วยขวาง เขตบางกะปิ เขตคลองเตย เขตประเวศ
เขตบางคอแหลม และเขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๓๕ เสร็จแล้ว
สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อ
พิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีการอภิปรายแล้ว กระผมจะ
ขอมติเลยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

๑๓๓

สพ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ประกาศลักษณะ ๖๑/๘

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

- ๖๓/๑

๑๓๔

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จินตนา ๖๓/๑

นางสุดารัตน์ เกษุราพันธ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการเต็มสภาต่อ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะรัฐมนตรีขอคณะกรรมการเต็มสภาพิจารณา ๓ วาระ ไม่ขัดข้องนะครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

,.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน แลเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร

.....

,.....

๑๓๕

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จินตนา ๖๓/๒

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท - ศรีนครินทร์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่เขตราชเทวี เขตปทุมวัน และเขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อสร้างทางพิเศษสายแจ้งวัฒนะ - บางโคล่ และสายพญาไท - ศรีนครินทร์

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาตามพระราชบัญญัตินี้

,.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และบัญชีรายชื่อผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบการพิจารณาตามมาตราแล้วนะครับ

๑๓๖

สผ ๑/๒๕๓๘ (ส. ๑)

จินตนา ๖๖/๓

ต่อไปพิจารณาทั้งร่างจะมีใครขอแก้ถ้อยคำหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ผมจะขอลาหมด

ในวาระที่ ๓

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเห็นชอบ

ต่อไปเป็นวาระที่ ๕.๓๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย
จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๖ สายสระบุรี - หนองคาย
(เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๓ + ๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

๑๓๓

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

จินตนา ๖๒/๕

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน)
ตอน กม. ๑๖๓ + ๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ. ... โดยมีหลักการและ
เหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย
และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม.
๑๖๓ + ๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องเวนคืน
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน)
ตอน กม. ๑๖๓ + ๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดิน
ในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่
ที่จะเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย
(เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๓ + ๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ. ๒๕๓๓
เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตรา
พระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

๑๓๘

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

อัมพา ๖๓/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีสมาชิกสงสัย ผมจะขอถามมติ
จากที่ประชุมว่า ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกขึ้นมือครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้รับหลักการ
ขอเชิญท่านรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอคณะกรรมาธิการเต็มสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีขอคณะกรรมาธิการเต็มสภา
ต วาระ ไม่ขัดข้อง ขอเชิญท่านเลขาฯ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย

และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน)

ตอน กม. ๑๖๓+๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

,.....

๑๓๕

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

อัมพา ๖๓/๒

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๐+๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๐+๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตาม พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลโพธิ์ชัย และตำบลหนองกอมเกาะ อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ภายใน แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอပ်ด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒ สายสระบุรี - หนองคาย (เขตแดน) ตอน กม. ๑๖๓+๐๐๐ - ต่อเขตแดนไทยลาว

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืน เข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน ตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ และบัญชีรายชื่อเจ้าของและผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกจะขอแก้ไขหรือไม่ครับ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมจะขอลงมติที่ประชุมนี้ว่า จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบโปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

ต่อไปเป็นวาระที่ ๕.๓๙ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุ อำเภอปังสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำคอก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเตา พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุก อำเภอ빙สามพัน จังหวัด
 เพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก)
 ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเดา พ.ศ.

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี
 และตำบลกันจุก อำเภอ빙สามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
 ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหลายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเดา

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน
 เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕
 (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี -
 บ้านเนินสะเดา ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้ว ตาม
 พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๒๑๑
 (อำเภอวิเชียรบุรี) - บ้านเนินสะเดา พ.ศ. ๒๕๒๗ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อให้สภาได้โปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านสมาชิกสงสัยนะครับ ผมก็จะขอมติ
 ว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ
 โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ รัฐมนตรีเชิญคณะกรรมการ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ทางรัฐบาลขอคณะกรรมการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ขัดข้องนะครับ ขอเชิญท่านเลขานุการ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี

และตำบลกันจุก อำเภอสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๑๒ (น้ำคอก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเดา

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุก อำเภอวังสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำคอก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเดา

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุก อำเภอวังสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗๕ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำคอก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเดา พ.ศ."

๑๔๓

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

พฤษชาติ ๖๔/๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลท่าโรง อำเภอวิเชียรบุรี และตำบลกันจุก อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕ (ชัยบาดาล) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒ (น้ำดุก) ตอนอำเภอวิเชียรบุรี - บ้านเนินสะเดา

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบพิจารณาเรียงมาตรา
ต่อไปพิจารณาสรุปทั้งร่าง มีท่านสมาชิกขอแก้ไขไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี จะขอถามมติเลยในวาระที่ ๓
ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วครับ

ต่อไป ๕.๕๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๑ (บ้านใหม่)

- บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๑๓๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๓๑ (บ้านใหม่)

- บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๒ (หนองลาว) พ.ศ.

โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมือง
 พะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๙๘ สายแยก
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๓๑ บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๒

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน
 เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
 ๑๐๓๑ บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๒ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดิน
 ในบริเวณที่จะเวนคืนให้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตแนวที่ดินที่จะเวนคืน
 เพื่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๓๙๘ สายแยกทางหลวงหมายเลข ๑๐๓๑

บรรจบทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๑๓๐๒ พ.ศ. ๒๕๓๓ เสร็จแล้ว สมควรที่จะ
 ดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อสภาได้โปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช
 พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ผมได้ดูกฎหมายเวนคืนหลาย ๆ ฉบับ
 ที่รัฐบาลเสนอเข้ามาเพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นไว้มาก ผมเองก็มีความเห็น
 คล้อยตามกับเพื่อนสมาชิกไว้หลายฉบับ มาฉบับนี้ที่ต้องขออนุญาตท่านประธานอภิปราย
 แสดงความคิดเห็น ก็เพราะว่าผมได้ดูบัญชีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติแล้วค่อนข้าง
 จะเกิดความสงสัยสักนิดหนึ่ง ออกพระราชบัญญัติทั้งฉบับผ่านสภากัน และก็ใช้ผู้แทนฯ
 ทั้งสภา แต่ที่ดินที่เราจะเวนคืนฉบับนี้เป็นที่ดินแปลงเดียวครับ ท่านประธาน
 ถนนทั้งสายมีที่ดินที่จะต้องเวนคืนอยู่แปลงเดียวแล้วผมคิดว่าปัญหาก็คงเป็นปัญหา
 เช่นฉบับอื่น ๆ ก็คือทางกรมทางหลวงไม่สามารถที่จะตกลงราคาที่ดินกับราษฎรได้
 เพราะที่ผ่านมามีว่าท่านรัฐมนตรีจะเป็น ส.ส. ธรรมดาหรือท่านนายกฯ มาเป็น
 ฝ่ายค้านนะครับ เราเคยมีข้อติติงมาโดยตลอดในเรื่องการกำหนดราคาค่าเวนคืนที่ดิน

๑๔๖

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

ศิริพร ๒๕/๓

แม้ว่าเราเคยมีการออกกฎหมายเป็นประกาศคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินที่เปิดโอกาสให้ส่วนราชการได้ประเมินราคาที่ดินสำหรับการเวนคืน เป็นราคาที่เป็นจริงตามท้องตลาด แต่โดยทางปฏิบัติที่ผ่านมาทั้งหมด ผมทราบว่าท่านรัฐมนตรีก็ทราบดีว่าไม่มีข้าราชการคนใดของหน่วยงานไหนที่จะกล้าตั้งราคาเพื่อจ่ายค่าทดแทนให้กับราษฎรตามราคาซื้อขายที่เป็นจริง เพราะว่าเราซื้อขายตามราคาการประเมินมาโดยตลอด ถ้าเจ้าหน้าที่คนไหนจะตั้งราคาที่แตกต่างไปจากราคาที่เคยปฏิบัติกันมา ยกตัวอย่างที่เคยปฏิบัติกันมาไว้ละ ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ บาท ถ้าเกิดจะตั้งราคาตามซื้อขายของท้องตลาดที่เป็นจริงกลายเป็นไว้ละ ๕๐,๐๐๐ บาท หรือไว้ละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ไม่มีเจ้าหน้าที่คนไหนกล้าปฏิบัติ ผมเองเคยมีการได้ส่วนเรื่องนี้ในคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนหลายครั้งหลายหน แล้วก็เป็นปัญหาเรื่องเวนคืน สอบถามเกือบทุกหน่วยงานที่เข้ามาชี้แจงต่อคณะกรรมการทุกฝ่ายมีความเห็นเหมือนกันครับท่าน อยากจะให้ราคาที่เป็นจริงกับราษฎร แต่ไม่มีใครกล้าที่จะเอากะดิ่งมาแขวนคอตัวเอง เพราะว่าทุกคนก็รู้สึกถ้าออกราคาที่เกินจากราคาที่เคยกำหนดกันไว้มันก็จะมีคำถามจากผู้หลักผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ระดับบังคับบัญชาว่ามีเหตุผลอะไรที่ต้องตั้งราคาที่ดินแปลงนี้สูงกว่าแปลงเมื่อปีที่แล้วไป ๑๐ เท่า ๒๐ เท่า เพราะฉะนั้นทุกคนก็เลยทำตามน้ำกันหมด ราคาการเวนคืนไม่เคยเป็นที่พอใจของราษฎร -----

ซึ่งผมได้เคยหารือกับท่านรัฐมนตรีนะครับ ทั้ง ๒ ท่าน รัฐมนตรีว่าการและ
 ท่านรัฐมนตรีช่วยทั้ง ๒ ท่าน กรมการเวนคืนที่สร้างสนามบินที่จังหวัดอุบลราชธานี
 เราตั้งราคาที่ดินแตกต่างจากราคาซื้อขายที่เป็นจริงและเป็นปัญหาที่พิพาทกันมา
 ตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ ครับท่าน จนถึงวันนี้เพิ่มมีคำพิพากษาของศาลกำหนดราคาค่าเวนคืน
 ที่ดินให้กับราษฎรตามราคาตลาด ตามราคาที่เป็นจริง แต่พอถึงขั้นตอนปฏิบัติก็จะมี
 ปัญหาอีกว่าโดยระเบียบราชการ ศาลขึ้นต้นตัดสินแล้วก็ต้องเสนออุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์
 ตัดสินก็ต้องเสนอฎีกา ราษฎรคนไหนตกค้างไม่ได้ยื่นฟ้องต่อศาลก็หมดสิทธิรับ ก็เป็น
 เรื่องที่คาราคาซังกันมานานครับ กรมการได้เคยพูดคุยกับหน่วยงานราชการ
 ซึ่งมีเกือบทุกกระทรวงครับท่านที่ไปกำหนดการเวนคืนที่ดินจากราษฎร เราเคยทำ
 ความเห็นและผมคิดว่าจำเป็นต้องหารือกับ ๒ ท่าน รัฐมนตรี เป็นไปได้ไหมครับว่า
 ต่อไปนี้การเวนคืนที่ดินของทุกหน่วยงานรัฐบาลจำเป็นจะต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมา
 ชุดหนึ่งมีภารกิจโดยเฉพาะสำหรับการพิจารณากำหนดราคาเวนคืนที่ดินของทุกหน่วยงาน
 ไม่เช่นนั้นเราก็จะเห็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 มหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขึ้นมาชี้แจงกฎหมายประเภทเดียวกัน
 คือกฎหมายการเวนคืน และปัญหาประเภทเดียวกันก็คือราคาตกลงกับชาวบ้านอย่าง
 ไม่เป็นธรรม ถ้าเรามีการจัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาราคาเวนคืนที่ดินของรัฐ
 ขึ้นมาคณะหนึ่ง ทุกหน่วยงานถ้าประสงค์จะเวนคืนที่ดินส่งให้คณะกรรมการชุดนี้เป็น
 คนพิจารณาราคา และพิจารณาราคาให้เป็นไปตามกฎหมายที่เรามีอยู่แล้ว คือเป็น
 ราคาที่เป็นธรรมกับผู้ที่ถูกเวนคืน พิจารณาความเสียหายที่เขาได้รับ พิจารณาราคา
 ซื้อขายจริงในท้องตลาด พิจารณาผลที่จะเกิดขึ้นมาหลังจากที่รัฐได้ไปเวนคืนที่ดิน
 ขึ้นมาแล้ว คนที่อยู่ข้างเคียงได้รับผลประโยชน์อะไรขึ้นมาบ้าง คนที่สูญเสียไปก่อน
 น่าจะได้รับโอกาสในการทดแทน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านครับ ทุกหน่วยงาน ทุกกระทรวง
 จะมีคณะกรรมการกำหนดค่าเวนคืนที่ดินให้สิทธิราษฎรในการยื่นอุทธรณ์ และ
 คณะกรรมการอุทธรณ์ ๔๔ เปอร์เซนต์ ยืนยันตามราคาที่มีการตกลงกันไว้เบื้องต้น
 ไม่มีคณะกรรมการอุทธรณ์ชุดไหนกล้าพิจารณาราคาให้สูงตามที่ราษฎรร้องขอตาม
 ราคาตลาด สุดท้ายราษฎรก็ต้องนำคดีขึ้นสู่ศาล ๑๐ ปีครับ ของสนามบินอุบลราชธานี
 ยังไม่แล้วเสร็จ ยังมีศาลอุทธรณ์ ศาลฎีกากันอีก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราได้ดู
 กฎหมายฉบับนี้เวนคืนที่ดิน ๒ ไร่ ของราษฎร ๑ ราย แล้วต้องออกเป็นพระราชบัญญัติ
 ผมก็ขบขันใจคิดว่าท่านรัฐมนตรีคงตอบคำถามได้แน่ครับว่าเป็นเพราะอะไร ที่ดินเพียง
 รายเดียวต้องมาออกเป็นพระราชบัญญัติ เป็นเหตุผลที่ว่าเราตกลงราคาเขาไม่ได้

ใช้ใหม่ ถ้าเป็นอย่างนั้นผมคิดว่ารัฐจำเป็นต้องหาวิธีการที่ดีกว่าการออกกฎหมาย
บังคับเช่นนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน
ลดาวัลลิ์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพะเยา พรรคประชาธิปัตย์
ราษฎรที่ถูกเวนคืนรายนี้ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ เพื่อที่จะสร้างถนนทางหลวงหมายเลข ๑๒๙๘ ในท้องที่ตำบลหัวฝายแก้ว
อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ก็คงจะไม่ต้องสงสัยนะคะว่าทำไมราษฎรรายนี้ถึง
ไม่ยอมตกลง แล้วก็ยังไม่ยอมไปถอนเงินที่ทางแขวงการทาง โดยกรมทางหลวงได้
นำเงินไปฝากบัญชีไว้ที่ธนาคารออมสิน สาขาพะเยา จำนวนเงิน ๒ ไร่ ๒ งาน
๘๑ ตารางวา นั้น จำนวน ๒๑,๕๙๔ บาท นี้เป็นผู้ที่เสียประโยชน์ไปแล้วคะท่านคะ
น่าสงสารมากโอกาสที่เขาถ้าสมมุติว่าเขาไม่โชคร้าย ไม่ถูกเวนคืนป่านนี้ ๒ ไร่
๒ งาน ๘๑ ตารางวา นั้น เขาก็จะมีเงินไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านบาท ถ้าหากว่าเขาได้
มีโอกาสขายที่ดินตามความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ แต่ที่ดิฉันได้ตั้งใจและได้ข้อมูล
ทราบว่ามีราษฎรถูกเวนคืนเพื่อสร้างถนนสายนี้ ซึ่งยาวทั้งหมดประมาณ
๓ กิโลเมตรเศษนั้น ๑๐๐ กว่าราย แต่ที่ไม่มีรายชื่อที่ถูกเวนคืนนั้นคงจะเป็นเพราะ
มีการยินยอมกันหมดแล้ว แต่ท่านรัฐมนตรีอย่าเพิ่งสบายใจนะคะ ดิฉันมีข้อสังเกต
และท่านควรจะกรุณาตอบดิฉันสักนิดหนึ่งว่าในเมื่อ ๑๐๐ รายนั้น ยินยอมไม่ต้อง
ออก พ.ร.บ. เวนคืน ทำไมเขาไปรับเงิน ไปถอนเงินเพียงแค่ ๑๒ ราย
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗ ดิฉันเกรงว่าจะมีปัญหาอะไรชุกช่อนอยู่ และเกรงว่าประชาชน
จะได้รับการตอบแทนที่ไม่เหมาะสม ในฐานะที่ดิฉันเป็นผู้แทนราษฎรในจังหวัด
พะเยา จึงอยากจะทราบคำตอบว่า ๑๐๐ กว่าราย ทำไมมารับค่าทดแทนเพียงแค่
๑๒ ราย ขอขอบคุณคะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีตอบข้อข้องใจของ
ท่านวิทยาและคุณดาวัลย์

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ผมขอตอบข้อซักถามของท่าน
สมาชิกผู้ทรงเกียรติ ๒ ท่าน ท่านแรกคือท่านวิทยา แก้วภราดัย จากจังหวัด
นครศรีธรรมราช ในเรื่องการกำหนดราคาประเมินที่ดิน ผมคงรับข้อสังเกต
ของท่านเพราะว่าตรงกับที่ผมได้เรียนต่อสมาชิกตั้งแต่ตอนต้นแล้วว่าเราคงจะ
ต้องปรับปรุงระเบียบและข้อกฎหมายเพื่อให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม
มากที่สุด อะไรที่เป็นข้อกฎหมายระเบียบเราคงต้องแก้ไขต่อไป ในเรื่องของ
สนามบินอุบลราชธานีได้มีศาลชั้นต้นได้พิพากษาไปแล้วนั้นผมได้ให้แนวทาง
เช่นเดียวกับท่านก็คือขอให้กรมการบินพาณิชย์ไม่ต้องถอน คือเราก็เห็นว่า
ราษฎรรอมานานแล้ว การที่ศาลชั้นต้นได้กำหนดราคาเอาไว้แล้วนั้นน่าจะเป็น
แนวทางที่กรมการบินพาณิชย์ควรจะได้มีการจ่ายเงิน และเรื่องนี้ได้เรียน
ให้รัฐมนตรีช่วยฯ สมศักดิ์ที่ดูแลเรื่องและอธิบดีกรมพาณิชย์เรียบร้อยแล้ว
ส่วนในเรื่องการอุทธรณ์ที่ท่านให้ข้อสังเกตว่า ๙๙ เปอร์เซ็นต์นั้นไม่ได้เพิ่ม
ผมขอเรียนว่าปัจจุบันตั้งแต่ผมเข้าไปรับตำแหน่งนี้มากกว่า ๒๕ เปอร์เซ็นต์
ได้เพิ่มขึ้นจากราคาที่ได้ประเมินเบื้องต้น เพราะเราได้ให้แนวทางไว้ว่า
ถ้ามีหลักฐานอะไรที่เชื่อถือได้ว่าตามกฎหมาย เช่นราคาซื้อขายที่มีราคา
เพิ่มเติมมาตอนที่อุทธรณ์ราคาสูงกว่าที่ได้มีการตกลงราคาเบื้องต้นก็ให้เพิ่ม
ในสัดส่วนที่เป็นธรรมที่สุด เมื่อได้แนวนั้นก็หลายคนอย่างที่ผมเรียนว่ามากกว่า
๒๕ เปอร์เซ็นต์ที่ได้เพิ่มจากเดิม

ส่วนข้อซักถามของผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดพะเยา คุณดาวัลย์
และก็เป็นข้อเดียวกับที่ท่านวิทยาต้องการจะทราบว่าปัญหาที่เจ้าของอีก ๑ ราย
ไม่ได้รับนั้น จากการชี้แจงแล้วว่าเนื่องจากที่ดินแปลงนี้เป็นที่มรดกมีเจ้าของ
สิทธิหลายราย และก็ไม่มีใครคนใดคนหนึ่งเป็นเจ้าของนั้นมาตกลงที่จะรับราคา
อาจจะไม่พอใจก็ได้ แต่ว่าไม่มีการมาเจรจาต่อรองแต่อย่างใดทั้งสิ้น
จึงต้องเอาเงินไปฝากธนาคาร แล้วก็ต้องใช้พระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้
เส้นทางนี้มีผู้ที่ถูกที่ดินผ่าน การตัดถนนอันนี้ทั้งหมด ๕๘ ราย ทุกรายยกเว้น
รายนี้รายเดียวได้รับราคาและจ่ายเงินได้เรียบร้อยแล้ว อันนี้เป็นข้อมูลที่ผม
ได้รับจากกรมทางหลวง อย่างไรก็ตามจะไปตรวจสอบที่ท่านได้รายงานไว้ว่า ๑๐๐ กว่าราย

และก็เพิ่งไปรับ ๑๒ ราย อันนี้เป็นข้อมูลของเจ้าหน้าที่และข้อมูลของท่านผม
จะไปตรวจสอบอีกทีครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีได้ตอบข้อสงสัยหรือ
รับข้อสังเกตไปแล้วนะครับ ต่อไปผมจะขอถามมติเลยที่ท่านสมาชิกจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอกรรมาธิการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอคณะกรรมาธิการเต็มสภา
ไม่ขัดข้องนะครับ ขอเชิญท่านเลขาฯ ดำเนินการ

นางศิริลักษณ์ ปั้นป่ารุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๒ (หนองลาว)

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๒ (หนองลาว)

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๙๘ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๒๑ (บ้านใหม่) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๓๐๒ (หนองลาว) พ.ศ."

.....
....."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลห้วยแก้ว อำเภอ
เมืองพะเยา จังหวัดพะเยา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่ง
ปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๒๙๘
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๓๑ (บ้านใหม่) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๒๐๒ (หนองลาว)

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตาม
มาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบเรียงมาตราแล้ว พิจารณา
สรุปทั้งร่าง จะมีท่านสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติ
หน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ และบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒
ผมจะขอมติในวาระที่ ๓ ว่าท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบร่างนี้แล้ว
ต่อไป ๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
แก่งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลแก้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัด
มหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๓๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลียงเมืองมหาสารคาม
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) เชิญท่านรัฐมนตรี

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลแก่งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน ตำบลเกิ้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม
 จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวง
 หมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลียงเมืองมหาสารคาม
 พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแก่งเลิงจาน ตำบล
 ท่าสองคอน ตำบลเกิ้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้าง
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘
 (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลียงเมืองมหาสารคาม

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะเวนคืนเพื่อ
 สร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘
 (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลียงเมืองมหาสารคาม ตามที่ได้มีการกำหนด
 ที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินใน
 บริเวณที่จะเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวง
 แผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลียงเมืองมหาสารคาม
 พ.ศ. ๒๕๓๕ เสร็จแล้ว สมควรที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงต้อง
 ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในวาระที่ ๑ นี้ไม่มีอภิปราย ผมขอถาม
 มติว่าท่านสมาชิกจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
 โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการแห่ง
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

๑๕๕

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

อารีรัตน์ ๖๘/๕

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอคณะกรรมการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอคณะกรรมการเต็ม
สภา ไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการ

- ๖๙/๑

นางศิริลักษณ์ บั้นบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแก้งเลิงจาน

ตำบลท่าสองคอน และตำบลแก้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม

เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวง

แผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร

ตอนเลี้ยวเมืองมหาสารคาม

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
แก้งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลแก้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัด
มหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลี้ยวเมืองมหาสารคาม

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลแก้งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลแก้ง อำเภอเมืองมหาสารคาม
จังหวัดมหาสารคาม เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลี้ยวเมืองมหาสารคาม พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลแก่งเลิงจาน ตำบลท่าสองคอน และตำบลแก้ง อำเภอมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๘ (มหาสารคาม) - สกลนคร ตอนเลี้ยงเมืองมหาสารคาม

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
....."

- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบเรื่องมาตรานี้ครับต่อไปจะขอพิจารณาทั้งร่าง จะมีท่านสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำไหมครับ (ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)
- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับก็เป็นอันจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปผมจะถามมติในวาระที่ ๓ เลข ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)
- ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าจบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

ต่อไป ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และ
ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่)
- หนองจวน พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)เชิญท่านรัฐมนตรี

๑๕๖

สพ ๑/๒๕๓๘ (ส. ๑)

หทัยกาญจน์ ๖๘/๕

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และ
ตำบลหนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่)

- หนองจาน พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่
ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว
อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจาน

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจาน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะเวนคืน
ไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (บ้านหนองบัวใหญ่) - บ้านหนองบัวบาน
- กิ่งอำเภอหนองบัวระเหว พ.ศ. ๒๕๒๕ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านสมาชิกสงสัยนะครับ ผมจะ
ถามมติในวาระที่ ๑ ว่า ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการครับ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอคณะกรรมาธิการเต็มสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐมนตรีขอคณะกรรมาธิการเต็มสภา
สภาไม่ขัดข้อง ขอเชิญท่านเลขานุการ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก

ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว

อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน

หมายเลข ๓๑๓๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๑

(หนองบัวใหญ่) - หนองจวาน

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่
ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว อำเภอ
หนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๓๐ สายแยก
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจวาน

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบลบ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจตุรัส และตำบล

หนองบัวระเหว อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจาน
พ.ศ."

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ กระผม
นายแพทย์สุรวิทย์ คนสมบูรณ์ ผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ พรรคความหวังใหม่
กระผมคงจะเพื่อให้เกิดความเข้าใจ อำเภอนี้ อ่านว่า (หนองบัวระเหว) ชื่อที่
ถูกต้อง เพื่อพี่น้องที่รับฟังรายการจะได้รับทราบด้วย ไม่ใช่ หนองบัวระเหว
(หนองบัวระเหว)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านเลขาธิการฯ ต่อไปครับ
นางศิริลักษณ์ บัณฑิตบุรี (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลหนองบัวใหญ่ ตำบล
บ้านกอก ตำบลหนองบัวบาน อำเภอจัตุรัส และตำบลหนองบัวระเหว อำเภอ
หนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏ
รายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๗๐ สายแยกทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๐๑ (หนองบัวใหญ่) - หนองจาน

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตาม
มาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๑๖๒

สผ ๑/๒๕๓๔ (ส. ๑)

จงถนอม ๗๐/๓

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และบัญชีรายชื่อเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันจบการพิจารณาเรียงมาตรา

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย จากจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา ขออนุญาตเรียนถาม
พอดีท่านเลขาฯ อ่านเร็วไปนิดหนึ่ง ในกรณีที่ได้มีการประกาศกำหนดเป็นเขตเวนคืน
ตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ แล้วมีการก่อสร้างไปแล้วประมาณ ๑๐ กว่าปี แล้วเพิ่งจะมาทำการ
เวนคืนผ่านร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อยากเรียนถามนิดหนึ่งว่า

๑. เงินที่จะจ่ายให้แก่ประชาชน ที่ว่าฝากไว้ที่ธนาคารออมสินนั้น ดอกผล
ให้กับประชาชนที่ได้รับการเวนคืนหรือไม่

๒. เรื่องของราคาจะตกลงกันเวลาใดก็ตามที่ผ่านมา แต่ว่าการดำเนินการ
จ่าย ๑๐ กว่าปี ค่าของเงินที่เพิ่มขึ้นมา แทนที่จะไปลงทุนนั้นคิดกันอย่างไร เมื่อกี้เห็น
เพื่อนสมาชิกได้พูดคุยกันมากกว่า ค่าเงินนั้นอาจจะไม่ค่อยเป็นธรรมอยู่แล้ว แต่การจ่ายก็ช้า
เพราะว่าถนนเส้นนี้ ๑๐ กว่าปีแล้ว จนกระทั่งซ่อมอีกแล้วก็ยังไม่ได้จ่าย ค่าเสียโอกาส
ที่เกิดขึ้นจากการที่ได้รับเงิน ณ เวลานั้น จนถึงเวลานี้

ข้อสุดท้าย เมื่อกี้ท่านนายแพทย์สุรวิทย์ได้มาพูดให้ฟังอีกก็คือว่า ชื่ออำเภอ
(หนองบัวระเหว) ขออย่าอีกที่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีตอบข้อข้องใจของ
คุณวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย นะครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ในเรื่องที่เอาเงินไปฝากธนาคารออมสินนั้น ดอกเบี้ยตกให้กับผู้ที่รับค่าเวนคืนนะครับ
ประการที่ ๒ ที่ดินที่จะถูกตัดผ่านทั้งหมด จำนวน ๕๘๓ ราย
ขณะนี้รับเงินไปหมดแล้ว เหลือเพียง ๑๖ รายเท่านั้น ที่ต้องออกพระราชบัญญัติฉบับนี้
ส่วนใหญ่รับหมดแล้ว เหลือเพียง ๑๖ รายครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวุฒิชัยไม่สงสัยนะครับ เป็นอันว่า
จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วนะครับ ต่อไปผมจะขอมติในวาระที่ ๓
เลขนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าเห็นชอบกับร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว

ต่อไป ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหิชะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม
ตำบลขุขะ อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมือง
แม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหิยะ อำเภอเมืองเชียงใหม่
 และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง
 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทาง
 เทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม
 ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง พ.ศ.
 โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหิยะ
 อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า
 อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘
 สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน
 ควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่จะต้องไปเวนคืน
 เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่
 ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่
 ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืน
 ไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อขยาย
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม -
 ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุมตอนต่อเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่
 ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง พ.ศ. ๒๕๓๒ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านสมาชิกสงสัยนะครับ
 ผมจะขอลาถามติในวาระที่ ๑ ไปเลยนะครับ ว่าท่านสมาชิกท่านใดเห็นควร
 รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือครับ
 (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่ารับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนะครับ ต่อไปคณะกรรมการ เชิญท่านรัฐมนตรี

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอกรรมการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอคณะกรรมการเต็มสภา
ไม่ขัดข้องนะครับ ขอเชิญท่านเลขานุ ดำเนินการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ

อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง
จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาล
นครเชียงใหม่ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม

ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ
ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม
ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - ต่อเขตเทศบาล
เมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง

.....

.....

๑๖๖

สผ ๑/๒๕๓๘ (ส. ๑)

วีรพร ๗๑/๘

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบลแม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่
และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘ สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่
ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม ต่อเขตทางเทศบาลนครเชียงใหม่
ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง พ.ศ."

- ๗๒/๑

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลสุเทพ ตำบล
แม่เหียะ อำเภอเมืองเชียงใหม่ และตำบลสันกลาง ตำบลทุ่งต้อม ตำบลยุหว่า
อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้
ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้าย
พระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑๐๘
สายต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - ต่อเขตเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนควบคุม
ตอนต่อทางเทศบาลนครเชียงใหม่ควบคุม - อำเภอสันป่าตอง

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตาม
มาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

,.....

,....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และบัญชีรายชื่อ
เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการพิจารณาเรียงมาตรา
ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่าง มีท่านสมาชิกขอแก้ไขถ้อยคำไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าจบการพิจารณาใน
วาระที่ ๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมขอลาหมดิจจากที่ประชุมว่า
ท่านสมาชิกเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

๑๖๘

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

กัลยา ๗๗/๗

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติ
เห็นชอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖.๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง - โดกน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง -
โนนสำราญ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ขอเชิญรัฐมนตรี

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม วันมูหะมัดนอร์ มะทา
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวง
 แผ่นดินหมายเลข ๓๓๕๖ สายเสิงสาง - โคน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง -
 โนนสำราญ พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอ
 เสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๕๖
 สายเสิงสาง - โคน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้องเวนคืน
 เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๓๕๖ สายเสิงสาง - โคน้อยโนนสมบูรณ์
 ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะ
 เวนคืนไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนเพื่อ
 ขยายทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๓๓๕๖ สายเสิงสาง - โคน้อยโนนสมบูรณ์
 ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ พ.ศ. ๒๕๓๔ เสร็จแล้ว สมควรเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงเรียน
 มาเพื่อสภาได้โปรดพิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกผู้ใดสงสัยไหมครับ
 (ไม่มีสมาชิกสงสัย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านสมาชิกสงสัย ผมจะขอ
 ถาพมติในวาระที่ ๑ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นควรรับหลักการ โปรดยกมือครับ
 (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นด้วย
 โปรดยกมือครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติ
 รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คณะกรรมาธิการ เชิญรัฐมนตรีครับ

๑๓๐

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เสาวลักษณ์ ๗๓/๑

นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลขอกรรมมาธิการเต็มสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีขอคณะกรรมมาธิการเต็มสภา
ไม่ขัดข้องนะครับ ขอให้ท่านเลขาน ดำเนินการ

ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา

เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง - โคน้อยโนนสมบูรณ์

ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเสิงสาง
อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖
สายเสิงสาง - โคน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอเสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน

๑๓๑

สผ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เสาวลักษณ์ ๗๓/๒

หมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง - โคนน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ
พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลเสิงสาง อำเภอ
เสิงสาง จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่ง
ปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๕๖ สายเสิงสาง -
โคนน้อยโนนสมบูรณ์ ตอนอำเภอเสิงสาง - โนนสำราญ

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้สิ่งหาริมทรัพย์ที่เวนคืน
ตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....
....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และบัญชีรายชื่อ
เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการจบการพิจารณาเรียงมาตรา
ต่อไปเป็นการพิจารณาทั้งร่าง มีท่านสมาชิกผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)
ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๓
สมขอลาอนุมัติในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
โปรดยกมือขึ้นครับ

๑๓๒

สพ ๑/๒๕๓๙ (ส. ๑)

เสาวลักษณ์ ๗๓/๓

(สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าเห็นชอบด้วย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

ท่านสมาชิกที่เคารพ วันนี้ผมต้องขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เป็นอย่างสูง ที่เป็นวันแรกของการประชุมสภาของเราเป็นในปีที่ ๒ สัปดาห์ประชุม
สามัญประจำปี ครั้งที่หนึ่ง เราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ถึง ๑๗ ฉบับ
เป็นนิมิตหมายที่ดีของสภาเราแล้ว วันนี้ผมขอปิดการประชุม วันพรุ่งนี้ขอประชุม
เวลา ๑๓.๓๐ นาฬิกา ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๕๙ นาฬิกา

๑๗๓

สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๔

รายชื่อผู้จกรายงานการประชุม

อัมพา กันทิโกวิทช์	เสาวภา เนื่องพิมพ์
พุทธชาติ พรรณพราว	วีรุทธิ์ ผาสุขเวชพร
ศิริพร ดีภาพ	ประไพพิศ ดีสุน
จิรภา เตชะสกุล	รัตนา ภูระหงษ์
สุภาภรณ์ ละอองแก้ว	ฐานิสรา แก้วสถิตย์
อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์	พัชรี ไชคำพา
หทัยกาญจน์ คงแก้ว	รสรินทร์ กนกอุดม
จงนอม พลัดเสนา	กมลมาศ ทังสุภุติ
วีรพร กิจกนกศรี	เบ็ญจวรรณ พัฒนประเสริฐ
กัลยา พิมพ์เสน	วัฒน์ อุดมภักดี
เสาวลักษณ์ พลัดเสนา	สุกปภา หนองพงษ์
รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์	ละออ ฤทธิประเสริฐศรี
กนกวรรณ แสงมณี	สุกษาทิพย์ ศรีทองอินทร์
ภาวดี วรรณสถิตย์	กรรณา พิมพ์สุวรรณ
ส.ต.ท. (ญ) ประทีป รักเมือง	นิวรา คำงาม
วิภาวรรณ นิลบรรจง	รัชนิพร มณีนิล
รัตนา ล้อมวิไลกุล	วันทนา อรุณภู
ศิริรัตน์ สมัครเขตการ	นนทลี พจน์ปัญญา
ดรุณี อ่ำเมือง	นัยนา เปรมประพันธ์
สาชชล ไทยรวมมิตร	สุทธิกานต์ มั่นนุช
สมบัติ จันทรไพจิตร	สติมา จันทรไพจิตร
บึงอร แก่นกุล	สารี สิงหเมธา
สาวิตรี อมรตานนท์	วชิราภรณ์ นันลึงค์
อุทัยวรรณ จำนงศาสตร์	เพทาส เรืองเรือน
รัศมี บานเย็น	ปวีญา กองสงฆ์
สันทนา ทวีทรัพย์นุผล	บุศกร บุรกรรม
ทัศนีย์ ธีรนนท์	วัชรวิ วีระกิจน้อย

๑๗๔

ชุตินา ทองมา
นภัสสร มีคุณ
กัษฐชนก วงษ์นิล
นภา วีรยุทธ์โกศล

ชนิกา ศรีสมวงศ์
เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประภาลักษณ์ ปูนบุคดา
จินตนา โชติกะนาวิน

ศูนย์ข่าวเลขและพิมพ์ดีด

คณะกรรมการพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับ และตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นางงามี ทานสวัสดิ์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายคารม ณ สุภณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายพิชัย มงคลวิรุฎ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายวิชัย วงศ์ไชย รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายเอกภาพ พงษ์ชื่อ โฆษกคณะกรรมการ	
๖.	นายทวีศักดิ์ สุภาศรี ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๗.	นายวิทยา กุมิเหล้าแต่ง ผู้ช่วยโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๘.	นายสมชาย สุเทระวัฒน์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	นายฉลาด ขามชอง กรรมการ	
๑๑.	นายประพนธ์ เขียวถวัลย์ กรรมการ	
๑๒.	นายปัญญา ศรีปัญญา กรรมการ	
๑๓.	นายวิเชียร ขาวขำ กรรมการ	
๑๔.	นายบุญธง สังข์ประชา กรรมการ	
๑๕.	นายอุสาคีร์ สระมาตา กรรมการ	
๑๖.	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๑๗.	นายสันต์ ตายเมือง ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการ	

ตรวจแล้ว วันที่... 14... เดือน... พฤษภาคม... พ.ศ. ๒539.

สภาผู้แทนราษฎรประชุม

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....

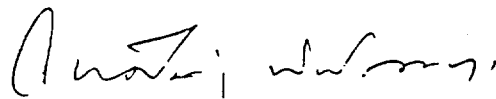
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
(สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ คณะกรรมาธิการพิจารณาเปิดเผย รายงานการประชุมลับและตรวจรายงานการประชุมได้ตรวจ และสภาได้รับรองแล้ว แต่ ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากมีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทน- ราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๘ ตามมาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๓๘ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๓๘ ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุม สภาผู้แทนราษฎรครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒๔ วรรคสอง

(ศาสตราจารย์ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

หมายเหตุ

- รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๑
- ครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๓๘
 - ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๓๘
 - ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๓๘
 - ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๓๘
 - ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๓๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๙ ปีที่ ๒

- ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๓๘
- ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๓๘

ฝ่ายรายงานการประชุม

กองการประชุม

